

ശ്രീ
കാശിമാഹാത്മ്യം
കി ജി പ്ലാട്ട്.

ശ്രീ
കാശിമാഹാത്മ്യം
കിളിപ്പാട്ട്.

പാലക്കാട്, പള്ളത്തീരി,
കുപ്പടത്ത് ശങ്കരമേനോനാൽ
സംസ്കൃതത്തിൽനിന്ന് പരിഭാഷപ്പെടുത്തി
തൃശ്ശിവപേരൂർ
‘ഭാരതവിഖാസം’ അച്ചുകൂടത്തിൽ
അച്ചടിപ്പിക്കപ്പെട്ടത്.

[കോപ്പി—൧൦൦൦]

൧൦൮൨.

മുഖവുര

ശ്രീവേദ്യോസമഹിതാൽ ~~നിന്നു തുടങ്ങി~~ ശ്രീ
 ണി തങ്ങളായ അഷ്ടാദശരണങ്ങളിൽ പ്രധാനഭൂമി
 പരമപുരാണത്തിലുള്ള പരമോല്പണ്ഡിതരിൽ ശ്രവണപ
 റ്റം പരമമായ അനേക വിദ്യകുമാരന്മാർക്കുള്ളോടുട്ടി
 ടി അപ്തായവും ആകെ സമർത്ഥരായി പ്രതിപാദിച്ചി
 ടുള്ളതും അനന്തസേന മോക്ഷേച്ഛയോടുകൂടിയ ലോകനാഭിമ
 ഹിഷിമാരുടെ പ്രശ്നാനുസാരമായി നർമ്മദാരിദ്രത്തിൽപ്പെട്ട
 ബ്രഹ്മപുത്രനായ ഭൂമിയിൽ സർവ്വലോകോപകാരകമായി
 ആ മഹിമയോട് ഉപദേശിച്ചതും ആകുന്നു കാശിമഹാ

എന്ന ഈ ഗ്രന്ഥം. ഇതിൽ ആദിമുതൽ അവസാ
 ങ്ങൾ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ള കഥകളെ യഥാക്രമം ഇവിടെ
 പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ഈ അവതാരിക അധികമായി ഭീ
 കരവും ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പഠനമാത്രത്താൽ
 അവ ഭീകൃഷ്ടത്തിൽ അഭിതപ്തമാകുമായിരിക്കുന്നു.
 എന്നു നിരൂപിച്ച് ഇവിടെ വിസ്മരിക്കേണ്ടില്ല.

വാമാണസിദ്ധീവരേ പാണ്ഡിത്യപാണ്ഡിത്യം
 കിംശ്ചനാസമതായാഭി പരമോപകാരകനാഭം
 മരണാനന്തരം വിശ്വവിജയീഭവണം
 കൈപിനാശകരേണ സംഭാഷിതം നമിക്കേ.

ഇത്രമത്രാ മഹാത്മ്യമുള്ള ശ്രീ കാശിമഹാത്മ്യത്തെ
 പണ്ഡിത പാണ്ഡിത്യമുള്ളവർക്കു മുമ്പാകെ കേട്ടി കേൾ
 പാൻ സാഗരിവരേണമെന്നുള്ള പരമോപകാരകനാഭയുത്തേ
 ട്ടി അരുണാചലമാധാത്മ്യത്തിന്റെ പരിഭാഷകൻ
 യാദവനായ കപ്പലത്ത് ശങ്കരമോനാനവർകൾ സഞ്ചി
 ത്തിലുള്ള കാശിമാഹാത്മ്യത്തിൽനിന്നു ലഭിതരമായും ശ്രാ
 വ്യമായും പ്രായണ സർവ്വജനവിജ്ഞതയായും മണിപ്രവാ
 ളിതീതിൽ കിളിപ്പാട്ടായി മൂലാനുസാരം മലയാളത്തിൽ
 ഭർഷാനന്ദൻ ചെയ്തതാകുന്നു ഈ ഗ്രന്ഥം. ഇതുകൊണ്ടുത

ശ്രീ കാശിമാഹാത്മ്യം

കിളിപ്പാട്ട്,
പ്രഥമഃ പ്രായഃ

കവി: ശ്രീഗണപതയനമഃ സവിഷ്ണു
ശ്രീ ഗുരുഭ്യോ നമഃ

ശ്രീകാശീപുരാവാസശങ്കരവിശ്വേശ്വര
ശ്രീകാശീപുരാവാസശങ്കരശിവമഹേശ്വര,
ശ്രീകാശീപുരാവാസമന്ത്രശാഖരഹര
ശ്രീകാശീപുരാവാസകർണാലയശംഭോ,
ശ്രീകാശീപുരാവാസധർമ്മാഭ്യുജ്ജ്വലതൃണൈ
ശ്രീകാശീപുരാവാസപരമേശ്വരവിഭോ,
ശ്രീകാശീപുരാവാസഭക്തവത്സലശിവ
ശ്രീകാശീപുരാവാസഭഗവന്നമസ്തുതേ,
ശ്രീകാശീശ്വരതിരുനാമങ്ങൾപാടീമാദം-
ലാഗതധാരയകിളിപ്പാട്ടുതലമാതൾഭവ,
ചാരന്തുവന്നവസിച്ചുവോട്ടുനല്ലപഞ്ച-
ഭാര്യംപാലുത്തേനംകദളീപക്ഷങ്ങളും,
പാരാജയമുണ്ടിച്ചിന്നാലസ്യത്തിന്തുകൊണ്ട്
പൂരിച്ചുമാദംകൊട്ടുകാശിതപാഹാത്മ്യത്തെ,
നേരമാടൈചാല്പിടേണമതുക്കേൾപ്പതിനക-
താരതിലതിമോഹംബെങ്ങുകുവളർന്നു,
ഗീതകളേവകേട്ടശാരികതാനുവദ്യ-
നാമെമ്പന്ദിച്ചുതൊഴുപറഞ്ഞുതടങ്ങിനാൾ,
ശങ്കരശിവനന്ദനാഗണനായകൻവിഷ്ണു-
പുരത്തുനിന്നുപരിപാലിച്ചുകൊണ്ടിടേണം,
സാരസോരുചജായകാരുണ്യാലയതായേ
ഭാരതീദേവിവരത്രേപിണികൈപ്രിയേ.

വാരിജവിഖോചനേവാശ്വന ചരയാന
 സൈപരമെൻനാവുതന്മൽവാണരജീടുകഞ്ചേ.
 അതണാദ്രീശൻതൻവാണാദോജമുജ്ജിത
 മരുവീടേണമൊരശരണമിങ്ങില്ലേതും.
 ഗുരുകാരുണ്യമുന്തിഗുരുമാരുതേശനം
 വരമിങ്ങരുളുവാൻപെരികവണങ്ങേണൻ.
 നാരദപ്രാസസനകാടിമാമുനിമാരു-
 മാരണശ്രേഷ്ഠന്മാരുമാവോളംതുണയ്ക്കേണം.
 ദുർഗ്ഗമായിട്ടുജ്ജഗദ്ഭാരാദിനോവും
 നിർഭരപ്രസവകാലാസഹൃദഃഖങ്ങളും.
 ഏഷപ്പുരുഷാധിപ്താരുചരസംഭവമയ
 തല്പത്തിൽക്കിടന്നൊരാകുപ്പുപെട്ടനാരതം.
 ഉൾപ്രേമമോടുമെന്നെവളത്തമാതാവിന്നു
 തൽപ്രതിധിധിരയെന്നാന്നിഹൊന്നാൻചയ്യിടേണ
 കെല്പേറീടുന്നപുത്രനാകിലുംജനനിക്കു
 തൽപ്രതികൃതിചെയ്യാൻശക്തനായ്ക്കരാന്തനം.
 ഇപ്പരിചാകയാലിന്നുതൃനെകുതിയോടും
 മൽപ്രസൂപാദേവീണൊന്നൊന്നുവണങ്ങേണൻ.
 സൽപുമാന്മാരിലത്യുത്തമനായിടുന്നോരു
 മൽപിതാതാനാതിത്വമുൾപ്പുവിൽവിളങ്ങേണം.
 മൽപൂർവ്വഭൂതന്മാരാമവരംകരുണയോ-
 ടെപ്പോഴുമിനിക്കൊരാതുണപ്പാൻവന്ദിക്കേണൻ.
 അല്ലത്തനായാതെന്നെക്കുറ്റുവേഗുരുതരു-
 ലപ്പിച്ചുവിദ്വാദ്വാസംചെയ്തിച്ചമഹാഭാഗൻ.
 സുപ്തഗ്രഹാചിന്തായമാരുതഗുഹേശന്റെ
 നൽപദാംഭോജേലയിച്ചീടിനമഗ്രജൻ.
 കെല്പോടനഗ്രഹംചയ്യുകൊണ്ടെന്നുള്ളത്തി-
 ലെപ്പോഴുംവിളങ്ങേണമതിനായ്ക്കുന്നുഞാൻ.
 ചിത്രവത്തനചാടിമാകുമെൻഗുരുനാഥ-
 നത്തമോത്തമൻശ്രീകൃഷ്ണാഭിധാനാലംകൃതൻ.
 ശാസ്ത്രതപാത്മവദിതൻചരണാംഭോരുഹ-
 മന്തിതീർത്തകതാരിൽവിളങ്ങിടേണംസദാ.
 ചൊല്ലുള്ളവാരാണസീമാഹാത്മ്യദാഷ്ട്യായി-
 ചൊല്ലേണമെന്നുചിന്തിച്ചിരിക്കുംകാലത്തിങ്കൽ.

നല്ലോരുലളിതോപാഖ്യാനത്തെ ഞ്ഞാഷ്ടി ചയ്താ-
നല്ലാസമോടെതുനിഞ്ഞീടിനേനാകയാലേ,
വല്ലതുമറിഞ്ഞപോലിന്നിതുഭാഷയായി-
ചൊല്ലുകെന്നെൻറാഗ്രതന്നെടനിയോഗെന്ത.
സപല്ലോകദ്രമോപാഖ്യയുള്ളതിലോത്തുകാണ്ടു
ചൊല്ലുവാനാരംഭിച്ചീടുന്നേൻഞാനാകവണ്ണം.
നല്ലസജ്ജനമിതുകണ്ടുനഗ്രഹിക്കേണ-
മിപ്പല്ലാരുപതമത്തന്മാരപഹസിച്ഛാകിൽ.

നെമിശ്ശരോണ്യവാഴ്ചമുനിമാരോടുകൂ-
നാരോദമോടുകൂടാന്നതെങ്കിലാകേടുകൊടുവിൻ.
നമ്മുനദിതാൻറുപുളിനേസുഖംവാഴും
ബ്രഹ്മചരനാംഭട്ടമുനിയൊടൊരുഭിന്നം.
നിമ്ബനാരാഘവമശാഭിമാമുനീന്ദ്രന്മാർ
സന്മാദമോടവിനയാനപിതംമോദ്യചയ്യാർ,
ഭഗവൻസർവ്വതപവേദിയോടേവാനോടു
ഭട്ടമാമുനേണങ്ങളെന്നുണ്ടുചാദിക്കുന്നു.
ജഗതീതലോരക്ഷകാമികളായുള്ളോർക്കു
ലഘുവാഗ്ദ്ധോഷത്തിന്നുമേതുവാഗ്ദ്ധോടുകൂടും.
അത്യന്തരഹസ്യമായ്ഭവന്നിശ്ചിതമായ
തതപഞ്ചതാനോഭവാനതിനെവഴിപോലെ.
ശ്രദ്ധാലുക്കളായിട്ടുത്തങ്ങൾക്കുവിവേചിച്ചു
ബലസമ്മദമരുകൾചയ്ക്കേണംദയാനിയേ.
മായാമോഹിതന്മാരായിട്ടുകൊണ്ടുതങ്ങൾ-
ക്കായതിന്നകതാരിലുറച്ചീടുന്നീലേതും.
ഇതാമാമുനിവരന്മാരുടെവാക്കുകേട്ടു
തതപാതംഭർകനാംഭട്ടവുമരുകൾചയ്ക്കാൻ.
അല്പോപാഖ്യാനംഭഗവന്മാരോടാപസന്മാരെ
നല്ലതനല്ലതേവംചാദിച്ചതെന്നുതന്നം.
നല്ലോരുതതപമറിഞ്ഞീടുവാനകതാരിൽ
തെല്ലല്ലാത്തുള്ളമോഹംവലിക്കുമിതിത്തമായ്.
കല്യാണംമല്ലോമലനിങ്ങൾക്കുഭവിച്ചീടു-
മില്ലസംശയംമഹാഭഗവന്മാരല്ലോനിങ്ങൾ.
ഉള്ളവണ്ണമതതപംബോധിപ്പിച്ചീടുവാന-
മുള്ളത്തിൽധരിപ്പാനുംബ്രഹ്മാവിനാലുംകൂടി.

എത്രയോകാലംകൊണ്ടുംസംധിപ്പാനെളുതല്ലെ-
 ന്നത്തരമാണെന്നിങ്ങുകമേഗ്രഹിച്ചാലും.
 ഇത്തരമെന്നാകിലുംമുന്നംഞാൻകേട്ടുപാലെ
 സ്വത്വംയോചിച്ചിട്ടുവൻനമിച്ചുധാരാവിനെ.
 ഉപമനോരംഭവാനാരുടെമോദ്യത്തിനി-
 ന്നതരംചൊൽവാൻമാറ്റമുണ്ടെന്നാകിലും.
 പ്രത്യഹംഹോദേവസ്തംഭമൊന്നതെന്ന-
 യശ്വനംസഹായംമനോന്തുഞാൻതുടങ്ങുന്നൻ.
 മഹാകന്യകാഹരമാദിമംഭരത്തരം
 ബുദ്ധിമുട്ടുകൾമുഖ്യസംഗമോക്ഷപ്രദം
 ഉത്തമോദയത്തിൽപാദത്തെച്ചൊല്ലിട്ടുവൻ
 മഹാകന്യകാഗ്രഹിച്ചു കേട്ടുകൊള്ളുവിൻനിങ്ങൾ.
 കല്പാതകാലത്തിൽസൃഷ്ടചന്ദ്രാദികളും-
 മപ്പിനിപ്രാദിമഹാഭൂതസഞ്ചയങ്ങളും.
 ഒട്ടുമേഴശ്ശിയാതെനവ്യങ്ങളായിപ്പിന്നെ
 വിഷ്ണുപത്മസാഗ്ഗംഗ്രിപതിമായാവശാൽ.
 സംഭവിച്ചേവംബഹുഭാലംചെന്നതിൻശേഷ-
 മവെഴുംവിഭൂതസ്തോനുവെന്നതുകണ്ടു.
 ബ്രഹ്മതാനാധാരമായിരിക്കുമഹാമായാ
 ചിന്തയിതാനുംപരിപാകത്തെപ്രാപിച്ചിതു.
 അന്നേരംമായയിൽനിന്നുണ്ടായിതാകാശവും
 പിന്നെയൊകാശത്തിൽനിന്നു വായുവുമുണ്ടായ്.
 എന്നതുപോലെവായുവിന്നുനിയമുണ്ടാ-
 സ്സാനിതുവന്നിപ്പിന്നിന്നപ്പുറത്തായിവന്നു.
 അപ്പിന്നിന്നുളവാച്ചിത്തമുപമിവിഷ്ണു-
 മിപ്പഞ്ചഭൂതങ്ങളുംവല്ലിച്ചക്രമത്താലേ.
 ഇങ്ങിനഭൂതങ്ങളെസ്വാജിച്ചുപയ്ക്കായേണ
 മംഗലാത്മകൻസർവ്വലോകനായകൻപരൻ.
 ഭക്തന്മാർന്നഗ്രഹിച്ചെപ്പുനീശപരൻലീലാ
 ഗാത്രത്തെപ്പിന്നെല്ലാമിടിനാമനോഹരം.
 നീലപക്ഷജളംപോലെശ്യാമളമായ
 കോലവുംശംഖചക്രപക്ഷഗദകളാൽ.
 ചാലവേവിളങ്ങുന്നനാലുകൈകളുംവീത-
 ചേലയാൽസമാവൃതമാകിയസുമദ്ധ്യവും.

പക്ഷജപത്രതുല്യനയനങ്ങളുൾത്ത
 കങ്കണാഭികളായഭ്രുവുണജാലങ്ങളുൾ.
 ശോഭിതമായിജ്ജ്വലാന്തർഗ്ഗതമായിട്ടിതി-
 ശോഭനമായഭംഗധരിച്ചുരനന്തരം.
 നൂറുയോജനവിസ്താരംവൃണ്ടുവാലാക്കു
 നേരായുജപലിച്ഛിതൻനാഭിപത്മത്തിങ്കൽ.
 നിന്നുളവായിച്ചമഞ്ഞീടിനൻധാതാവുതാ-
 നന്നേരംനാലുദിക്കുമനോക്കിനൻപിതാമഹൻ.
 ആരെയുമൊരേടത്തുകണ്ടതില്ലപ്പോളക-
 താരതിൽസർവ്വേശ്വരൻതാൻതന്നെയെന്നുമോത്താൻ.
 ഏവമജ്ഞാനിയായിട്ടഹങ്കാരിയാപത്മ-
 ഭൂവിനെയറിഞ്ഞോരുഭഗവാൻജനാർദ്ദനൻ.
 തന്നുടെത്രപംകാട്ടിക്കൊടുത്തുനീയരെന്ന-
 തന്നേരംചോടിപ്പൂപ്പോൾബ്രഹ്മാവുദൂരചെയ്യാൻ.
 ഞാനല്ലോപരമേശ്വരൻസർവ്വഭൂതനായകൻതാനും
 ഞാനല്ലോഭവാനുടെകാരണഭൂതൻതാനും.
 ഞാനല്ലോസൃഷ്ടിച്ചെയ്യതിക്കൊന്നായവയെല്ലാ-
 മൂന്നാമനിയേക്കെന്നെയറിയുന്നീലേഭവാൻ.
 പക്ഷജവൻതൻറവാക്യമിങ്ങിനെചക്ഷു
 പക്ഷജനേത്രൻതന്നുമുളുരീലോചനമാത്താൻ.
 ആശ്ചര്യമവിദ്യതന്മാഹാരമ്യുമാർത്തുണ്ടോ-
 ലാശ്ചര്യമിവവമനാഭിപക്ഷജജാതൻ.
 നിശ്ചയംമഹാമൃഗധധീയാമിച്ചതുമുഖ-
 നീശ്വരനായോരെന്നെയറിയുന്നീലയേതും.
 ഇത്തരംനിജഹൃദിമിന്തിച്ചുവിരിഞ്ഞുനോ-
 ടുത്തരമരുൾചെയ്യാനിന്ദിരാമനോഹരൻ.
 പക്ഷജയേനേനിജഹേതുഭൂതമനാഭി-
 പക്ഷജാമവഴിപോവെന്നാക്കീടുഭവാൻ.
 ആയതുനോക്കിയറിഞ്ഞിട്ടുനിന്നുടെഗുരു-
 വായോരെന്നെത്തന്നെനീശരണംപ്രാപിച്ചാലും.
 എന്നവരിരുവതത്തങ്ങളിൽവിചാരിച്ചു
 വന്നോരുമഹാഭാരതംസഹിമാഞ്ഞതുനേരം.
 ഞാനല്ലോമുന്മുഖൻമുന്മുഖൻഞാനല്ലോഞാൻതന്നെന്ന
 മാനത്താൽവാക്കുകൊണ്ടുയുദ്ധംചെയ്തിതുപാരം.

പിന്നെയുംനിജനിജമഹാത്മ്യംകൊണ്ടുണ്ടായോ-
 രുന്നതശസ്ത്രാസ്ത്രങ്ങൾകൊണ്ടുവർദ്ധിച്ചുചെയ്തോർ.
 താനേന്യന്മുഖശസ്ത്രപാതത്താലിതവരും
 ഭിന്നഗാത്രരായ് രക്തംകൊണ്ടഭിഷിക്തന്മാരായ്.
 ഇങ്ങിനെതന്നെനൂറുവത്സരംവിശ്വനും
 ശാസ്ത്രപാണിയാരമാവല്ലഭൻതാനുംതമ്മിൽ,
 സംഗമമതിയേകരമാവണമെന്നുചെയ്തു-
 മങ്ങവക്കേതുംജയാജയങ്ങൾഭവിച്ചിലാ.
 അന്നേരംശരശ്ലാലചന്ദ്രന്മാരയുതമ-
 ണ്ണൊന്നിച്ചുകൂടിയുദിച്ചുചന്ദ്രനേജസ്സാദം.
 മുന്നിലാമ്മാറകാണായ് നിതങ്ങവക്കുപ്പോ-
 ളിന്ദുശഖരലിംഗമെത്രയുംതേജോമയം.
 അതിങ്കൽനിന്നുവ്യാപിച്ചുജ്ഞാതജ്യോതിസ്സുക-
 ണ്ടതിനിശ്ചിതമുദാസ്തിസ്തിതന്മാരായുള്ള.
 ദൈതയന്മാരെവരിയായവിസ്സവംവിരിഞ്ഞ്
 ഭീതിവുണ്ടിനിയിപ്പോൾചെയ്യേണ്ടതെന്നുള്ളിൽ.
 ഏതുമതിരിയാതെകാഞ്ഞൊന്നുഗ്രേകാണം
 ജ്യോതിസ്സങ്ങിനെയാഞ്ഞവിടെനിന്നിതേവം.
 ചിത്തത്തിൽവിചാരിച്ചുനില്ക്കുമ്പോൾമഹാലിംഗ-
 മദ്ധ്യത്തിലൊരുപുമാൻതന്നെയുംകാണായ്തന്നു.
 പിംഗലജടജൂടധാരിയായ്നരകപാ-
 ലങ്ങളെക്കൊണ്ടുംഭൂജഗങ്ങളെക്കൊണ്ടുമോറം,
 മംഗലമാമ്മാറലംകൃതനായ്ദിഗ്ഗണ്യനായ്
 ഭംഗ്രാകുന്ദനൂപ്യനിമ്ബഭജതജസപിയായ്.
 പ്രത്യക്ഷമായിക്കണ്ടെന്നുതുവിരിഞ്ഞ്
 ദൈത്യാരിതാനുമേവമനസിനിശ്ചയിച്ചാർ.
 ചിത്രമെത്രയുമിദമിഹാണായവൻസവ്വ
 ശക്തനാംപരൻപുമാനിലസംശയമേതും.
 ഇത്തരമുറച്ചുവർവെദികുസോത്രങ്ങളാ-
 ലുത്തമവൃതന്തെന്നുതിച്ചാരുതനേരം.
 ശങ്കരശംഭോമഹാദേവദേവേശപ്രഭോ
 തിങ്കൾശേഖരകരുണാനിധേപതുപതേ.
 ഗംഗാകാമകസമന്വേശപരമഹേശ്വര
 മംഗലാത്മകത്രിപുരാതനകവ്യോമകേശ.

അംഗജാരാതേഗിരിജാപാതഭൂതപതേ
 പിംഗലജടാഭൂടധരവിശേഷശരംഭോ.
 ശാശ്വതസനാതനസ്വകലജഗന്ധ
 ഈശപരവൃഷഭപജപാലയനാമസ്തതേ.
 ഇതരംബഹുവിധംസ്തുരിച്ചുവിരിഞ്ഞ്
 ദൈത്യാദിതാനന്ദകത്യാവനിച്ഛിച്ഛന്നേരം.
 ഏതരുംപ്രസാദിച്ചുകലാസനപത്മ-
 നേത്രന്മാരോടീവണ്ണമേളിച്ചയ്ക്കാറിൻ.
 നിർഭരംതേജോമയമാകിയമഹാലിംഗ-
 മത്തുതമിതുഭവാന്മാരാൽസംദൃഷ്ടമായി.
 ഭക്തികണ്ഠാഭൂതസ്തുതിക്കെപ്പട്ടിതതിനാൽ-
 നെത്രയുംപ്രീതനായിത്തൂവിച്ചിതമൃദുലാ.
 ചിത്തത്തിലിഷ്ടവരമെന്തതുവരിച്ചാലു-
 മത്രണാൻനൽകീടുവനാദിജന്മാരേചൊൽവിൻ.
 എന്നതുകേട്ടങ്ങുപേക്ഷിച്ചിതുവിരിഞ്ഞ്
 മിഥിരാമണനുമെന്നരംഭക്തിയോടെ,
 ശങ്കരസദാശിവങ്ങളിൽപ്രസന്നനാ-
 യെങ്കിലാഭവാൻതങ്കൽത്തൊടുകനിശ്ചലനാം.
 ഭക്തിയുണ്ടാകവേണംമഹാത്മവരംതൊടുക
 മുഗ്ദ്ധദുഃഖമേവരിക്കുന്നീലാജഗൃതേ.
 എന്നാലുമൊരുശങ്കതെങ്ങൊടുക്കിയതിൽ
 വന്നാദിക്കുന്നിതതരീത്തുകാളേണുവിഭോ,
 തേജോരൂപമായുള്ളയാതൊരുലിംഗഭവാൻ
 ഹേജഗല്പതേവത്തിക്കുന്നിതെന്തതിന്നാമം.
 എന്തൊന്നാശ്രയമെന്തുരൂപമാഹാത്മ്യമെന്ത-
 ന്നന്തമോദനസർവ്വംചൊല്ലേണംഏകീഭവേ.
 എന്നതുകേട്ടമഹാദേവനമർത്ഥചൊല്ലാൻ
 മുന്നിൽശോഭിച്ചുക്കൊന്നൊരീമഹാലിംഗം.
 വിശ്വനാഥാഖ്യംസച്ചിദാനന്ദസ്വരൂപകം
 വിശ്വപാതകഹരമോക്ഷദമഹാദിവ്യം.
 ലിംഗഭേദത്തിൻലയംപരമംവിശേഷമായ്
 സംഗമിച്ചിരിക്കൊണ്ടുലിംഗമെന്നാഖ്യതായ്.
 സർവ്വരൂപാകമെന്നുകിലുസപഭാവത്താൽ
 നിവികാരമായ്ബലമൊരുമിമഹത്തരം.

നിർവാണസാധനമാമിതിന്റെന്മാഹാത്മ്യത്തെ
 യീ. പണ്ണമെന്നപരമാത്മത്തോടറിവാനായ്.
 ശക്തനല്ലല്ലാമഹാവിഷ്ണുവുണ്ടെന്നുമാത്താ-
 ലത്രമാഹാത്മ്യമിതിന്നുണ്ടെന്നുധരിച്ചാലും.
 അപരിശ്കിന്നമായിവർത്തിക്കുമന്തരികും
 സപദിശബ്ദമത്രവായ്ഭവിച്ചതുമൂലം.
 പരിശ്കിന്നമായ്ഭവിച്ചതുപോലീലിംഗവും
 പരിശ്കിന്നമായ്ഭവിച്ചിരിക്കുന്നതുപാരം.
 കേട്ടാലുംനിത്യാനന്ദരൂപമാമീലിംഗത്തിൻ
 പൂജ്യമാമാഹാത്മ്യത്തെയത്രത്തുളയ്ക്കാം.
 വിഷ്ണുപതികളല്ലസത്തുളയ്ക്കുന്നതിൻ
 വിട്ടുവന്നാകിൽസച്ചിദാനന്ദസപരൂപതപം.
 പെട്ടെന്നുമാത്രംപ്രാപിക്കുന്നതമി-
 നൊടുംസന്ദേഹമില്ലമഹാനാമിനിക്കേണ്ടാ.
 മന്ത്രനാമെന്നാകിച്ചിവിടത്തിങ്കൽവന്ന
 മാത്രത്തിൽതന്നപൂർവ്വജ്ഞിതമാമാഹാപാപം.
 ദൈവവിനാശത്തെപ്രാപിച്ചുങ്ങതിമാത്രം -
 മുല്ലയ്ക്കുമേറുപുണ്യസഞ്ചയംവർദ്ധിച്ചിടം.
 മുക്തിതൻപദമിദമാകയാലത്രവന്ന
 മുതലവപ്രാപിച്ചിടപ്രാണിതൻകണ്ണത്തിങ്കൽ.
 ശ്രദ്ധയാചാക്രപദേശത്തെയുംചെയ്തുകൊണ്ടു
 നിത്യവുമത്രെ പഞ്ചാൻവസിച്ച്ഭവാനന്ദനം.
 വാക്യപദേശമന്യേബ്രഹ്മാതെമകതപംപരം -
 മോഹിപ്പോശാദിക്കയില്ലെന്നതുധരിച്ചാലും.
 ബ്രഹ്മാതെമകതപജ്ഞാനമെന്നിയമുക്തിനര
 ജനികൾക്കൊന്നൊളമുണ്ടാകയില്ലതന്നം.
 അത്രത്താൻനിയമത്തോടടുത്തുചെയ്ത
 ചിത്തമാദേവകേട്ടുകൊണ്ടാലുംവഴിപോലെ.
 നിത്യവുംനിജനിജകർമ്മത്തിൽസ്ഥിതന്മാരാം -
 മുതമന്മാരെല്ലാമല്ലമാധമന്മാരും.
 അത്യന്തമാഗ്നസ്ഥാകിലുമവരെന്നാൻ
 സതപരംപരയായഗതിയെപ്രാപിച്ചിടം.
 പാണ്ഡിതനെന്നാകിലുംപുണ്യനെന്നിരിക്കിലും
 മണ്ഡലമെന്നാകിലുംമുഖജനെന്നാകിലും.

നിണ്ണയമത്രവന്നുജീവനെത്രജിച്ചാകിൽ
 പൂണ്ണാനന്ദമാംമോക്ഷംപ്രാപിക്കുമില്ലവാദം.
 വിശ്വപശുലിംഗംനിരശ്രയമിതെന്നാകിലും
 വിശ്വവാസികൾക്കെല്ലാംപരമാശ്രയമെല്ലാം.
 നിഷ്കളമീലിംഗത്തിൽവസിച്ചനിരന്തരം
 മംഗലമായതപംപ്രാപിച്ചു കാണ്ടിടുവിൻ.
 ഇങ്ങിനെവിശ്വനാഥനാകിയഭഗവാനും-
 മങ്ങൽകൈചയ്യമറഞ്ഞിടിനാനതുനേരം.
 ശംശുപാണിയുംകുമലാസനൻതന്നെപിന്ന-
 ത്തിങ്ങിനരോഷംവെടിഞ്ഞത്രയുംമോദംവൃണ്ടാർ.
 ഞാൻഗജാധിപസ്സേവിച്ചിരുന്നുചിരകാലം
 തങ്ങൽതങ്ങൽക്കളേളരുപദ്രവംപുക്കുവാണാർ.
 മോക്ഷഹേതുവായുള്ളതപമെന്നോടനിങ്ങൾ
 സാക്ഷാലങ്ങരിയുവാൻചോദിക്കുന്നിമിത്തമായ്.
 അക്കീണമോദംചൊന്നേൻവിശ്വപശുകഥാസാര
 സംക്ഷേപംമോക്ഷകസാധനമെത്രയുംപുണ്യം.
 ബ്രഹ്മാവുംചിണ്ണതാനുംയാതൊരുശിവലിംഗ-
 മുമ്മാകുണ്ടിതെന്നാലരിതെന്നതെന്നയില്ലാർ.
 വേദത്തിങ്കലുംലോകത്തിങ്കലുംകാശിയെന്ന
 സാദരംഗാനംചെയ്തുനീതുമുനിമാരെ.
 പാണിയിൽവിളങ്ങുന്നഫലമെന്നതുപോലെ
 ചേണംനീടുന്നമുക്തിയിവിടെലഭ്യമല്ലോ.
 ചൊല്ലേറുംവാദാണസീദൾനമാത്രതാലേ
 വല്ലാത്തമഹാപാപസംഘങ്ങൾനശിച്ചിടും.
 ഇങ്ങിനെയെല്ലാമിപ്പോൾനിങ്ങളോടുകൂടെയുൻ
 മംഗലമായകാശീമഹാത്മ്യംമാനാഹരം.
 ഇന്നിയുംകൾപ്പാനുള്ളിലാശയെന്നാലതു-
 മിന്നുഞ്ഞാനരചെയ്യാമാമുനിവരന്മാരെ.
 ഏന്നതുകൂട്ടലോമശാഭിയോമുനീന്ദ്രന്മാർ
 വന്ദിച്ചുഭൂമുനീരെന്നോട്ചൊല്ലിടിനാർ.
 ഞാൻഗജാധിപമേതാതതംസമമഹാമുനി
 പുംഗവനിചിലതപാത്മജ്ഞാളുമുനെ.
 നിന്ദിതവടിയുടെമുഖപങ്കജത്തിൽനി-
 ണാനന്ദമോദനകാശീതന്നെമോഹാത്മത്തെ.

ചന്തമോടാകണ്ണനംചെയ്താൽഞങ്ങളുടെ
 വൻതപഃപ്രാപ്തിക്കുവന്നിതുമുനെ,
 ഇന്നിയുംവാദംസീതൻസല്ലഭകളെ-
 തന്നേചൊല്ലേണംസമാധിച്ചുതൃപ്തരായതെ.
 എന്തൊരാളാണാത്മ്യമണിനെയറിയേണ്ട-
 തെന്തിൻപരിമാണമൊരാൽസേവിപ്പാൻയോഗ്യം.
 ഏതുപാപത്താൽലഭിച്ചിട്ടമിതല്ലാംവോ-
 നന്തരാനിശ്ചയിച്ചുചൊല്ലേണംവിശേഷിച്ചു.
 നിന്തിരുവടിയുടെവചനാമൃതരസം
 ഹൃദയങ്ങളുടെശ്രോത്രപാത്രങ്ങൾകാംക്ഷിക്കുന്നു.
 ലോമശാലികളുടെവാക്യമിതിനകേകു
 സാമോദംഭൂമിശ്രേണുമരുതുമെന്തെ.
 യാതൊരുകാശിതൻമാഹാത്മ്യശ്രവണത്താൽ
 പാതകങ്ങളിൽനിന്നുമുക്തരാകുന്നുജനം.
 മോദമോടകാശിതന്മാഹാത്മ്യമെല്ലാംനിങ്ങൾ
 സാരംസാവധാനംകേട്ടുകൊള്ളവിനെയെങ്കിൽ.
 ഉണ്ടായിട്ടുരില്ലെന്നൊരുമഹാരാജ-
 നങ്ങൾകോനൊത്തബലവീര്യവാൻകൃതയുക്തം.
 കണ്ടാകിലതിമനോമോഹനാകാരൻശ്രീമാൻ
 പണ്ഡിതൻഭൂരിബലവാഹനസമനപിതൻ.
 കണ്ടുകുലകാലനായിട്ടുവെന്തീ-
 മണ്ഡലംപരിപാലിച്ചിരിക്കുകാലത്തിങ്കൽ.
 വഞ്ചൻപുകഴലിമാരവന്നുന്തൊരിര-
 മുണ്ടായികണ്ടാലതിസുന്ദരഗാത്രിമാരായ്.
 അവരിൽവെച്ചുവിഭാവരിയെന്നാഖ്യായ
 യുവതീമണിയേറാംശ്രേണുയായ്ഭവിച്ചിതു.
 അവളിൽത്തന്നേസദാകാലപുണ്യപൻതനി-
 കവേദിക്കുടാതുളളരാഗവുംവളർന്നിതു.
 വൃന്ദാകുന്ദൻപൂലാമജയാദേവിയോടു-
 മൊന്നിച്ചുമിച്ഛതിസുഖമൊത്താഴംപോലെ.
 കന്ദർപ്പൻതന്നാലതിക്രാന്തമാനസനായ
 മനവൻഭൂരിദ്വന്ദ്വൻതന്നുടെവല്ലഭയം.
 സുന്ദരിശിരോരണമാകിയവിഭാവരി-
 യൊന്നിച്ചനിരന്തരംകാനനഖണ്ഡങ്ങളിൽ.

നന്നായിരമിച്ചുകൊണ്ടിനേതെന്ന ചിരം
 ചെന്നുതുസപരാജ്യത്തിൽചേന്നിലാമനസ്സേതു.
 ഇത്തരംവിചാരത്തിലാസക്തനായിത്തന്നെ
 പൃഥ്വിശൻവിടവൃത്തിയായിട്ടുവെഴുതുകാലം.
 ശത്രുക്കൾവന്നുഭയംഭയംഭയംഭയംഭയം
 മുത്തമന്ത്രികളെയുംസമസ്തസൈന്യത്തെയും
 മിത്രവൃന്ദനസാകുംസതപരമടക്കിനാ-
 രത്വത്തോളത്താക്കെപെരിതംവിരൂപിച്ചാൽ.
 വൃന്തമിങ്ങിനെയുള്ളതെപ്പരംമേടൂറുപ-
 സത്തമൻതാനുംശോകസന്തപ്തനായാനേനാം.
 ഉത്തമമായവിഭാവരിയൊടൊരുമിച്ചു
 ബലസാധപസംതത്രനിന്നുടൻപുറപ്പെട്ടു.
 വിന്ധ്യകാനനംനോക്കിത്തരിച്ചുവെഴുതാതെ
 ബന്ധുധാകിയനരപാലകൻഭൂരിപ്പുരുന്.
 ക്ഷുപ്തിപാസാദികളൊരാൽനാകിയഭൂപ-
 നപ്രലഭനത്രയായകാന്തയോടൊരുമിച്ചു.
 ഘോരമായുള്ളവിന്ധ്യകാനംബഹുനാലുകൊ-
 ണ്ടൊരാളുടേത്താഴ്ചചെന്നുചേന്നോരുശേഷം.
 രോഷത്താൽപലിതമായുൽക്കിപ്തമായങ്ങി
 ഭീഷണമായലാംഗുലത്താട്ടസമേതമായ്.
 വിദൂതമൃഗയുഗലംവിമളിയായിട്ടുന
 ശാസ്ത്രലശാണയുഗലത്താൽസദാനുഷേപിതാ.
 വാരണവീരനിനാദങ്ങളാൽചിലേടത്തും
 ഘോരപഞ്ചാസ്യഗർജ്ജിതങ്ങളാൽചിലേടത്തും.
 കരേരപരഹിഷ്ഠജ്വാലത്താൽചിലേടത്തും
 പാറമേകലംവിശപഭീഷണമഹാവനം.
 ഘോരപ്പെപ്പൊരാചരക്കണ്ണുചിതംനിർമ്മാണം
 ശ്രുതകീടാദിപുണ്ണകണ്ടതിടേത്താഴ്ച.
 നാലീയെഴുതിയംവിഭാവരിയുമാഭിവാല-
 വിമനനേനാക്കിപ്പറഞ്ഞീടിനാളതുനേരം.
 ഹന്തഭൂപാതസത്സഹായനാഭവാൻതനി-
 തെത്തവമുദാജ്വാലസമാന്തരവന്നീട്ടുവാൻ.
 കാന്തരംമേടൂറുസവിതമിതിൽഭവൻ
 കാന്തയൊക്കെത്താഴ്ചമേന്മയെനേചരിക്കുന്നു.

ഏന്നതന്നെയുമല്ലാഞ്ഞാറിനഭവാനോടി-
 ഞ്ഞാനിഷ്ടമുണിനേവാണീട്ടനതനരപതേ.
 മാനുഷന്മാരെയാകേട്ടതുതേകംണാനിപ്പം
 പാനീയമില്ലാകിടിച്ചിട്ടുവാണവിടെയും.
 മാനവവീരകുറഞ്ഞൊന്നന്നപ്രതിപ്പാനം
 ഞാനിന്നോരപായവുംകണ്ടിലാമഹാമതേ.
 ക്ഷുപ്പിപംസാദികളുംചേരുന്നവലഞ്ഞുഞാ-
 നല്ലരല്ലാതെയുള്ളസാദവ്യംവളരുന്ന.
 രല്ലതേകൾക്കുവേണ്ടതന്നെടുമൊണ്ണവും-
 മിപ്പൊഴുകാരംവാടിത്തളിന്നുകാണുന്നിതു.
 സപ്തദേവന്മാരെപ്പൊലുത്തോരുതളിച്ചത-
 നാർപ്പുപിരിപ്പെന്നതുംതാനുന്നതനരപതേ.
 അവധിയില്ലാത്തുള്ളസമൃദ്ധിയിലിട്ടും
 ലവലേശവുംപുണ്യംചെയ്തില്ലാല്ലാവോൻ.
 സുമനോഹരനർത്തനർസവാമാത്രത്താജ്ഞതന്നേ
 സമയംവുമനയില്ലാച്ചിതുമഹാകഷ്ടം.
 ക്ഷമയിലവൻധർമ്മമനുഷ്ഠിയ്ക്കേണ്ടിപ്പോ
 സുതേകാമാഭാരംസേവിച്ചുവാണീടുന്നു.
 നൃപതേചാണുപാലാലവൻദുഃഖാന്തതായ്
 വിപദിപതിച്ചുസംഭ്രാന്തനായുഴന്നീടും.
 വിപുലസമ്പത്തുണ്ടെന്നാകിലുംബുദ്ധിയുള്ളൊർ
 സപദിചെയ്തിടേണംസർവ്വമാവുണ്ണാനും.
 മാഞ്ചലുംമിഴിതന്റെവാക്യമിങ്ങിനെകേട്ടു
 തന്റെചയ്യോരപരംഗമാക്കെയെന്നിച്ചവൻ.
 ചഞ്ചലഹൃദയനായ്ക്കുൾത്തൃണാപിഡിതനായ്
 കിഞ്ചനപോലുമുരച്ചിലതിന്നുത്തരമായ്.
 ദമ്പതിമാരാമവർപ്പിന്നെയുംഘോരവനെ
 സംഭ്രമിച്ചുററക്ഷുത്തുഡാന്തരായുഴന്നഥ.
 അഞ്ചുവരസരംകൊണ്ടുശാലകായനർത്തന്റെ
 യഞ്ചിതയായപണ്ണശരലയിൽച്ചെന്നീടിനാർ.
 ഫലമുലാദികൾകൊണ്ടവരെമഹാമുനി
 കലനായകൻതാനുംവൃദ്ധിച്ചുറൻവിധിപോലെ.
 അവിടെനിശ്ശങ്കനായ്സിദ്ധിച്ചിടിനാൻനിജ-
 മിചശങ്കവായ്തയ്യംപറഞ്ഞുനരോത്തമൻ.

ഇവണ്ണമേതരാത്രിനയ്ക്കിപ്പിച്ചനന്ദം-
 മലനി പതിനിജവല്ലഭയോടുചേർന്നു.
 വിവരഭാവത്തോടേവീണയുമേവമൊക്കെ
 ടിപസംമഹാവിന്ധ്യകാന-നസഞ്ചരിച്ചാൻ.
 ദുഷ്ടർക്കുതാൻ പരിപാകനാലയ്യവ-
 ക്കൊലാഹലമുലാടികളുലടിപ്പിച്ചു
 വക്ത്രംതൂങ്ങിപ്പോകുന്നവല്ലഭയോടുനവ-
 സരതനേവംവിന്ധ്യകാനനത്താൽക്കൊന്നാൻ.
 വീരനാഭപൻതാൻ ബുദ്ധിരാക്ഷസിനെയി-
 ശ്രീയായിട്ടതന്നേഭവിച്ചിതന്നോപേണ്ട.
 ഭായ്യരായിട്ടും പിതൃപരിയക്കൊന്നുകമ്മി-
 പൂർണ്ണമെപ്പോന്നുള്ളിലോത്തിതൃണപനപ്പോൾ.
 ആയതങ്ങിങ്ങതാരുസാധുപിയാംവിഭാവരീ
 നായകനോടുശങ്കഹീനമിങ്ങിനെചൊന്നാൻ.
 അല്ലയോമഹാമാജകൾക്കേണംചൊന്നിപ്പോൾ
 വല്ലഭയോളംതവിശപ്പോറവുമലിപ്പിക്കയാൽ.
 അല്ലലോവുമുണ്ടെന്നല്ലജീവനശ്ചി-
 നില്ലാതെഗമിച്ചിട്ടമെന്നതോന്നിപ്പോൾ.
 തെല്ലമേടിച്ചിടാതെതൻദേഹത്തിൽനിന്നു
 നല്ലൊരുമംസമരിഞ്ഞതിനെക്കുറിച്ചാലും.
 വല്ലഭപിളംബവുമേതുമേവണ്ടാചര-
 മല്ലലിന്നിനിപ്പുള്ളിലില്ലതുകൊണ്ടുനാഥ.
 മല്ലനേത്രമാക്കിതില്ലരമായൊരുയമ-
 മിപ്പല്ലനധരിച്ചാലുംഭൂപാലശിഖാമണേ.
 നല്ലൊരുപുരാണജന്മമാരായമഹാത്മാക്കൾ
 ചൊല്ലിക്കേട്ടിരിക്കുന്നതൊന്നുമെന്നൊക്കാനത.
 യാതൊന്നുകൊണ്ടുനിജഭക്താപിന്നപകാരം
 ചേതസിഭവിക്കുന്നിതതിനെനിസ്സംശയം.
 പ്രീതിയാടാചരിച്ചുകൊള്ളണംസതീജന-
 മേതുമില്ലതില്ലരംഗമെന്നല്ലോകേൾപ്പൂ.
 ആപത്തുനിവൃത്തിപ്പാൻധനത്തരക്കിടക്കണം
 ഭൂപാതധനത്തക്കാരുംഭായ്യരായരക്ഷിക്കണം.
 ഭായ്യരെയക്കളംധനത്തക്കളമാത്മാവിനെ
 പാരാത്തരക്കിടക്കണമെന്നല്ലാശാസ്ത്രോക്തിയും.

ഇങ്ങിനെയല്ലാമുറച്ചായ്ക്കൊത്തതന്നെ-
 യങ്ങിനതന്നെവധിച്ചിടനാമഹംപാവി.
 തിങ്ങിനവിശപ്പിനാലവളെക്കൊന്നുമാംസ-
 മംഗംതിക്കുന്നങ്ങിരിക്കട്ടെതുഭക്ഷിപ്പാനായ്.
 തുടങ്ങുന്നരംഗിഹംഗജ്ജനംകേട്ടുഭവൻ
 നടുങ്ങിയപ്പോൾനിറന്നുനോക്കിനാൻഭയത്തോടെ.
 കട്ടക്കന്നടനപ്പോൾകളിച്ചുപുളച്ചുകാ-
 ണ്ടുകൊണ്ടുവരിമ്പുസാധനങ്ങൾനാലുപാടും.
 മിടുക്കുംവിട്ടുഭവനത്തിനിടച്ചയ്ക്കതന്നെ
 നടുക്കുംവെട്ടിപ്പിടിച്ചുതന്നുതന്നെയും.
 പേടമാവിട്ടിതന്നുശവംഭവംവെടി-
 ന്നോടിനാൻപ്രാണഭീതിയോടുകൂടെതന്നിൽ.
 ആടപോടവനോരോജനദൂരംപ്രാവി-
 ച്ചിട്ടുവോൾകൊത്തൊരുസവിധകുറഞ്ഞു.
 സ്വാദുസംയുതങ്ങളുംതൃണധാന്യങ്ങളേയ്യ-
 മാദരാൽപരിഗ്രഹിച്ചുവോട്ടുപായിടുന്ന.
 വേദപോൾപാശംഗതരായ്സർവ്വശാസ്ത്ര-
 വേദികളായിബ്രഹ്മചാരികളായിട്ടേററം.
 ജാതവേദസ്സുപോലജപലിച്ചിടുന്നനാലു-
 വേദിയന്മാർക്കുണ്ടെന്നെന്നരംപാവിഭവൻ.
 ചെന്നുടൻ പിടിച്ചുപട്ടുവസ്ത്രത്താലരത്തവൻ
 മന്നിടവേന്മാരെന്നാലുപേരെയുംകൊന്നാൻ.
 മന്നവൻപിന്നെനീവാദങ്ങളെല്ലാജിപ്പാനാ-
 യുന്നതവനാത്തതിലിരുന്നാനതെന്നും.
 നിർമ്മലനാഭമവർമരതിലണിഞ്ഞുള്ള
 ചന്ദ്രാപവിതങ്ങളെക്കണ്ടിട്ടുനരവരൻ.
 ബ്രാഹ്മണന്മാരാണിവരെന്നതുചിന്തിച്ചുററം
 ബ്രാഹ്മണാഭയത്താൽപിഡിതനായിവിണാൻ.
 ദുഃഖിച്ചുപാശംപരവശനായ്തോളിച്ചവ- [കഷ്ടം.
 മിടുക്കുംവിട്ടുപോൽതാൻതൊന്നിതെന്തിപ്പോൾചെയ്തു
 ഞ്ഞതെജസ്സുപോല ചിളങ്ങുവിപ്രന്മാരെ
 ദുഷ്ടനിയായോരൊന്നാൻനാലുപേരെയുംകൊന്നാൻ.
 ചൈകണ്ഠീമണിപതിവ്രതയാഭാഷ്ടയേയും
 കർക്കശസ്വഭാവൻതാൻവധിച്ചുൻമഹാകഷ്ടം.

ഏതരുംവലുതാകുംപ്രാണലോഭത്താൽ പ്രായ-
 ശ്ചിത്തമില്ലാതെയുള്ള പാപത്തെ സ്സന്മാദിച്ചേൻ.
 ഏകവിപ്രനെക്കൊന്നുവെന്നാകിൽ നൂറുകുപ്ത-
 മാകവെഘോരനരകങ്ങളിൽക്കിടക്കേണം.
 പിന്നെയങ്ങരില്ലാതിസ്ത്രീഹത്യാഭോഷത്തിനു-
 മെന്നല്ലേവേദശാസ്ത്രാദ്യകളുംഘോഷിക്കുന്നു.
 സതിയാചിട്ടുമാരുനാമിരുന്നെന്നുപിന്നെ
 മതിമാന്മാരും നാലുവിപ്രന്മാരെയുംകൊന്നെൻ
 ഏന്നുടെപുഷ്പന്മാരായ ജ്ജവർഗതാധിക-
 മെന്നോടുകൂടിയ മസഭനെനരകത്തിൽ.
 ഒന്നിച്ചുപതിച്ചീടുമെന്നുടെദൃഷ്ട്യർത്താ-
 ലിന്നമനുപുഷ്പന്മാരുംപതിതന്മാരായിതു.
 ഹനുഞ്ഞാനിനിമലിലെത്തൊന്നുചെയ്തിടണ്ടു
 ചിന്തിച്ചാലൊന്നുംമമതോന്നുന്നീലകരംഗരിൽ.
 നിസ്സുലപംപമിദംതുലവൽഭസ്മമാവാൻ
 കർത്തവ്യമെന്നെന്നാകിലായവചെയ്തേയുള്ളൂ.
 ഇത്തരംഭൂരില്ലാതാകിയനരപതി
 ചിത്തത്തിലോത്തുകൊണ്ടുപിന്നെയുംവന്നാത്തമര.
 സംഭൂതിച്ചുനവീടവിടെത്തിരിഞ്ഞുകൊ-
 ണ്ടമ്പോടുശംലങ്കായനാത്തജിൻതന്നാശ്രമം.
 പ്രാപിച്ചതത്രവസിച്ചീടുന്നമുനീന്ദ്രനെ-
 ബ്രഹ്മപന്ത്രൻകണ്ടുദരനിന്നഭിവാദ്യംചെയ്യാൻ.
 താപവുംപൂണ്ടുപിന്നത്തന്നുടെവൃത്തമെല്ലാം
 താപസചരനോടുസത്യമായുണർത്തിച്ചാൻ.
 ഭൂലോകനാഥവൃത്തംകേട്ടുനറംദുഃഖംപൂണ്ടു
 ശംലങ്കായനജാതനന്നേരമരുൾചെയ്തു.
 ഗമിക്കവേഗമിവിടുന്നുനീപാപബുദ്ധേ
 തപമത്രവസിതെല്ലാകുറച്ചുനേരംപോലും.
 എന്നരുൾചെയ്തുമഹാമുനിയുംഭൂരില്ലാൻ
 രന്നെന്നോക്കാരതെതിരിഞ്ഞിരുന്നാനുതന്നേരം.
 എന്നതുകണ്ടുനൃപവീരനുംനിജഹൃദി
 വാന്നാരുദുഃഖംപൊരാഞ്ഞൊരാവുംവിലാപിച്ചാൻ.
 പിന്നെയുംമുനീന്ദ്രനെവന്ദിച്ചുമുഹൂർത്തം
 തന്ന രചേദംസ്തുതിച്ചീവണ്ണമുണർത്തിച്ചാൻ.

കായസാരക്കണാത്മമതിദൃഷ്ട്യർജ്ജുനാലം
 ന്യായമെന്നിടയപയ്യുപായേൻഞാൻമഹാമത.
 അയതുസച്ചന്ദനർജീടുപാൻതേയനിയേ
 പ്രായശ്ചിത്തവുമെന്നാടരുളിച്ചെയ്യുന്നമേ.
 ജ്ഞിയിനെഭൂപൻതന്നെദീനപാപ്യാതമേദേ
 തിങ്ങിനതേയയോടചിന്തിച്ചുമാന്നാൻമുനി.
 ഉദ്യീനായകഭവാനെങ്കിലോകടുക്കാതെ
 സർവ്വപാപപശുലപിഡപംസിനിനംശ്രീമൽക്കാശി.
 ശീർഷ്ണനദീപരിശോഭിതാമഹാവുണ്ണാ
 നിവ്വന്നപ്രഭാനിഖിലാത്മഭാവിളക്കുണ്ണ.
 തത്രചവന്നീടുകനീസമസുപാപജാല-
 മസുമായിടുംതവസന്ദേഹമില്ലയേതും.
 പ്രത്യയംതവഭവിച്ചീടുവാൻപായവു-
 മത്രാന്താൻചൊല്ലാംകേട്ടുകൊള്ളുകമഹീപത.
 നീലീസംഭവങ്ങളാമഞ്ചുകഞ്ചുകങ്ങളെ-
 ച്ചാലവേശംവീരത്തിൽഭൂരിച്ചുകൊണ്ടീടുക.
 ശൈലജാകാന്തവാസസ്ഥാനമാംകാശിതന്നെ
 യാലാകമേപ്പാർവ്വതയ്ക്കീടുന്നനീയല്ലൊരുത്തന്നെ.
 കോലത്തിൽഭൂരിച്ചുള്ളകഞ്ചുകങ്ങളുംനിജ
 നീലവണ്ണത്തവിട്ടുപന്ത്രളുണ്ണളാകും.
 അപ്പോഴേതന്നേതവപാപപശുലംനശിച്ചിത-
 ന്നാർപ്പവിലനിത്തുകൊണ്ടീടുകതപത്തോടും.
 അപ്പുവുംതാമസിപ്പിടേണ്ടുപാപകന്നുമനി-
 യുൾപ്പുവിൽക്കരുണയോടരുളിച്ചെയ്യശേഷം.
 തല്പ്രദീപിണവീണ്ണുപണങ്ങിവിനീതനാ-
 യപ്പറ്റുവീശൻനീലകഞ്ചുകങ്ങളുംവൃണ്ണ.
 നടന്നശ്രീകാശിയെക്കുറിച്ചുകേൾവിവ്യം
 കേണുപലനദീശൈലകാനനങ്ങളും.
 പടൻപളന്നീതുകേൾവിയാലതയുള്ളിൽ
 തുടൻതവിവരമകീർത്തനങ്ങളുമവൻ.
 വിടൻതൃപ്താംബുജംകാശീസാന്നിദ്ധ്യജ്ഞാപാപ-
 വിടുന്നക്രമത്താലേഭൂപതിവീരനേയും.
 വാസരമഴുകാണ്ടുദൃശ്യദൃശ്യനുമവൻ
 ഭാസ്യരയാശ്രീമൽക്കാശിയെക്കണ്ടീടിനാൻ.

രത്നകുട്ടിരസ്യരഭംശുജാലങ്ങളാല
 ബ്രഹ്മരശ്മികൾക്കുറംപരിഭൂതിയായച്ചയ്യം.
 മിശ്രപത്താമിൻനിലയത്തിനാലതിതരാം
 ശശപത്മാഹനയായകാശിയെക്കണ്ടാൻറുപൻ.
 കാലയമലക്ഷലകാലനാചാരരാജ
 കാലിതതന്നിവാസിജനതാവിഹ്വലായായ്.
 നീലലാഹിതവൃഷ്ടസ്തന്ധകിങ്കിണിനാദ
 മേഘമുഖരിതദിപ്യദിഗിഭോഗായ്.
 ഘോരസംസാരഭയനാശഹേതുവായ്സുര-
 ചാരണനരകിന്നരഭയസംഭവിതയായ്.
 വിശ്വനായകൻതന്റെചിവിധലിംഗങ്ങളെ
 ശശപദ്യുനംചെയ്യംസാധുസംഘങ്ങളാലും.
 നിത്യപൂജിതവശിഷ്ഠപൂജാരമുഖവാദ്യ
 വിസതിപരന്മാരാംകുതന്തരാലുംപിന്നെ.
 രമ്യങ്ങളായപുഷ്പഫലപകപാദ്യങ്ങളാൽ
 നമ്രങ്ങളായശാഖാനിവഹത്തോടുകൂടി.
 അംബരത്തോളമുയർന്നുജീവനനിന്നീടുണാ-
 രാമുകരസാലകകദംബാദികളായ.
 ഭൂതഹൃദയങ്ങളെക്കൊണ്ടുംപൂർണ്ണയായതി
 ഭാസ്യരായശ്രീമൽക്കാശിയെക്കണ്ടാൻറുപൻ.
 യാതൊരുമഹാപാപിയെകിലുംശ്രീകാശിയെ
 ഏതൊരുനേരംനേത്രംകൊണ്ടുഭരിക്കുന്നുവാ.
 പുതനായുതമവനക്ഷണംതന്നെയതി-
 നേതുംസന്ദേഹമില്ലാമൊമുനിവരന്മാര.
 ആശ്ചര്യശ്രീമൽക്കാശീതന്മഹാമാഹാത്മ്യമി-
 താശ്ചയ്യമത്യാശ്ചയ്യംകണ്ടുകൊള്ളവിൻനിങ്ങൾ.
 വിശ്വനായകവാസസ്ഥാനമാംകാശിയുടെ
 ദർശനമാത്രത്താലഭൂരിപ്ലൂതനാൻറുപൻ.
 ഗാത്രത്തിൽദ്ധരിച്ചുള്ളനീലക്കഞ്ചുക്കള-
 മ്മാത്രത്തിൽത്തന്നശരച്ചന്ദ്രാശാഭങ്ങളായി.
 സർപ്പപാപങ്ങളിലുംനിന്നുടൻവിദൂരനം-
 യുപ്തീശൻവാമാണസീയകാപുഷ്കോരുശേഷം.
 വിശ്വനായകംവിശ്വപാഷമീശപരംപരം
 വിശ്വതാപാപഹരംശങ്കരവൃഷ്ടലപജം

വിശ്വസംഹാരസ്ഥിതിന ശ്ലോകരണമേകം
 വിശ്വപാപപുണ്യവിരിഞ്ചാദിവന്ദിതംശിവം.
 വന്ദിച്ചുകൂപ്പിസ്തുതിച്ചച്ചിച്ചവിധിപോല
 മന്ന ചന്താനുംകൈലാസനാൽസന്തുഷ്ടനായ്.
 തന്ത്രൈവചിരകാലംവസി മുഹൂർത്തത്തിൽ
 മൃത്യു വെരിയാലുപദിഷ്ടവാചനാംഗപൻ.
 പ്രാപിച്ചബ്രഹ്മൈകതപഃമാർഗ്ഗനിവരന്മാരേ
 ശോഭിച്ചവാരാണസിമഹാത്മ്യംമഹാത്മ്യം.
 പിന്നെയുമേവംബഹുജനങ്ങൾവാരാണസി-
 തന്നുടെസേവകൊണ്ടുകൃതന്മാരായിടിനാർ.
 കാശിയിൽ പ്രാണപർത്വഗന്തരമെഴുതികീഴിൽ
 നാശമായിട്ടുംമഹാസംസാരദുഃഖമെല്ലാം.
 ഉന്നതമഹാപാപിയാകിലുംകാശിതന്നിൽ
 വന്നുടൻപ്രാണത്യാഗംചെയ്യവെന്നാകിലവൻ;
 മുന്നുംചെയ്തുള്ളവുണ്ണഗൗരവാൽനരകത്തി-
 ലെന്നുമേപതിക്കയില്ലെന്നതുംസത്യമെല്ലാം.
 പിന്നെയെന്തിഹധർമ്മതല്പരന്മാരുംജനാ-
 തന്നുടെകഥചൊല്ലിടേണ്ടതുവിശേഷിച്ചും.
 അഞ്ചരത്തിങ്കൽനിന്നോധരണീതന്നിൽനിന്നോ
 ശംഖരത്തിങ്കൽനിന്നോമൃത്യുവപ്രാപിച്ചാകിൽ.
 ബ്രഹ്മാജ്ഞകതപഃപ്രാപിച്ചിട്ടുനിതവൻനന്ദന-
 മഹാകാശീശക്തിയത്യാപാഹിതയെല്ലാം.
 യത്രകത്രാപിവസി ചിട്ടിട്ടുനിതെന്നാകിലും
 മത്സ്യനേതൈരുണ്ണജന്തനന്നിരിക്കിലും.
 കാശിയിന്നെള്ളരണ്ണമണ്ണത്തദ്ദേഹാന്തത്തി-
 ലാശയേചിന്തചെയ്തുജീവനെയുപേക്ഷിച്ചാൽ.
 ഈശഭക്തനാമവൻകൈലാസംചലംപുക്കു
 കൃശാതൈവസിച്ഛിദാമില്ലാതശങ്കയേതും.
 നല്ലൊരുപുരാതനമാകിയോരിതിഹാസം
 ചൊല്ലിടുംശ്രദ്ധയാടുകേട്ടുകൊള്ളവിൻനിങ്ങൾ.
 ഉണ്ടായികരുക്ഷേത്രംതന്നിൽഭാലുചിയന്ന
 പണ്ടൊരുതപോധനശ്രേഷ്ഠനരായുശാന്തൻ.
 കണ്ടാലോവുമഴകുള്ളൊരുസുതനവ-
 ന്നങ്ങായിവന്നുകൃശനെന്നുള്ളനാമത്തേടും.

എത്ര യുദ്ധമുക്തിയുണ്ടെന്നുവെന്ന്തന്നെ
 വെത്തിച്ചിടാനാൻ പിംഗാക്ഷരായമലിലായാട്ടം.
 പിംഗാക്ഷനായമുനിശ്രേഷ്ഠനുംകൂടുന്നന്നു
 സംഗമാംവേദഭൂപദേശിച്ചാൻവഴിപോലേ.
 കലപാംസനനാകമവന്നുധർമ്മാതികൾ
 തിലമാത്രവുംബുദ്ധിയുണ്ടായിലഹോചിത്രം.
 ഭാലകുതാനംപിംഗനേത്രനുമേവസഭാ
 കാലവുംധർമ്മവന്നുപദേശിച്ചിടാനാൻ.
 വേദങ്ങൾപുറംതന്നെതന്നിതിശാസ്ത്രാദികളും
 മോദാമോടവന്നുപദേശിച്ചിതെന്നാക്കിലും.
 ചേതസിധർമ്മശ്രദ്ധാകൂടുന്നവേദമുതി-
 രല്ലതുമേയ്യർജുനവാസനാബലശരേർ.
 സുന്ദരശ്രീനാകമവന്നതാരുണ്യവും
 വന്നുചേന്നിതുതദാകസുമായുധൻതാനും.
 തന്നുഭജനനിതൽസപതിയാക്കിടുന്ന
 സുന്ദരീസന്നിതിയെന്നാഖ്യയംനാരിയേയും
 പിന്നെത്തൻഗുരുതൻറവല്ലഭയായിടുന്ന
 തനപംഗിദൈവമവതിയെന്നമാനിനിയേയും.
 തന്നുവെശത്താക്കിയവരോടൊരുമിച്ചു
 ചെന്നുചേന്നിതുധുരാപുരമതുകാലം.
 കന്നൽനേർമിഴിമാരാമവാരാടൊരുമിച്ചു
 കന്ദപ്പ്ലീലയാടിവസിച്ഛാനനരേതം.
 മന്നവർചാണീടുന്നമന്ദിരങ്ങളിൽമെന്ന
 പൊന്നുകൾപണങ്ങളുംകൂട്ടുകൊണ്ടന്നുകൂൾ.
 മദിരാസപാദമദമതചിത്തനായ്സഭാ
 മധുവാണികളുമായ്സരസംവാണീടിനാൻ.
 അംഗനാമാരോടൊത്തുകളിച്ചുവളച്ചുകൊ-
 ണ്ടങ്ങിനേകഴിഞ്ഞിതുവത്സരംപന്ത്രണ്ടാഹം.
 അക്കാലംഗുരുപതിമാരവരിതവതം
 പുകിതുധർമ്മരാജമന്ദിരംക്രമത്താലേ.
 മൈക്കണ്ണിമാരുളേതുവശത്തെപ്രാപിച്ചപ്പോ-
 ള്ളുകനേറവിട്ടുപരവശനായ്കൂൾതാനും.
 ദുഃഖിച്ചുപാരംപരിഭ്രമിച്ചുവിലാപിച്ചു
 പുകിതുകലിംഗൻറരാജ്യത്തിലതുകാലം.

പരിതാപനതത്ര പാണിടംകൃശൻതന്ന-
 രപ്പുരുതാംജപരംപിടിപെട്ടിതെന്നതേവേണ്ടു.
 ഘോരമാംജപരത്തിനാലാർത്തനാംകൃശൻമന-
 താരിലേവംപരവശനായിചിന്തചെയ്യാൻ.
 പാരമീജപരശക്ത്യാപീഡിതനാംചരണൈ-
 യാരുവാനിന്നരക്ഷിച്ചിടുവാൻനിരൂപിച്ചാൽ.
 തീരാതദുരിതഘോരചയ്ക്കുചാലിനികുന
 നേരിട്ടിതല്ലാമഹാസങ്കടമതികഷ്ടം.
 ഇന്നുഞാനത്രസുതനുംചെയ്തിടുരിതഘോ-
 രനാംവരാരെനശിപ്പിക്കേണ്ടുശിപശിവ.
 മൂന്നുചെയ്യുള്ളനിജകന്ധംനിരൂപിച്ചും
 പിന്നെയക്കലിംഗരാജ്യസ്ഥിതിതന്നെയോത്തൂ.
 എന്നുചമവരലോകംതനിക്കുസുഖഭമ-
 പ്പെന്നുള്ളിൽപുനരപിചിന്തിച്ചുടുവാർത്തനായ്.
 രശശവകാലേനിജതാനമാചാർത്തും
 കാശിമാഹാത്മ്യംചൊല്ലിക്കേട്ടതുമാർത്തനാപ്പാൾ.
 കാശിയെന്നുള്ളരണ്ടക്കുരമാംമഹാമന്ത്ര-
 മാത്രതാനച്ചരിച്ചുവെടിഞ്ഞുജീപനേയും.
 ഞനേരംഘോരകാരരാകിയയമദൂത-
 തന്നതുമുസലപാശാദികൾക്കുജ്ഞാണ്ടഥ.
 വന്നടൻകൃശൻതന്നപ്പിടിച്ചുകുട്ടിക്കൊണ്ടു
 മന്ദമെന്നിയേപോപാശതടങ്ങുംഭഗവന്തര.
 പാണിയിൽത്രിശൂലാധാരിച്ചശോഭയോടു-
 മേണാങ്കമുധൻതൻഗണങ്ങളുഴറോടേ.
 ചാമരപാണികളാംഭിവ്യസ്മിജനങ്ങളാൽ
 സമോദമഭ്യസ്യചായ്ത്തതന്നാർക്കഭായ.
 വ്യാമയനവുംകുജ്ഞാണ്ടെന്നരുകൃശൻതന്നിൽ
 പ്രേമമാടാവിട്ട്വിചി്ചിനാരത്നനേരം.
 സോമശേഖരൻതൻഗണത്തെക്കണ്ടുജിത്വാ
 സാമമായുരചെയ്യാരന്തകടേന്മാരും.
 ധർമ്മിഷ്ഠന്മാരായനിങ്ങളികൃശൻഗു-
 ഷ്ഠന്മാചാരാദിവഴിപോലരിയുന്നോരല്ലോ.
 ദുർമ്മതിയാകുമിവനിന്നെയോളവുംചെയ്തു
 കന്ധങ്ങളെപ്പുറത്തുടുകിലൊടുങ്ങുമോ.

ധർമ്മപുരജനപ്രിയന്മാരായനിങ്ങൾ-
 ജിമ്മഹാപാപിതന്നക്കൊണ്ടുപോവതില്ലോ.
 സമ്മോദമോടുവന്നതെങ്ങിനെയേവമായാ-
 ലിമ്മഹീതലജനംപാപമേചെയ്യുന്നതും.
 ധർമ്മജനൻഭൂതന്മാരുടെഭാഷിതംകേ-
 ട്തമ്മഹാദേവൻതൻഗണങ്ങളുൾചെയ്യാൻ.
 കേൾക്കേണംയമഭടന്മാരേനിങ്ങളുമെങ്കി-
 ലിക്തശൻസദാദുരാചാരനെനിരിക്കിലും.
 ദുഃഖിച്ചുഹോന്തത്തിൽശ്രീകംശീരിതന്നാമ-
 മുൾക്കമ്പയിൽഭീതിയോടുംചൊല്ലുകനിമിത്തമായ്.
 ഭയ്ക്കുന്നമുന്നംചെയ്യതൊക്കെയുംനശിച്ചുറ-
 മിക്തശൻപരിശുദ്ധനായ്നിതറിഞ്ഞാലും.
 മുക്കുണ്ണിരിക്കുന്നകൈലാസാലതരികൾ
 സോമകുഷ്ഠമാരയുഗംസുഖമായ്സിദ്ധിച്ചും.
 അത്യന്തംപുണ്യാത്മാവാമിവനക്കംശീരിൽവെ-
 ച്ചത്തമമായമോക്ഷംപ്രാപിക്കമറിഞ്ഞാലും.
 ഇത്തരമുൾചെയ്യുകുശനോടൊരുമിച്ചു
 സതപരംശ്രീകൈലാസംപ്രാപിച്ചുശിഷഗണം.
 ശ്രാദ്ധദേവൻഭടന്മാരുമീവൃത്തമല്ലാം
 പേർത്തുമന്തകൻതന്നോടാഭിതാടൂരചെയ്യാൻ.
 ഭൂതന്മാരുടെവാക്യാകേട്ടവിസ്മയംപൂണ്ടു
 മിത്രനന്ദനൻതാനുമവരോടരുൾചെയ്യാൻ.
 യാതൊരുമത്ത്വൻതൻറവിഗ്രഹംശ്രീമൽക്കംശീ-
 ഭൂതലത്തിങ്കൽവെച്ചുനാശമായിടുന്നുവോ.
 യാതൊരുമത്ത്വൻഭേദനാശത്തിൽകംശീരിയെന്ന-
 പൂതമാംഹോമന്ത്രമുച്ചരിച്ചിടുന്നുവോ.
 യാതൊരുമത്ത്വൻസദാവിഷ്ണുതല്പരനായി.
 മായവമുകുന്ദേതിജപിച്ചുവാഴുന്നുവോ.
 യാതൊരുമത്ത്വൻ സദാശ്രീമഹാദേവൻതന്ന-
 ചേതസിഭക്തിയോടുംചിന്തിച്ചുവാഴുന്നുവോ.
 യാതൊരുമത്ത്വൻമഹത്താകിയതീർത്ഥത്തിൽവെ-
 ച്ചതൊരുനേരമുതുതന്നപ്രാപിക്കുന്നുവോ.
 വിതകന്മയ്ക്കന്മാരായവർപ്പ്രഭുവല്ലോ
 ദൂതരേണൊരെന്നുള്ളിലറിഞ്ഞുകൊണ്ടീടുവിൻ.

നിങ്ങളുവയുടെയരികേചെന്നീടരു-
തിങ്ങിനേയന്തകനുംപറഞ്ഞുവിരമിച്ചാൻ.
ഗംഗാപാവിതയായകാശിതൻമാഹാത്മ്യം
നിങ്ങളോടേവംപറഞ്ഞീടിനൻമുനിമാരെ.
തിങ്ങിനമാഹാപാപസംഘവുമുടൻതന്ന
ഭാഗമായ്തുമിതുകേൾക്കിലെന്നിത്താലും.
ഇങ്ങിനലോമശാഭിയാകിയമഹാമുനി
പുംഗവന്മാരോടരുൾചെയ്തിതുഭൂതാനും.
നിങ്ങളോടതുമിപ്പോളറിഞ്ഞുപോലെഞാനും-
മിങ്ങുരചെയ്യേണന്നുവാണിതുകിളികൾ.

ശ്രീകാശിമാഹാത്മ്യം പ്രഥമാദ്ധ്യായം സമാപ്തം.

—*—

ദി തീ യ ാ ല്യ ാ യം.

ശാരികേനീയുരചെയ്യിടുകിനിയും
സാരമാംകാശിമാഹാത്മ്യംമഹാത്മ്യം.
ഗീതകളേവമാകുണ്ണനുംചെയ്യോരു
കീരനാരിമണിതാനുമുരചെയ്യാൻ.
വാരാണസിതൻമാഹാത്മ്യമമ്മുനി
വർച്ചുൻഭൂസുതൻപിന്നെയുംചൊല്ലിനാൻ.
മാമുനിമാരശ്രവിച്ചുകൊൾകെങ്കിലോ
ശ്രീമതിയാകിയകാശിതൻവൈഭവം.
യാതൊരുകാശികഥകേട്ടമാത്രത്തിൽ
ജാതമാംകൈവല്യമില്ലാരുസംശയം.
കാശിയോഗംപരാഭൂഷ്ണപമല്ലകേൾ
കാശിയിൽമുക്തിയുംദല്ല്യമുദല്ലല്ലോ.
ഇതുശയേമോക്ഷേച്ഛയുള്ളജനംസദാ
കാശിയെത്തന്നേനിഷേചനംചെയ്യണം.
ഏനാടഭക്തനിവൻവിപ്രസത്തമ-
നന്ദനിവനതിനീചെന്നന്നുള്ളോരു.
മിന്നഭാവംകാശിതനിൽവിശുദ്ധശരൻ
തന്നുള്ളിലില്ലാരുനേരവുമതുമേ.
ഏകാത്മനിഷ്ഠമാംവാക്യമേന്തത്തിക-
ലേവകുമാരപദേശിക്കമീശപരൻ.

ശ്രീകാശിതന്നിലുച്ചോരധികാരത്തി-
നേകവിപ്രാപേക്ഷയുണ്ടെന്നതില്ലല്ലോ.
ധർമ്മസാധകനായിത്തീർന്നവർക്കുവേണ്ടി
ചെയ്തജപിക്കുന്നതുകൾക്കുശ്രീകാശിയിൽ.
ധർമ്മിഷ്ഠനല്ലാത്തവന്നുചെയ്തതുകൾ.
ലക്ഷ്മണൻദേവൻശരീരംനേടുകാലത്തിൽ.
സമ്മോദമോടുകൂടിക്കൊണ്ടുസർവ്വഭൂ-
താനുജനങ്ങളെക്കൊണ്ടിവിടെനിന്നു.
കാശിയിൽചെയ്ത നവംപരമാർത്ഥ-
വൈശ്വനാഥനെന്നതന്നെധർമ്മമുഖം.
ഏകാകപരപത്മനാഭനിലോകപ്പതി-
നായിരംസംവത്സരംഫലമായതും.
ആനന്ദകൊണ്ടുവാങ്ങുന്നസിംഹാസനം.
കരോണവാചാമനസാധിദണ്ഡം.
ചെയ്തതേതുചെയ്തതെല്ലാംപരമാ-
നന്ദനൻ സർവ്വസത്യാനുഭൂതിയെല്ലാം.
ധർമ്മമിഷ്ഠനായതൊരുതാപസ-
രത്നമാകാശിയിൽ പാഴുനിന്നോസദാ.
നിർമ്മലനാരായണൻനിജാത്മാവിനെ-
ചെയ്തതൊരുപരമപൂജനങ്ങളെ.
സമ്മോദമോടുകൂടിത്താങ്ങുന്നവയ്ക്കുനി-
തയുണ്ടാകവേ പരമനിഷ്ഠമെത്രയും.
വാങ്ങുന്നസിംഹാസനംപാവാൻ പൂജപ്പട്ടവർ
ഏകാകപരപത്മനാഭനിലോകപ്പതി-
നായിരംസംവത്സരംഫലമായതും.
ആനന്ദകൊണ്ടുവാങ്ങുന്നസിംഹാസനം.
കരോണവാചാമനസാധിദണ്ഡം.
ചെയ്തതേതുചെയ്തതെല്ലാംപരമാ-
നന്ദനൻ സർവ്വസത്യാനുഭൂതിയെല്ലാം.
ധർമ്മമിഷ്ഠനായതൊരുതാപസ-
രത്നമാകാശിയിൽ പാഴുനിന്നോസദാ.
നിർമ്മലനാരായണൻനിജാത്മാവിനെ-
ചെയ്തതൊരുപരമപൂജനങ്ങളെ.
സമ്മോദമോടുകൂടിത്താങ്ങുന്നവയ്ക്കുനി-
തയുണ്ടാകവേ പരമനിഷ്ഠമെത്രയും.
വാങ്ങുന്നസിംഹാസനംപാവാൻ പൂജപ്പട്ടവർ

കില്ല്യുതോതേയതല്പാമുപേക്ഷച-
 യുല്പാസമോടുതന്നേഗമിച്ചിടേണം.
 വാരാണസിയിൽമുരുകുവായതൊരു
 വൃക്ഷൻതാൻനിജധർമ്മണചാഴുന്നു.
 പാരംപ്രയാസമെന്യേസതപരമവൻ
 നേരോടെതൽഫലവുംഭൂജി ക്ഷംഭുധം.
 ചേണാൻ കാശിയിലോതാരുത്തന്നനി-
 ്യ്യാണമതിലുള്ളവാനുസംശയം.
 പ്രാണപ്രയാണകുലേതശ്ശരീരികൾ-
 കേണാകുലനല്ലോപ്രമാണംശിവൻ.
 തത്ര വെച്ചല്ലംതപസ്സചെയ്തിടിലും
 ഭത്തമാ ചികരണേനാനതെന്നാകിലും.
 മൃത്യുജനനാമമല്പംജപിക്കിലും
 നിസ്തുലമാകുമക്ഷേത്രപ്രദാപത്താൽ.
 വർഷിച്ചനന്തഫലമോയ്ക്കുന്നിട്-
 മത്രസന്ദേഹമില്ലേതുംമുനികളേ.
 ദേവനദി യായഗംഗയുമത്യാശ്വ-
 പാവനി ചായമണികണ്ഠികയതും.
 ഭൂമിലവിടെയെന്നാലധിദേവനാമം
 കൈവല്യസിദ്ധിയിലെന്താണൊരന്തുത-
 ശ്രദ്ധാസ്ഥിതരായ്ഭുജമ്നകനിഷ്ഠരാ-
 യത്യാശ്വധിരരാമേതോരുമന്ത്യാമാർ.
 മൃത്യുജനസ്ഥാനമായവാരാണസി-
 ക്ഷേത്രത്തിലാമ്പാടുപോകുന്നിതായവർ.
 ഗാത്രസന്ത്യാഗമാത്രേണലഭിക്കുന്നു
 മുക്തിക്കുടഹതുവാമാത്മവിജ്ഞാനവും.
 സത്യമിതുസത്യമീശനവിമുക്ത-
 മത്യാനതോദാശ്വിമോചിപ്പതില്ലെന്നും.
 സംസാരമേററംവിരസമായ്ഭാവിച്ചു
 കുസാരീദസവ്യയംകാശിയെപ്രാവിച്ചു.
 കിംസാരമിദ്ദേയമെന്നോത്തുവാഴുന്ന
 പുംസാംശമീരനാശേവിശ്വനായകൻ.
 നേരപരബ്രഹ്മമാഞ്ഞെകപ്രകാശ്യമായ്
 ജ്ഞാനകുഞ്ജാനനിദാനമാംചക്രേന്ദ്രതും.

പാരംകണയാകണ്ണജചിമണി-
 താഴെത്തുന്നതന്മാഹാരമുദ്രമാത്രവാൻ.
 ഏവംവിശിഷ്ടപ്രഭാവതാകാശിയെ
 യേവൻവെടിയുചാനിച്ചിടമൊഴയെ.
 ഇതമംഭുഗമുനിതൻ. ഗിരംശ്രവി-
 ചുന്തമന്മാരാഭിനികൾചോദിച്ചിതു.
 എത്രയുംമാഹാരമുള്ളവാരാണസി
 മുക്തിപ്രദാനിനിയായിരിക്കത്തന്നെ.
 ധാത്രിചിലോരോമുനി കല്പിഷിടം
 ചിത്തഭക്ത്യാമറമുള്ളജനങ്ങളും.
 മുക്തിക്കുസാധനമാമനനത്തിലു-
 മുത്തമല്ലാനത്തിലുംശ്രവണത്തിലും.
 എത്രയുംകേൾച്ചുചെയ്യേണ്ടവി-
 ചുത്രകാണുന്നിതതന്മിനാളൊണ്ടുമാരും.
 ഇത്തമുള്ളൊരുത്തരുടെസംഗം
 രീതിതല്പിടേണമേല്ക്കുമാമുതേ.
 ഏവമുനിശ്വരന്മാരുടെവാക്കുകേ-
 ട്വാവിമുദ്രാഭുഗമുനിചൊല്ലിനാൻ.
 ധർമ്മപുരംമുനിവയ്ക്കുതമി-
 ന്നഞ്ചയാഭവത്തീട്ടവൻകേൾക്കുവിൻ.
 ലോകങ്ങൾനാനാരസങ്ങളാണായതി-
 ലോരോവിധകായ്മാരോജനങ്ങളും.
 ശ്രദ്ധയോടെപ്പൊഴുംചെയ്യുകോണ്ടീടുന്നി-
 തത്വതത്വപരന്മാർചിലർമഹാനാണിത്.
 ചോദ്യിച്ചിടുന്നതഥേഷ്ടംസപരശ്രമം-
 യാട്ടമനേയതത്രതത്ര ചില ജനം.
 ദണ്ണശ്രമപ്രാപ്തധർമ്മങ്ങളെല്ല
 വണ്ണമനുഷ്ടിച്ചിടുന്നതല്ലാവിധി.
 നിത്യമനമിത്തികകൃഷ്ണങ്ങളെന്നതിൽ
 നിത്യമനങ്ങളെന്നിത്യവതമല്ലാം.
 നൈമിത്തികംനിമിത്താലുള്ളവായതു
 കാമത്തിനാലുള്ളവായതുകാമ്യവും.
 മറമനേകവിധമാമുപാത്താൽ
 മുറമഹലംഭൂതമായ്ചിട്ടിടുന്നു.

സേവകുലംപ്രവൃത്തിനിരന്തരം
 നിശ്ശേഷലോകത്തിലുംസദാകാണുന്നു.
 തുല്യമായിട്ടുംശ്രമണഗുപ്തങ്ങളായ്
 തുല്യപ്രസൂനവ്രജസംഗീതങ്ങളായ്.
 തുല്യങ്ങളായുള്ളവല്ലീസമൃദ്ധം-
 ജ്ഞേയമാതപോലിരിക്കുംചിന്തയത്തിൽ.
 നല്ലൊരുപുഷ്പാത്മിയമാതവൻചെന്നു
 വല്ലഭമാണികളുളളൊരു പുഷ്പങ്ങളെ.
 ഏല്പാമരത്തട്ടത്തങ്ങിനെപോകുന്നി-
 രെല്ലാലതകളിലുംഗമിച്ചീടാത.
 അങ്ങിനെതന്നെജനംമോക്ഷസാധന-
 മങ്ങുമൊകുമൊശ്രയിച്ചീടുന്നു.
 തുല്യപാത്രത്തിൽപ്രതിഷ്ഠിതമാകിയ
 തുല്യവണ്ണത്തോടുകൂടിമഹാക്ഷീരം.
 ഏകകാലത്തുതന്നേഗ്രഹിക്കുന്നതി-
 ല്ലേകംകൊച്ചുമുനംഗ്രഹിച്ചീടുന്നു.
 എന്നതുപോലെതന്നെമോക്ഷഹേതുക്കൾ
 മനിലാസകങ്ങളുണ്ടെന്നിരിക്കിലും.
 ലഗ്നരായിട്ടുംമുഖക്ഷുഭനങ്ങൾ-
 തൊന്നുമോക്ഷപ്രഭമെന്നങ്ങിത്തടുത്.
 നന്നായതിനെസ്സുശക്തമായ്സേവച-
 യ്ക്കു നൂ പഴിപാലോടുകൂട്ടംലഭിന്നായും.
 വന്ദ്യനാം പാമദേവൻമുനിധേവകദാ
 മൂന്നംവസിഷ്ഠമുനിധോടുകൂടിയ.
 മരന്ദ്യമാംവാമാണസിപ്രഭാവത്തെയും-
 മിന്നുണൊൻപാലുംമുനികളേകേട്ടാലും.
 നല്ലസരസ്വതീതീരമുനികല-
 വല്ലഭനോകംവസിഷ്ഠൻനിജാശ്രമേ.
 അല്ലലൊഴിഞ്ഞുവാഴുന്നാളെദ്രുതാ
 കല്പനാംവാമദേവൻമുനികെന്നിതു.
 ചൊല്ലിനിടംവാമദേവനെക്കണ്ടുപോ-
 തുല്ലാസമോദേ പസിഷ്ഠമുനീന്ദ്രനും.
 പാത്യാസനാദിയാൽപൂജിച്ചുകുന്ദപ-
 കപാത്രങ്ങളുംഭജിപ്പാൻകൊടുത്തിടനാൻ.

വാമദേവൻമുനിതാനന്ദപ്രഭു-
 ഉമോദമേഘപരിഗ്രഹിച്ചിടിനാൻ.
 പിന്നവസിഷ്ഠനുംവാമദേവൻതന്ന-
 മൊന്നിച്ചതത്രവാണരരിപ്രീതരായ്.
 വേദാന്ത്രപ്രയാഗ്നിചിത്രാത്മസാരായ്
 മേഘോധമ്കൈവല്യപ്രായശ്ചതായ്.
 നീതിസഹിതയായിട്ടുബഹുഭംഗ-
 യാദരേവാടകൾചെയ്തോരനന്ദരം.
 വാമദേവൻതന്നാടേവവിനയേന
 താമരസംഗമപനന്ദനൻചോദിച്ചാൻ.
 സന്ദതേസാധനസമ്പത്തിയെന്നിയ
 ബ്രഹ്മവിജ്ഞാനൈകസാധനമോമനേ-
 സംഭവിക്കുന്നിതന്നാകിലതിപ്പോഴ്-
 തമ്പോട്ടുകൊല്ലുകന്നേടുവഴിപോലെ.
 ഇത്ഥംവിധിസ്മരതന്നുടെചോദ്യത്തി-
 ന്നന്ദരംവാമദേവൻതന്നകൾചെയ്തു.
 ചേദോക്തസാധനമെന്നിതേബ്രഹ്മവി-
 ജ്ഞാനൈകസാധനമെന്നിതേയുണ്ടാകും.
 കൂരിതട്ടിൽദീപമില്ലാത്തയതുമേ
 നേരമെളിച്ചമുണ്ടാകയില്ലെന്നമെ.
 എന്നാലുമല്ലപ്രയാസേനസതപര-
 മൊന്നുണ്ടതാദൃശജ്ഞാനഫലപ്രദം.
 പന്നഗഭൃഷണനാംവിശപനായകൻ
 തന്നാലധിഷ്ഠിതംവരമാണസിയെന്നും.
 ലോകത്രയത്തിലുമേറ്റൊമ്പ്രസിദ്ധമാ-
 യാദിമദ്ധ്യവസാനന്തരമേവേതമായ്.
 ശംഭുവിൻക്ഷേത്രമൊന്നുണ്ടുശാഭിക്കുന്നി-
 തമ്പോട്ടുകൈവല്യദായകംപാവനം.
 തത്രവാഴുന്നജന്തുക്കൾക്കുനിത്യവും
 മുപ്പുണ്ടുതൻദോഗ്ദമാക്ഷങ്ങൾനൽകുന്നു.
 ഏറ്റൊരമഹാപാപികളെന്നിരിക്കിലും
 മുറ്റമുപപാതകികളെന്നാകിലും.
 തൽക്ഷേത്രവൈഭവംകൊണ്ടവർപാവങ്ങൾ
 ശിക്ഷയാടേനശിച്ചീടുമസംശയം.

വാരാണസിയാംപുരിയതിലുജ്ജാതം
 മാതൃതപ്രതിതരണവേദീകിൽ.
 ഘോരമരണീഭൂമിതതഘോരമത്രയും
 ദൂരത്തുപോമതിനിലല്ലാതസംശയം.
 പാരംസ്യധർമ്മനിരതനാഹിനനം
 പാരതിലത്യാതമന്തമനംസദാ.
 വാരാണസീപുരിതൻപ്രഭാവത്തിനാൽ
 നേരേസമാനഗതിഭവിക്കുംദൃഢം.
 വിശുദ്ധശുദ്ധരണതിലല്ലമോയതു
 വിശുദ്ധതിലമന്തംകാനനമല്ലാ.
 വിശുദ്ധരൂപൻഭഗവാനതിനെപ്രിയം
 ശുശ്രൂഷവിചാരമാമിക്കുന്നതില്ലല്ലാ-
 ഏന്നതിനാലമന്താഖ്യാപനത്തിനു
 വന്നിതവിമുക്തമന്തജ്ഞാനമവു.
 വാരാണസിയിൽമഹാത്മാക്കളാംചിലർ
 സൈപരംവസിക്കുന്നതുണ്ടതിധന്യരായ്.
 കൈരവേശംതദാസിതശേഖരന്മാരായ്
 സുഷുപ്തഗ്രാഹിത്രിതയനേത്രന്മാരായ്.
 പാരംകൃതുഹലാതതാടെചതുർജ്ജ-
 നാമാചാരനോക്കുന്നസുരേന്ദ്രന്മാർ.
 സ്നാനവുംപാരാണസീപുരമെചയ്യുന്ന
 ഭാനവുംമന്ത്രതന്ത്രാദികർമ്മങ്ങളും.
 നൂതനമനസ്സെല്ലാമെടുക്കുന്നതു
 മാനസതാരിലിരിക്കുമാമുദനേ.
 ഏന്നുപോലെത്തന്നെതത്രൈവച്ചാജ്ഞിച്ചാ-
 തന്നതപാപമനന്തമാത്മനീടും.
 യാതൊരുമന്ത്രിൻസപധർമ്മനിരതനാം
 മേദിനീഭേവയ്ക്കുന്നുവയാശനം.
 മോദനേനൽകിയവിടയിതത്തുനി-
 താദരാലായചൻപുണ്യഫലാഭേരക്കം.
 ഏതുമണലുണ്ടുഗംഗയിലെണ്ണകി-
 ലത്രസഹസ്രവർഷത്തോളവുമുചൻ.
 ദേവേന്ദ്രനാദിതാമിച്ഛമരലായ
 ഭാവമോദനകളിച്ചുപസിച്ഛീടും.

പിന്നപ്പവിത്രവംശേധരമണ്ഡല
 വന്നമഹാരാജനായിജ്ജനിച്ചിടം.
 പുത്രപത്രാദിയോടുഭീമജീവിതയ്
 മൃഗജയഭക്തനായ്സുഖംവാണിടം.
 അന്യഭാലത്തുശ്രീമൽക്കാശിയിൽവെച്ചു
 ബന്ധമൊഴിഞ്ഞുനിർത്തണവുംപ്രാപിക്കും.
 മൃതമൃഗപത്മവുംപിമുന്ദവും
 ചേതോഹരകളായിടുംലതകളും.
 യാതൊരുത്തൻപന്നിപ്പട്ടമവിടത്തി-
 ലാദരവോടുളവാക്കിചടക്കുന്നു.
 വൃഷ്ടാകരമായഹലമവനുംസദാ
 സർവ്വമാസ്ഭവിച്ചിടസംശയം.
 ധാത്രിയരിലുണ്ടനേകരീർമ്മങ്ങളും
 ക്ഷേത്രങ്ങളുമുണ്ടനേകമെന്നാകിലും.
 മന്ത്രിനായകവനത്രപണ്ഠപ്പട്ട
 മന്ത്രേണമേതുചെയ്തുമഹാകാശിയിൽ.
 ന്യായാജിതധനമല്ലമെന്നാകിലു-
 മാതതുവാരാണസിയിൽവെച്ചാദരം.
 വിശ്വനാഥക്ഷേത്രവാസിയാവിപ്രൻ
 വിശ്വാസഭക്തിയോടല്ലണമെങ്കിലോ.
 വിശ്വപദരിതെഴുത്തുമുനശിഷ്യജ്ഞസാ
 ശ്വപദനന്തമലപ്രദമായ്തരും.
 ഏകപ്രഭാവസധിതയാകുമഹാ-
 ദേവധാസസ്ഥാനമായവാരാണസി,
 കൈവല്യദ്രോഹിളങ്ങളുണ്ടിതുമഹീ
 ദേവജിതത്വമസർവ്വാർത്ഥമിഹി.
 പോന്നാലുമങ്ങുഗഹിച്ചുപിശേപശപരൻ
 തന്നാൽസുരക്ഷിതയാകിയകാശിയെ.
 കണ്ടുവണങ്ങിപിശേപശപരൻതന്നെയും
 കണ്ടുവന്ദിച്ചുപോന്നിടാനമുകിഹ.
 വാമദേവൻതന്റെവാക്യമേവംകേട്ടു
 മാമുനിശ്രേഷ്ഠൻവസിഷ്ഠനരുൾചെയ്തു.
 താമസമേതുമരുതിനിയെങ്കിലോ
 നാമിന്നുതന്നെഗാമിക്കുവൈകീടാതേ.

എന്നരുചെയ്തു പരാശരനെത്തദാ
 തന്നാശ്രമത്തിലിരുത്തിവസിപ്പിച്ചു.
 ഉന്നതമോദനോപാമദേവൻതന്നോ-
 ടൊന്നിച്ചുപാരാണ സിഷ്ടുവെപ്പട്ടാൻ.
 വീതരാഗദോഷമനേ സമാമവർ
 ചേതസിവിശേഷശക്ത്യാവഴിയതിൽ.
 ഏതുമേസാദേവംകൂടാതെശങ്കര
 കേതമാംകാശിയനോക്കിഗ്രമിച്ചിതു.
 കുന്നുംമലയുംനദികൾരാജ്യങ്ങളും
 പിന്നിട്ടവർനടന്നങ്ങുപോകുന്നരും.
 കേടകുന്നുള്ളമുനിവരന്മാരാരാൽ
 കാടകാപുഷ്പനടക്കുംദേശാന്തരം.
 പാടവമരുന്നമാലിവംശജനി-
 ച്ചീടിനരാക്ഷസന്മാരതിഘോരന്മാർ.
 ഈടെഴുമായുധജാലവുംകെങ്കിലാണ്ടു
 ധാടിയോടവസിക്കുന്നു ചന്ദനത്തരം.
 ചണ്ഡപരാക്രമമേല്പിതന്മാരായ
 വൃണ്യജനേശ്വരന്മാരുടെമദ്ധ്യത്തിൽ.
 ഹൃണ്യകനെന്നതിസിദ്ധനാകുംമാലി-
 രന്മാരുടെപൊതുരാത്മജനെയുംകണ്ടിതു.
 വൃണ്യവീരകോൽഭൂതജാതൻവസിപ്പുന്നു
 വണ്ഡിതശ്രേഷ്ഠനാംപാമദേവൻതാനും.
 ദണ്ഡധരാതിഭയങ്കരനാകിയ
 ഹൃണ്യകനകണ്ടുനിന്നാരവിഭയാൽ.
 ഞാനേരമന്യരാത്രിഞ്ചരവീരരോ-
 ടൊന്നിച്ചുതത്ര ചെന്നീടിനാൻഹൃണ്യകൻ.
 ചാഞ്ചടാഭസ്മധാരികളായിട്ടു-
 മമ്മുനിമാരോടുചോലിച്ചിതന്നേരം.
 നിങ്ങളൊരാകുന്നുഘോരകാന്താമത്തി-
 ലിങ്ങവരുവാൻമെന്തൊരുകാരണം.
 ചൊല്ലിട്ടുകെന്നതുകേട്ടുവസിപ്പുന്നു
 ചൊല്ലിടിനാൻയഥാർത്ഥപുതമാനസൻ.
 താമരസോരുവപുത്രനാകുന്നുഞാൻ
 നാമംവസിപ്പുവന്നാകുന്നിതുമമ.

വാമദേവപ്രതിവൽത്തലിപ്പൊഴു-
 രാമോദമോട്ടുകാരിക്കുപോകുന്നിതു.
 ഇതുംവസിഷ്ഠഗിരംകേട്ടുണ്ണുകൻ
 നകത്തെയരന്മാരോടേവമുരചെയ്യാൻ.
 ഏത്രയുംസപാദസംയുക്തമെന്നമി-
 ന്നത്രകരസ്ഥമായെന്നുയദൃച്ഛയാ.
 രാത്രിഞ്ചരരേഖയെന്നാലുരാമിത്താ-
 നോത്തു വാഴുന്നിവനെക്കണ്ടുകിട്ടുവാൻ.
 സാദ്ധ്യമായെന്നിതറിന്നാകയാലതി-
 ഗുത്സനാഭിവസിപ്പൻതന്നെയിപ്പൊഴെ.
 ചിത്രമാംവാമദേവൻതന്നോടൊന്നിച്ചു
 മിത്രാത്മജപുരത്തിന്നയച്ചീടണം.
 മുന്നമിവനടൈപത്രനായിട്ടന്ന
 ദുസ്സമേദംപരാശരനാമുനി.
 എന്നുതെത്താനെണ്ണുവഴ്ത്തൊട്ടും
 കൊന്നിതുരക്ഷസജാതമാംസത്രത്തിൽ.
 എന്നിവണ്ണം ഉണ്ണുകൻറവാക്യംകേട്ടു
 മന്ദരാംമററുള്ളരാക്ഷസവീരന്മാർ.
 മന്ദേതരംവാമദേവനേയുംവിധി-
 നന്ദനനായവസിഷ്ഠമുനിയെയും.
 ഉന്നതരോഷേണപാശങ്ങളെക്കൊണ്ടു
 നന്നായ്മുറുകബന്ധിപ്പാനൊരുവെട്ടാർ.
 ധന്യതപോധനശ്രേഷ്ഠവർവുന-
 ന്നോന്യമാത്രനോക്ഷീടിനരെന്നേരും.
 ബന്ധവിവാരണേശകത്തരെന്നാകിലും
 ഹന്തഗതക്രോധരാംമുനിശ്രേഷ്ഠന്മാർ.
 ശാന്തഹൃദയരായൊന്നുമേമെയ്തി-
 ല്ലൊത്തൊരാശ്വത്ഥമെന്നേപറയാവതും.
 അന്തരംഗത്തിങ്കലേതുംവികാരവും
 നന്ദേഹവുമെവപ്പൊറുവേച്ചിലാ.
 ഇന്ദ്രജിതുകതനാഗാസ്രബന്ധേമുന്ന-
 മിന്ദിരാകാശനാശിരോമദേവനും.
 തന്നുടെസാദരനായസൗമിത്രിയു-
 മെന്നതുപോലവർവാണിതുബദ്ധരായ്.

ഹൃണ്യു കന്താനതുനേരംനിജബാഹു
 ദണ്ഡമതികുലവട്ടു ഞാതുചുറ്റും.
 അഃസ്താജഭൃസുതചാമദേവചാര
 മണ്ഡഃകാഃപനചധിപ്പാൻതുനിഞ്ഞിതു.
 തിണ്ണമൊവിദഭൃസുതന്താനാടി-
 വണ്ണമപ്പോൾവാരദേവനുംചൊല്ലിനാൻ.
 പാരാതവാരാണസിഷഭോധീട്ടാനാ-
 രാരണമാരാനമുക്കിനുള്ളവായ.
 പാരമാമിപ്രതിബന്ധമഹേതുക്കും
 സാരസസംഭവനന്ദനകണ്ടാലും.
 ദേവകളുംകാശിയത്രചെയ്യുന്നവ-
 ക്കാലോളവുംവില്ലുകാരകരാത്രം.
 ആയതുസദ്യംസാധിച്ചുഗമിപ്പാക്കു
 ശ്രേയസ്സിനിവ്വില്ലമാമിവരംപരം.
 കൌണചാധീശനാഹൃണ്യു കന്താനിഹ
 പ്രാണങ്ങളെനശിപ്പിക്കുമസംഗ്രാമം.
 ഏണാകുശഖരനാംവിശപനായകൻ
 പ്രാണപ്രിയനായദേവിഃയടൊന്നിച്ചു.
 വാണീട്ടമക്കരിക്കണ്ണുകളെക്കൊണ്ടു
 കാണുവാനുംകൂടിയോഗമില്ലാതെയായ്.
 ഏതൊന്നിതില്ലരമാമഹാസങ്കടം
 ഹന്തദേവിക്കേണ്ടതിപ്പോൾവിധിസുത.
 അന്തരംഗമിതുചിന്തിച്ചുചിന്തിച്ചു
 വെണ്ണനീറാകുന്നിതോര്യുംമാളകം.
 സ്വപാദേഭചാനമിനിക്കുമൊരുപോലെ
 യന്തരമെന്നിയെവാരാണസിഷഭോധീ.
 ചന്ദ്രമൃഡന്തെൻറപാദോബുജങ്ങളെ
 സ്സാന്ദ്രമോദംകണ്ടുവന്ദിച്ചിടാമെന്നും.
 മന്ദ്രതരമോരനോരമമുണ്ടായി
 വന്നുചളൻചമഞ്ഞിതിപ്പോളിഹ.
 മന്ദോഗ്രശ്ശ്രഷ്ടാരാനമുക്കായതു-
 മിന്നസിദ്ധിച്ചതില്ലെല്ലോമമസഭ.
 ബ്രഹ്മാധികിയവാരദേവന്താന-
 മമ്മാത്രമങ്ങരളിരിച്ചയുന്നന്തരം.

മനമാരാതിയാംവിശേഷകനാഥനെ-
 തന്മാനസേദധാധ്വാനിച്ചിതപ്പോഴെ.
 ദുർമ്മതിയൊക്കിടരാക്കുസനായക-
 നമ്മാമുനീശപരമാരജ്ജടന്തരേ.
 സമ്മാദമോടുമൊന്നായിപ്പിടിച്ചതി
 ദുർമ്മദൻപല്ലാശാങ്ങിടിനാൻവെട്ടുവാൻ.
 ഒപ്പിതനാകിയൊണ്ണുകരാക്കുസ-
 നെപ്പാരിമുനീശപരമാരപ്പിടിച്ചെട്ട.
 കെപ്പോടുകണ്ണാമുറിപ്പൊന്നൊങ്ങിനാ-
 നപ്പൊരിത്രിപുരാന്തകാരിയമീശപരൻ.
 പ്രത്യക്ഷനായില്ല പിച്ഛകലാഗിര്യോ-
 ടൊത്തുള്ളരോയോദ്ധതകടാക്ഷത്തിനാൻ.
 രാത്രിഞ്ചരേന്ദ്രനാഹ്വണ്യകനോടുകൂ-
 ടത്യരമാറുള്ളരാക്കുസന്മാരെയും.
 ഭണ്ഡാവശേഷരായ്തന്നെയപ്പൊരിപെയ്യ
 വിസ്മയമെന്തെന്നപറയാവൂ.
 ഉത്തമന്മാരാമുനികളെണ്ണുന്ദിപ്പോ-
 രത്തുതംഗപാശത്തെയുംമുറിപ്പുണ്ണാ-
 മുതൃണ്ണമനായവിശപനാഥൻപരൻ
 ഭക്തപ്രിയൻമാണാന ചിടെത്തന്ന.
 പിന്നെചന്ദ്രിണാവാരമദേവൻരംഭം-
 മനേരമുത്തമാനച്ചൊപെയ്യനോക്കുമ്പോൾ.
 ഉന്നതന്മാരംഗിശാപരചിരഃ
 യൊന്നിനെയന്നാകിലുംതത്രകണ്ടിലാ.
 കുന്നപോലുള്ളൊരുഭണ്ഡസമൂഹത്തെ
 മുന്നിൽക്കിടക്കുന്നതുംബരകാണായി.
 പന്നഗഭൃഷണനായചിശേപശപരൻ
 തന്നാൽക്കൂതമിദമെന്നോർത്തിരുവരാ.
 വന്നോരവിസ്മയംവൃണ്ണവന്ധത്തിങ്കൽ
 നിന്നുചിമുക്കതാമത്രത്തുഷ്ടരായ്.
 പന്നഗഭൃഷണശംഭോമഹേശ്വരി
 ചന്ദ്രമുധൻതിരുനാമംചിച്ഛവർ.
 ഒന്നിച്ഛകാശിയെന്നോക്കിട്ടമിച്ചിതു
 പിന്നെച്ചിരേണമുനീശപരമേവർ.

വിശ്വപരപരാവാസശക്തികാശിയെ
 വിശ്വപരഭക്തിയോടുകൂടുന്നവനാകുന്നു.
 അത്ഭുതകൃത്യവിളിയിൽനിന്നിട്ടന്ന
 ചന്ദ്രകുളത്തിൽനിന്നു ചട്ടിൽനിന്നു.
 കൊമ്പുതന്നെ ഗ്രന്ഥരേഖയോടുകൂടാതെ
 വമ്പിച്ച പല്ലികൾതൻകുസുമങ്ങളിൽ.
 കമ്പമറിടുന്നവണ്ടിളകളുടെ
 സംവൃണ്ണയകാരണാഭേദങ്ങളാൽ.
 സന്നാഹിതയായ ശ്രീമാഹാകാശിയെ
 സ്വാഗതമാരോതുകണ്ടുമനീന്ദനാർ.
 ഉന്നതഭാഗ്യതളിത്തുനിൽക്കുന്നമാ-
 കന്ദ്രങ്ങളിൽമോദനവാഴുന്ന.
 കോകിലജാലങ്ങൾതൻനിനാദത്തിനാ-
 ലാകവേശബ്ധാർമാനയായിട്ടന്ന.
 പാകാരിമുഖ്യഭവദിസംസേവ്യയാം
 ശ്രീകാശിയെ മന്ദാദകണ്ടുമനീന്ദനാർ.
 ഉൾക്കാമ്പിലേററവുണ്ടിതിയോടുകൂടി
 ദിഷ്ടകൾതോരമ്പ്രകീണ്ണനേത്രങ്ങളായ്.
 വക്ത്രപുടകൈകളുമ്പൂർണ്ണമുഖ-
 യർഗ്രഹിച്ചയ്യുമായിപരോക്ഷാന്തരം.
 സതപരം പാകുമുഗീനിവഹങ്ങളാൽ
 നിത്യാഭിളിങ്ങുകാശിയെക്കണ്ടിതു.
 വില്പവൃക്ഷത്തിന്റെരോമപത്രവും
 നല്ലകൾകാശമാലിയാംവൃക്ഷമൂലം.
 എല്ലാംപരിഗ്രഹിച്ചിശ്വരപുഷ്പാ-
 യുല്ലാസമോദഗമിക്കുന്നഭക്തരാൽ.
 നല്ലവണ്ണംവിളിയിടുകാശിയെ-
 ക്ഷേപ്രരാംതാപസന്മാർതദാകണ്ടിതു.
 വേദനിഭേദിതകർമ്മകാണ്ഡതാനിനാ-
 ലാഭിയിൽതന്നവിധിച്ചു കർമ്മത്തിങ്കൽ.
 ഏതുമിളക്കമില്ലാതെവാണിട്ടന്ന
 മേദിനീനിജരശേഷനിരയാലും.
 മാമുനി പശ്ചരംഭംപിടുന്നമരപുഷ്പ
 മാഹവന്മാരോലുഭോധിളങ്ങുന്ന.

ശ്രീമഹാദേവനിവാസമോംകാശിയെ
 മാമുനിമരവർക്കുണ്ടാരതിമുദം.
 ഉല്ലാപകുജാലങ്ങളിൽതട-
 ണ്തല്ലമല്ലാതലോകശ്രമവുമീതൃത.
 സുപ്രസന്നതേനചിയുപവതസ്തൻ
 സുപ്രകാശംവൃണ്ടകാശിയെക്കണ്ടിതു.
 പൂണ്ണങ്ങളായ്തന്ത്രനില്ക്കുംകേളീകുഴ
 കാശാലങ്ങളിലിളകിക്കൊണ്ടനിൽക്കണം.
 പൂണ്ണങ്ങളാലതിശോഭിതയാമു-
 ക്കണനിവാസമോംകാശിയെക്കണ്ടിതു.
 ഭാഗീരഥീതിരമാലകളാലതി-
 രാഗമോടാശ്ലിഷ്ടയെന്നു കണക്കിനെ.
 ലോകനേത്രോത്സവയാകിയകാശിയെ-
 യെകാണമോദേനകണ്ടുമനീന്ദന്മാർ.
 ഭണ്ഡനമസ്താരവുമെന്യയുഴുനീറ
 ഭണ്ഡധരരാതിവാസമോംകാശിയെ.
 പ്രാപിച്ചവിശ്വേശ്വരനെയുവന്ദിച്ചു
 താപസേന്ദ്രനാമന്തർഹതരിൻ.
 നേരേകിഴക്കോശപവിത്രസ്ഥല
 സാരസഭൃസുതനുംവാമദേവനും.
 ഗൗരീശനാംവിശ്വനാഥനെച്ചിന്തിച്ചു
 ഘോരമായുള്ളതപസ്സുതുടങ്ങിനാർ.
 മുപ്പതിനായിരംവത്സരമിങ്ങിനെ
 തപ്താതെത്തന്നതപഃപയുനന്തരം.
 സപ്താഭരണൻസമസുലോകേശ്വരൻ
 മുപ്പരക്കവരികുകന്മാർച്ചിതൻശിവൻ.
 ദുഷ്ടകാരാതിവിശ്വേശ്വരനാലോ
 തൽപുഷ്പാഭാശോഭനംവിളങ്ങിനിന്നു.
 പ്രത്യക്ഷമണ്ണുണ്ടനേരംമഹേശനെ
 നതപാബഹുവിധംസ്തുതപാദനീന്ദന്മാർ.
 ഭക്ത്യാതാഴ്ന്നിന്നാരവരിൽക്കനി-
 ണ്തർഹതരംവിശ്വനാഥൻതാനെന്ദിക്കെയ്യു.
 ഉത്തമതപസന്മാരേവോന്മാക്കു
 ചിത്താഹിതമാംവരമന്ത്രവേണ്ടതും.

ഏത്രയുംഭുക്തമെന്നാകിലുമതു-
 മത്സ്യമോദനേനൽകുന്നതുണ്ടുഞാൻ.
 ഇത്തരംവിശ്വനാഥൻനഗിരാകേട്ടു
 ബലമോദനമുനീന്ദ്രനാചാല്പിനാൻ.
 നാഥമോഹശ്വരഗൗരീശ്വരവിശ്വ-
 നാഥവുഷ്ണാചർജ്ജശങ്കരഗോപതേ.
 ആധാരഹീനരായിട്ടുവെക്കുനി-
 ത്യാധാരഭൂതനായിട്ടുവെക്കുമേ.
 പേതസിംഹാരുണമുൾക്കൊണ്ടുത്തങ്ങൾക്കു
 പ്രീതിയോടേവരുന്നൽകുന്നതാകിലോ.
 മൂഴബാണാരോഹണിൽസദാകാല-
 മേതുമിളകുമില്ലാതോരുഭക്തിയും.
 ഭൂതശ്വപുരവേന്ദ്രനിരാധാരവ്യ-
 മാദരവോടുനൽകേണംഭയാനിദയം.
 മറവരങ്ങളിൽകാഷ്ഠിതാത്തങ്ങൾക്കു
 ചൊറുമയില്ലെന്നിക്ഷുഗ്ദ്ധപുത്രേ.
 ഏവമുനീശ്വരന്മാരുടെവാക്കുക-
 ട്വവിമുദാവിശ്വനാഥനരുൾചെയ്തു.
 താപസശ്രേഷ്ഠരേന്ദ്രഭക്തരാനിങ്ങൾ
 താപവിഹീനമുത്രവവാണീടുവിൻ.
 ഭർണമാത്രേണവാരാണസീപുര
 വാസിജനാഘോഷനാശകരായ്സഭാ.
 യാതൊരുത്തൻഭവാന്മാരുടെഭർണം
 പ്രീതിയാടാചരിക്കുന്നിതെന്നാലവൻ.
 സർവ്വവിപ്ലവങ്ങളിൽനിന്നുവിമുക്തനായ്
 സർവ്വസൗഗന്ധ്യസമേതനായ്ശാന്തനായ്.
 നിത്യാസ്വധർമ്മനിരതനായ്മൽഭക്തി
 യുക്തനായ്യാഴമതിനില്ലസംശയം.
 ഇതിനേബ്രഹ്മകൃപനേനരാമവ-
 ക്ഷംഗജാരിവരുന്നൽകിയനന്തരം.
 മോക്ഷക്ഷേപസംഗമമാമവിടെത്തന്നെ
 സാക്ഷാത്മഹേതുൻമാഞ്ഞരുളീടിനാൻ.
 തിങ്ങിനമോദാൽവസിഷ്ഠനാടമുനി
 പുണ്യവനാംവാരദേവൻപറഞ്ഞൊരു.

മംഗലകാശിമാഹാത്മ്യമത്യന്തമം
 നിങ്ങളോടിന്നരുൾചെയ്തെന്മുഖമായ്.
 ഇത്തരംവരമാദവാഞ്ചിത്രപുത്രർതൻ-
 മുക്തിമാഗ്നസ്ഥസംവാദംഗിനംതോറം.
 കേൾക്കയുംചൊൽക്കയുംചെയ്യുംജനങ്ങൾക്കു
 ദയ്യതമാക്കണശിച്ചുനിരന്തരം.
 മുക്കണ്ണുവാസമായിട്ടുമാക്കാശിയി-
 ലാക്കമോടേലഭിക്കുംനിവാസംദൃശ്യം.
 ഇതഥംഭൂമുനിതൻറഗിരംകേട്ടു
 ചിത്തമോദനമുനികൾചോദിച്ചിതു.
 മുപ്പത്തഞ്ചൻവരമദേവനോടുവിധി-
 പുത്രനായിട്ടുവസിപ്പുമുനിയോടു.
 നിത്യാസ്ഥധർമ്മനിരന്തരസ്തോഴമേ-
 ന്നത്വത്തമോദാലർഭിച്ചെയ്യതെന്തമോ.
 ഉത്തമനായഭവാനിന്നതിനുടെ
 തത്വമരുൾചെയ്തവേണംകൃപാനിയേ.
 അത്രധർമ്മാത്മാവുമോക്കുതെയ്യുംപുന-
 രത്വത്തപാപീപിശാചതപവൃത്തമാ.
 സതപരംപ്രാചിക്കുമെന്നുഭവാനാലു
 മുക്തമായ്ഞങ്ങൾക്കിതിലുണ്ടുസംശയം.
 മുഖിലെന്തിന്നുപാപാത്മാപിശാചതപ-
 മമ്പിഷ്ഠമിഴന്നുപിന്നെന്നരകത്തിൽ.
 വമ്പോട്ടുവീഴുന്നതെന്തിന്നെന്നുള്ളതു-
 മമ്പോട്ടുഞങ്ങളോടെല്ലാമരുളേണം.
 ചോദ്യമേവംകേട്ടനേരമുനിചര-
 ക്കാദ്യനാകുംഭൂതാനുമരുൾചെയ്യും.
 കേട്ടുകാണാലുംമുനികളേന്താൻപുരാ
 കേട്ടതുപോലേകഥിക്കാംത്രാവിരുവിൻ.
 കാശിയിൽവെച്ചുചെയ്യുന്നപാപത്തിന്നു
 ഭീഷണമാംഫലംസിദ്ധമാമേവനും.
 ഘോരദുരിതൗഘഭാരിയെന്നാകിലും
 വാരാണസിയിൽമരിച്ചുവെന്നാകിലും.
 പാരംസ്യകൃതിയാരുളോരവനില്ല
 ദാരുണമായയമയാതനയേതും.

നേരോടവനടെശിഷ്യകനായതു
 ഭൈരവനെനന്നുവിവിന്മുനികളേ.
 ഭൈരവന്തന്നടെശിഷ്യകളത്രുന്ത-
 ഘോരതരകൾസഹിച്ചുകൂടാക്കുമ.
 വ.രാണസിയിൽകൃതമംഘത്തിനു
 പാരിച്ചുദുഃഖമേതൊന്നുചേരുന്നവാ.
 സൂര്യംതന്നുനമളപൂർവ്വപോലരി
 ദാരുണദുഃഖമനുഭവിപ്പിക്കുവാൻ.
 പാരംപുരാതനമംമിതിഹാസമി-
 ന്നീരണംചെയ്യാശ്രവിച്ചുകൊൾകേവരം.
 നേരോടിതുകേൾക്കിലാക്കുമകാശിയിൽ
 ചേരുകയില്ലാദുരിതത്തിലാശയം.
 മുന്നമുളവായിവന്നുകൂമേളക-
 നെന്നുപേരാതൊരുശുഭനകാശിയിൽ.
 ധന്യനവൻധർമ്മശീലൻചയാപൻ
 മനീടഭേദഭേതനതിമിപ്രിയൻ.
 ഉന്നതവിതരസസ്വന്നനസ്മയ-
 നന്യോപകാരതൻശംഭുസവകൻ.
 നന്ദനനാമവെൻദദാരങ്ങളു-
 മന്യനധമൈകവത്സലന്മാർസദാ.
 ശാസ്ത്രാതവാരിഥിവസരങ്ങളിൽ
 തീർത്ഥനിഷേവണംചെയ്തുമവർമുദാ.
 തത്രലിംഗാർച്ചനക്ഷേത്രപ്രദക്ഷിണം
 ഭക്തിയോടാചരിച്ചീടുകൂമേളകൻ.
 ഇതമംബഹുവത്സരംനിജപത്തനെ
 മിത്രജനത്തോടുകൂടവാണീടിനാൻ.
 ആത്മധർമ്മിഷ്ഠനുമവൻതന്നടെ
 ചിത്തകലുഷമാന്യതുംഭവിച്ചിലാ.
 കാലക്രമംകൊണ്ടുതത്രകാശിപുരെ
 കാലകാലൻതൻറപാദഭക്താത്മമൻ.
 ഭാഗ്യരിയെന്നുപേരമൊരുഭൂസുര-
 നാഗമിച്ചീടിനാൻതത്രയാസാർത്ഥമായ്.
 ആഗമാന്തജ്ഞനവനങ്ങാരുദിന-
 മാഗതനായാൻകൂമേളകമന്ദിരം.

പാരംശ്വഭൂമിതനായവിപ്രൻപുര-
 പോരിനിന്നാറംവിനയമോടത്ഥിച്ചാൻ.
 അന്നംതരികവിശപ്പുകാഃണ്ടറവു-
 മിനുപലയുന്നൊന്നംക്രമേമളക.
 എന്നിങ്ങിനെഭൂമിദേവന്റെവാക്കുകേ-
 ടുടന്നരമേപക്രമേമളകൻചൊല്ലിനാൻ.
 അന്നമി ചിടുകില്ലമ്പ്രശേഷമെപന്ന
 നന്നായി ഞങ്ങളെക്കൊണ്ടിസുര.
 എന്നതുമേട്ടോരുനേരംദിദിജാങ്ങമൻ
 ചിടുന്നതുംദിനസ്വരേണചൊല്ലിടീനൻ.
 ധന്യനായിട്ടുംഭവാൻകുറച്ചാകിലു-
 മന്നമിനിങ്ങതരികവെകീടാത.
 പൊന്നംപനധന്യമെന്നു കമെന്നിവ-
 യെന്നാമവേണ്ടുചാറിങ്ങുതന്നാൾമരി.
 അന്യജന്മത്തിങ്കലാജ്ഞിച്ചുചുരുതാ
 തന്നാൽനിവഭാനായേതക്രമേമളകൻ.
 മന്നിടദേവന്റെഭാഷിതംകേട്ടോറ-
 മുന്നതക്രമേയനഭസിച്ചുചൊല്ലിനാൻ.
 അന്നപിപ്പന്നാചാന്നാകിലാണാടിന
 പിടുന്നതുംചിടുന്നതുംചിപ്പുതത്തേഹൊ.
 ഭുജ്ജമേരുന്നവിപ്രാധമമമ-
 മന്ദിരേനിന്നുപാഞ്ഞൊരുകുസുദർശനം.
 എന്നുചൊല്ലിദിവിജൻതന്നപ്പിടിച്ചുട-
 നൊന്നരണ്ടങ്ങടിച്ചാൻപാണിവാണ്ടുചൻ.
 ഭൂധനായിട്ടുംക്രമേമളകൻതന്നടെ
 താധനംകൊണ്ടുംവിശപ്പുകാണ്ടുതഭാ.
 ചീഡയുംപുണ്ടുടനേറാവിവശനായ്
 പേടിയാടങ്ങവിടുന്നപോയാൻദിവിജൻ.
 അഗ്രേതൂലാധാരനെക്കണ്ടുചൻതന്നോ-
 ടഗ്രജമാവുചത്ഥിച്ചിടിനാൻതഭാ.
 ആക്കുമോടേതൂലാധാരനാലങ്ങതി
 സൽകൃതനാമതാരുളാഗ്രരിബ്രാഹ്മണൻ.
 പുഗ്രവാരീൻതിവേലമുദിതനായ്
 തൻഗുഹാപുഷ്പസിദ്ധനതുകാലം.

പിന്നെ ക്രമേളകൻ തന്നെ മുദാ നിജ-
 മന്ദിരം തന്നിൽ വസിച്ചുൻ ചിരകാലം.
 അന്നമഹാമയഗ്രന്ഥനാമഹാവും
 വിന്നനായനമണികണ്ഠീജലാന്തികം.
 പന്നഗഭൂഷണക്ഷേത്രമരികുവെച്ചു
 തന്നാടജീവനെയും വെടിഞ്ഞാനവൻ.
 ഏന്നനേരമെത്രേ വൻ ഗണങ്ങളിൽ
 മൂന്നുപേരത്രെ പേരസപത്രാപികൾ.
 വന്നു പാശങ്ങളെ കെൾക്കു ക്രമേളകൻ
 തന്നനിവന്ധിച്ചുണ്ടു വെൻ തന്നുടെ.
 സന്നിധൗ കാണുക ചെന്നു വന്ന കണ്ടു
 വന്നു പോലുജപലിച്ചു ഞരോഷത്തിനാൽ.
 ദന്നിരീക്ഷാസ്ത്രനാം ചെരേ വന്നതദാ
 തന്നുടെ ഭൂതരോടേ ചെന്നിരുന്നിട്ടാൻ.
 കൂത്തിതകമ്മകരണത്തിലുത്സ-
 മസ്ഥാചാര്യയുദിതാചാരനാമി ചൻ.
 ഭൂസ്ഥാചാരനാദുഃഖങ്ങളെ ബുദ്ധ
 വസ്തരം തന്നെ ഉൾക്കൊണ്ടു സത്പരം.
 ഇത്തരമെത്രേ വൻ തന്നാറിനോ ഗുത്തര-
 ലുദ്ധതന്മാരായ ഭൂതജനങ്ങളും.
 നിത്യക്രമേളകൻ തന്നെ നിശ്ചയിച്ചി-
 തത്പരതാതനാദുഃഖങ്ങളിലാഹരം.
 യാതനാദുഃഖമോരാചിരം വസ്തര-
 മേതും കായാസ്സനഭവിച്ചീടിനാൻ.
 അത്രകാലം തന്നെയത്രേ തന്നി-
 ലത്പരതാദുഃഖമുൾക്കൊണ്ടു പിന്നെയും.
 കീടമേൽക്കത്തലരിച്ചു നിൽക്കുന്നാ-
 യാടലും പൂണ്ടു ജലവിഹീനസ്ഥലം.
 ചൂടാസനിച്ചുകൊണ്ടു നിയ പത്വരം
 വാടി വിശന്നു പലത്തു വസിച്ചിതു.
 പിന്നെ യോഗപാവാരി മുപ്പത്തിമൂന്നുണ്ടു
 മന്നിടവന്നാനതീവദുഃഖാത്മനായ്.
 പിന്നെയും സങ്കീർണ്ണജന്മധരിച്ചതി
 വിന്നതപൂണ്ടു പാണാൻ ക്രമേളകൻ ചിരം.

പിന്നെയവൻ ശുഭദേഹം ധരിച്ചുകൊ-
 ണ്ടെന്നതദ്ദുഃഖനവാണോരനന്തരം.
 ഭൈരവന്മാരായ ദൂതരവൻ തന്നെ
 ഭൈരവസന്നിധിയെക്കൊണ്ടുചെന്നീടിനാൻ.
 ഭൈരവദൃഷ്ടിയാൽത്തന്നെ ക്രമേളകൻ
 ഘോരമാന്ത്രികപൈശാചമായുൾത്തടാ.
 മുപ്പതിനായിരം വത്സരമങ്ങിനെ
 ക്ഷുച്ഛിപാസം ദ്രിതനായ് ചരിച്ചീടിനാൻ.
 ഇത്തരമൊരോദരിതമനുഭവി-
 ച്ചത്തലോടും ചിരം ചെന്നോരനന്തരം.
 മൃത്യുഞ്ജയൻ ശിവൻ പാർവ്വതീവല്ലഭൻ
 ഭക്തപ്രിയൻ വിശ്വനായകൻ ശങ്കരൻ.
 ഏതരയും ഘോരപാപപുരുഷങ്ങളിൽനിന്നു
 മുക്തനായോത ക്രമേളകൻ തന്നുടെ.
 ശ്രോത്രത്തിലുപോട്ടു താരകമാംവാച-
 മാസ്ഥായാടങ്ങളുപദേശിച്ചരുളിനാൻ.
 താരകബ്രഹ്മാപദേശാൽ ക്രമേളകൻ
 പാപോപരാനന്ദരൂപനാമകുതിയെ.
 യാതനയ്ക്കീടിനാൻ വാരാണസീകൃത
 പാതകത്തിന്റെ ഹലാധിപാരികിപോ.
 ദിസ്മരയായതിഘോരയാം താനാ
 നിസ്സുഗ്രമാമ്മാനനുഭവിച്ചീടേണം.
 ഇതഥാഭൂവചനം കേട്ടനന്തരം
 ചിത്തമോദനമുനികൾ പോലിച്ചിതു.
 അത്യന്തതമിച്ചരിതം ഭഗവാദനി-
 സർവ്വമെങ്ങങ്ങടവാക്കുകേൾക്കേണമെ.
 നാനാവിധങ്ങളായുള്ള ദേഹങ്ങളെ-
 ദ്രിതപമാന്യധരിച്ചുക്രമേളകൻ.
 താനരിയ്ക്കഭൈരവയാതനാദുഃഖങ്ങ-
 ള്ളനമൊഴിഞ്ഞു ഭുജിച്ചോരനന്തരം.
 ആനന്ദരൂപകൈവല്യം ഗമിച്ചെന്നു
 ഭീനപ്രിയഭവൻ ചെന്നതുകാരണം.
 മനസ്സെങ്ങങ്ങൾക്കു കയ്യെങ്ങയതു
 നൂറുഭവാനുരീതരുളീടുകവേണം.

ഘോരമഹാപാപിയെന്നങ്ങിരിക്കിലും
 വാരാണസിപുരമുട്ടുവെച്ചുകിടന്നു.
 പാരായണമാക്കുപദംഗമിട്ടിട്ടെ-
 ന്നീരണപ്പെട്ടു മുമ്പു നന്നുപിന്നുപോം.
 നേരമറിയിച്ചു മേളകന്തന്നുടെ
 ചാരുവായുക്കു കഥയെഴുതുക ചെയ്തു.
 ഇത്തരമുള്ളൊരുതന്നുടെ സാഗരം
 സതപരം തീർത്തതളീടേ പണം വേണം.
 ശിഷ്യരാകുമുനിമാരുടെ ഭാഷിതാ
 കേട്ടു നേരം കൂട്ടി താനുമരുൾ ചെയ്തു.
 കേട്ടാലുമെങ്കിലാ നിങ്ങളുടെ സംശയം
 മൊട്ടുമേവേണ്ടുമുനി. സതമന്ദാരം.
 കേട്ടാഗ്രഹമെന്നാകിലും ശങ്കയെ-
 വിട്ടു പോവുന്ന പാപം ശ്രവിച്ചാലും.
 പേടലാടിത്തൊഴുപ്പായ മറ്റൊരുതന്നും
 സ്വപ്നമായുള്ളൊരുതന്നെ പാതകം.
 വാരാണസിയിൽ പെട്ടാ ജ്ഞിതമാകുന്നി-
 തോരാതെ തിന്നുറപ്പാക്കിയിട്ടു വേണം.
 കൈരവരത്താ പരാലോകം വിധങ്ങളായ്
 പാരായണാനുജ്ഞങ്ങളാലേ ഹരണം.
 ധാരണ ചെയ്തു തൽപാതകസഞ്ചയം
 മേറിയ കലാഭൂമിയിൽ ചാടിയിട്ടു കിടന്നു.
 താരകേശാങ്കി കൈരവിയെ കിഴക്കൻ
 താരകബ്രഹ്മാപദംഗം നിമിത്തമായ്.
 പാരമാനന്ദം പലംഗമിട്ടു കൈ-
 ന്നാണന്ദാദരവിച്ചു കാണിപ്പിൻ
 പനഗ്രന്ഥിനാവാസമാം കുശിയിൽ
 നിന്നു ചെയ്തുള്ള പാപത്തിനോക്കിലോ.
 ഉന്നതമായുള്ള താതനായാണു താൻ
 തന്നെ പ്രധാനമെന്നങ്ങിരിക്കിപ്പിൻ.
 യാത്രയായിട്ടും നരകം വശേഷിച്ചു
 സാക്ഷാൽ ഉള്ള താതനാടു വെണ്ടും.
 പെട്ടെന്ന് പലംഗം താണു ലോകം ഹരണം
 നിമായമെഴുതിച്ചു ഭൂമിയിലേണം.

ആകയാലീശപുരമഹത്തായതി-
 യാതനാഭോഗപ്രദമായപാതകം.
 ചെയ്തതുകൊണ്ടുചെയ്തിട്ടില്ലാത്ത-
 മായുള്ളതുകൊണ്ടുപരാധമാണിത്.
 ഇങ്ങിനേകേട്ടനേരംഭൂതനോടു
 തിങ്ങിനമോദാൽമനികൾചോദിച്ചിതു.
 മംഗലാത്മാവേഭഗവൻഭൂതമുനേ
 ഞങ്ങളൊന്നങ്ങുചോദിക്കുന്നിതിനെയും.
 തത്രകാശീപുരവാഴ്ചനങ്ങൾക്കു
 സ്വപരമോഷ്ടംകരസ്ഥമാണുള്ളതും.
 പാത്താലവിദ്യകൾതന്നെയെന്നതു
 കീഴ്ത്തുചൊല്ലിടാമസംശയമോമുനേ.
 പാതകംചെയ്യാതെകാശീപുരത്തിങ്ക-
 ലേതൊരുമനുഷ്യനായുള്ളതാക്കിചൊ.
 വാക്യമേവംകേട്ടനേരംഭൂതനോ-
 മാക്കുമാടമിനിയാരോടുകൂടെചെയ്തും
 നീക്കമില്ലാതിങ്ങുകൊണ്ടുസത്യം-
 നോക്കുനമ്മൊന്നിനെയുംകേട്ടുകൊള്ളവിൻ.
 മിക്കതുംപാപമുണ്ടാകുന്നിടമില്ല-
 മകാശിയിൽവെച്ചുതന്നകൃതമായ.
 ദുഷ്ടതംഗംഗാദിതീർത്ഥലങ്ങളിൽ
 മുഖ്യമാംസ്നാനാദിയെക്കൊണ്ടുമാദരാൽ.
 മുക്കുന്നലിംഗാർച്ചനാദികളെക്കൊണ്ടു-
 മകന്മയംനശിച്ചിട്ടുസംശയം.
 പിന്നെയറിയായതെയുള്ളപാപവും
 തന്നറിവായതെയുള്ളപാപവും.
 പന്നഗഭൂഷനാംവിശേഷശാർച്ചനാൽ-
 തന്നെന്നശിച്ചുപായിട്ടുംമുനികളെ.
 മന്ദാകീർത്തനലിംഗാർച്ചനാദിക-
 ളൊന്നമുപാജ്ഞിതമായതില്ലെങ്കിലോ.
 ഉന്നതമാംമഹാപാതകസംഗവും
 പിന്നെയുപപാതകത്തിൽസമുദ്ധിയും.
 എന്നിവയെക്കരവസനിച്ചുതന്നോ
 തന്നെയനുഭവിക്കേണംചിരകാലം.

സ്വപ്നപരംകാശിതന്നിൽനിന്നാഞ്ചിച്ഛ
 ചാലവേയന്ത്രരൂപോയ്മുതനാകിലൊ.
 സങ്കല്പകോടികളുക്കൊണ്ടുമേതുമെ
 തൻകിൽബിയംനശിച്ചീടുകയില്ലല്ലോ.
 നിത്യയാത്രാവിധികൊണ്ടുനശിച്ചുപൊ-
 മത്സ്യസൂക്ഷ്മപാപംധരിച്ചീടുവിൻ.
 മന്ദാകിനിയിലുഷ്ടകാലമജ്ജനം
 പിന്നെമദ്ധ്യാഹ്നമണികണ്ഠികയിലും.
 മജ്ജനംചെയ്തുടൻവിശേഷശുദ്ധനെയും
 ധൃജ്ജിടികാന്തയാംപാർവ്വതീതന്നെയും.
 ഉദ്ദിപ്തനാമുണ്ഡിരാജനേയുംപുന-
 രദണ്ഡപാണിയേയുംചൈതരവാനെയും.
 നിത്യവുംകാശിയിൽപൂജചെയ്തിടിലോ
 സതപരസൂക്ഷ്മപാപംനശിക്കാട്ടും.
 ഇത്തരംയാത്രാപരനായ്സ്വധർമ്മത്തി-
 ലത്സ്യത്തിഷ്ഠനാമതൊരുത്തൻസദാ.
 തത്രകാശ്യാംവസിക്കുന്നിതവന്നുടൻ
 മുക്തിസിദ്ധിച്ചീടുമില്ലാതസംശയം.
 ഇത്തരംമാമുനിശ്രേഷ്ഠൻഭൂമുനി
 സത്തമനാമോടതർച്ചെയ്താരോൽ.
 ശ്രദ്ധയാകേരുകൾക്കുചൊൽകയുംചെയ്തിലോ
 സിദ്ധിക്കുമാനന്ദമാപദമേവനും.
 മൃത്യുജയവിശ്വനായകശങ്കര
 ഭക്തപ്രിയകരുണാനിധേഗോപതേ.
 മുഖേന്ദുമുഖമുകന്ദാദിവുജിത
 മിത്രാത്മജാതകൾമാദാവുഷ്ഠപജ.
 കാത്സ്യയനീമണവാളനിമന്തരം
 കാത്തുകാൾകെന്നിരുന്നുകിളികൈപ്പതലും.

ശ്രീകാശിമാഹാത്മ്യം ലിഖിതാദ്ധ്യായം നവാപ്തം.

തൃതീയാദ്ധ്യായം.

ശാലികാകുലശിരോരത്നമസ്തിഭജന്ന
മാതൃഭാഷിണിബാലപാദപവരികടാ,
പേരമഴംവരൊന്നസീമാമാത്മ്യമിന്നുംകേൾപ്പാൻ
പാരമാഗ്രഹാവളിർന്നിട്ടുനമനകരരിൽ,
ഗീതകുടേവംകേട്ടുവൈകിളിമകൾതാനും
പാരാതെയുരചെയ്തൊളുത്തുംമോദത്തോടെ;
ലോമശാദികളായതാപസന്ദ്രന്മാർഭട്ട
മാമുനിയോടുചോദ്യംചെയ്യാർചെന്നയുമവാ
പാവ്വതീസാന്നിദ്ധ്യത്താൽസപയമ്നീഷുന്മാരടൈ.
സർവ്വപാപവുംസദാനുശിഷ്ടിക്കുന്നതായി
സ്വപന്നദിജലക്കണഘണ്ഡളാൽശീതളമാം
പന്നഗാഭരണെൻറമന്ദിരമഹാരഥ്യം.
ഏറവുംകണ്ണാളുതരസമാകുശിതെൻറ
യുഗമാമാഹാത്മ്യത്തെസ്സർവ്വഭാകേട്ടാകിലും.
ചൊറുമതുപ്ലിയിക്കുന്നതില്ലാകയാലെ
മാന്ദിനിയുമരുൾചൊയ്യണംഭയാനിയേ.
സത്തമന്മാരാമുനിമാരുടെഗിരംശ്രവി-
ച്ചിത്തരംഭട്ടമുനിപുംഗവനരചെയ്യാൻ.
ശ്രദ്ധയാശങ്കുവിട്ടുകാശിതന്മാഹാത്മ്യത്തെ-
തത്രയുംസ്ഥിരബുദ്ധ്യോകേട്ടുകൊള്ളുചിനെങ്കിൽ.
അത്യന്തപൂരാതനമാകിയാറിവിഹാസ-
മത്രൊന്നുരചെയ്യാമുന്നംകട്ടതുപോലെ.
പാത്ഥലേപുരാസുപദ്യംചെന്നുപേരായൊരു
പാത്ഥിവാൻസോമവംശംതന്നിലുണ്ടായിചന്ദ്ര.
ക്ഷാത്രമംഗയമ്മാഗ്ധംപിഴച്ചീടാതേനിജാ-
മാത്യഭൂത്യാചാതുവുത്രാദിസമ്പത്തിയാടും.
ദാദശാക്ഷൗചിണീശനായിട്ടുമവൻനിത്യം
മോദനനിജരാജധാനിയിൽവാഴുംകാലം.
നായാട്ടുതന്നിലതിനായമോഹേനഭൂമി
നായകൻസപ്തനേചരന്മാരോടുംചേർന്നു.
സതപരഗതിയാകുമശപത്തിയുകുളേരി
യത്യന്തംഘോരമായകാനനംപ്രവേശിച്ചാൻ.

ഖാണാസനത്തിൽനിന്നു മുക്തപ്പെട്ടുള്ളായിട്ടും
 ശോണിതദോഷങ്ങളാകിയശരങ്ങളാൽ.
 ഹരിണീസകലങ്ങളാഹരിണൗഘങ്ങളേയും
 കരിണീയുക്തന്മാരാംകരിവീരന്മാരെയും.
 മഹിഷവരഹാഭിമുഗസംഘങ്ങളേയും
 സഹസ്രകൊന്നു കൊന്നുനടന്നുവന്നാത്തര.
 വാജിതന്വേഗത്തിനാലാവനംതന്നിൽനിന്നു
 രാജാവു മന്യവനംപ്രാപിച്ചുനതിവേഗാൽ.
 ചാരന്മാരധനീശൻ തന്നെക്കൊന്നാഞ്ഞുപോൽ
 പാരതൈരാജ്യനോക്കിശ്ശമിച്ചുവാണീടിനാർ.
 വീരനായിട്ടുംസുപദ്യോദ്ധമാകുന്നനത്തിൽ
 പാരതൈവിശ്രാന്തനായ്നടക്കുഭഗവത്തേര.
 നൂതനപത്മാസ്യമാമത്യാനനിമ്ബമായ്
 ചേരതരമോഹനമതായ്സ്തിതൈരവംശ്യരായ്.
 മന്മഥലോചംബകലാളകസംശോഭിതമാ-
 യത്യാനംധംസീനാഭമധുരമായിപ്പിന്നെ.
 നിത്യവുംകാമാത്സുകമായതിപ്രസന്നരായ്
 വത്തിച്ചീടിനനിജകളത്രമെന്നപോലെ.
 തത്ര കണ്ഠിതൂണ പന്നല്ലാതസരോവര-
 രത്രയുക്തകുതുഹലംപുണ്ടുനില്ക്കുന്നനേരം.
 ചിത്തജകാന്തയായരതിതാനന്യായ
 മൂർത്തിയപ്രാപിച്ചുപോലത്യാനംസുന്ദരിയായ്.
 ഏത്രയുംകൃശോദരിയായ്നിജസഖീജന
 യുക്തയായ് പടുലായതാക്കിയായ്നോജ്ഞയായ്.
 താതസ്തൃഷ്ടസ്തീതാപാഗാത്രഗജാലങ്ങളെ
 പ്ലാരംവഷ്ണിതായിഹാരംശ്വപക്ഷാജയായ്.
 തന്മീരദേശമന്ദവായുശീതളതര
 നിസ്തല്യനന്ദത്തോടു കേളീലോലുപയായി.
 താരാനായകതുല്യചന്ദനംബുജയായ
 നാദീരത്നരത്നക്കണ്ഠാനന്നേരംനരവീരൻ.
 വാരിജാക്ഷിമാർദ്ദൃതഭഗ്നമാത്രത്താല
 പൂതയന്മാരെപ്പരമോമായിപ്പിക്കുന്നവല്ലോ.
 അങ്ങിനെയുള്ളനാരിമണിയെക്കണ്ടുവ
 പുഗ്രചൻ തന്നെവിനയേനചോദിച്ചുനേവം.

നല്ലാരിൽമുണ്ടാശരച്ചന്ദ്രസങ്കാശാനന്ദേ
 കല്യാണിവേതിയാരാകുന്നുമുനാഹരേ.
 മല്ലാക്കിന്നിരിയോഭേവിതോപന്നഗിയോ
 നല്ലാകുപനശ്രീയോഗസ്വർണ്ണനാരിതാനോ.
 ചൊല്ലുകുടിയാതേകൾപ്പാൻഞാനഹ്നകി-
 ലുല്ലാസാവളുതന്നുചഞ്ചലതരപാംഗി.
 ഇത്തരംസുപദ്യുവിൻവാക്കുകൾകേട്ടനേരം
 മുഞ്ചണിമുലയാഴ്ചി വണ്ണമുരച്ചയ്ക്കാൾ.
 പ്രത്യേകമികലവനഹേനൻമഹാധീരൻ
 കീത്തിമാൻവിശാലനെന്നുപ്രൊന്നാഹുവൻതന്റെ.
 വൃശ്ചീത്താൻചന്ദ്രികയെന്നാകുന്നുമമനാമ-
 മിത്രത്താളവുപരിണീതയല്ലറിഞ്ഞാലും.
 നിസ്തുലഗുണഗണയുക്തനാംഭവാനാമര-
 നന്ത്രാചാല്പീടാമെന്നാൽകേൾപ്പാനാഗ്രഹിക്കുന്നു.
 ഉത്തമനായഭവാനേതുമേമടിയാതെ
 സ്വതപരംമമപാണിഗ്രഹണമൊയ്ക്കുകാൾക.
 മൗകാശിനീമണിതന്നുവെക്കാക്കേട്ടു
 പൃഥ്വിശൻതാനുംവുനരവളോടേവംചൊന്നാൻ.
 പാതമിവനായസുപദ്യുവുണാൻനായാട്ടിന-
 യത്രവന്നിതുവനംതന്നിലെന്നറികെടൊ.
 ഉത്തമനീതിന്നന്യപരിണീതയല്ലേന്ന-
 തത്രാണാനിയുന്നിതെന്നാലുമിതുകേൾനീ.
 നിന്നുടെതാതൻവിശാലാവനീശപരൻനിന്ന-
 തന്നാകിൽവഴിപാലസപിക്രിച്ചീടാമല്ലോ.
 അന്യഥാചെയ്താരുതുംതോശ്വമല്ലടൊബാല
 കന്യാദാനത്തിലധികാരവുംതാതനെല്ലോ.
 എന്നതുകൊണ്ടു വിശാലാപ്രഭുവാലൻനിന്നേ-
 സ്സുദീമണമമനൽകട്ടേ മത്തോടും.
 മഹാവൻതന്റെശിരമീവണ്ണംകേട്ടനേരം
 കുന്നൽനേർമിഴിതാനംഗുപനോടേവംചൊന്നാൻ.
 എന്നുടെതാതൻഭവാനുതനിക്കു മത്തോടും-
 മെന്നെന്നൽകീടുകെന്നതുണ്ടാകയില്ലെന്നും.
 മിന്നാമചെയ്യസത്യംപടികയില്ലാതാ-
 നെന്നമേക്കത്രധർമ്മനിശ്ചലചിത്തനല്ലോ.

കാന്താമുഖിന്ദനത്രാതന്നുടെവാക്കുകൂട്ടു
 സ്വപ്നമോദനഭൂപവീരനുംചോലിച്ചിതു.
 ഏതൊക്കെ വിശാലരാജന്താൻസത്യമതു-
 മെന്തിനെയെന്നുണ്ടിതേവചെയ്യതെന്നുമെല്ലാം.
 ദന്തിഗാമിനിമേണമൊല്ലിടുകിടയ്ക്കുതരി-
 ലന്തരമെന്തെന്നുചെയ്താൻതാനാകുവണ്ണം.
 ഭൂപരന്താൻവാക്യമീവണ്ണമേകേട്ടനേരം
 ഭാഷമാദനനാലിമണിമുദുമെചെയ്യാം.
 പാച്ചുതീ പതിനായവിശ്വനായകന്തനി-
 ക്കാചാസമാ മിട്ടുണ്ടുകാശിയെന്നൊരുപുരി.
 കേവലംമോക്ഷഫലപ്രാപ്തിസന്ധനമതു
 ദേവന്മാരുംലുപ്തനാദൃല്പ്തജനികളോ.
 അവിടെക്കുണ്ഡധരനെന്നൊരുരാജാവുണ്ട-
 ണ്ണവനേറവ്യാശ്രീമൻധർമ്മാത്മാമഹാബലൻ,
 അവനീശനാകുണ്ഡധരനുംമമതാത-
 സവിധംപുഷ്പയാചിച്ചീടിനാനൊരുദിനം.
 ധരണീപതികുലരന്താമവിശാലമെ
 തരികതവപുത്രിയാകിയപത്രികയെ.
 ഗിരമിങ്ങിനെകേട്ടനേരത്തുമമതാതൻ
 തരസാകുണ്ഡധരന്തന്നോടുചൊല്ലിടിനാൻ.
 തരകയില്ലാമമപുത്രിയെ ബുദ്ധനാണാൻ
 തപരിതഗ്രമിച്ചാലുഹപതേകുണ്ഡധര.
 മമതാതൻവാക്യമിങ്ങിനെകേട്ടുപാരം
 മമതയോടുമത്ഥിച്ചീടിനാൻപുനരവി.
 ബഹുധാപ്രാർത്ഥിച്ചാരുഭൂപതിക്കായിക്കൊണ്ടു
 മഹിതനായതാതൻകൊടുത്തിലെന്നെന്തോ.
 സ്വപഥിതംസംധിയാഞ്ഞുകണ്ണവിതനായ്നിജ-
 ഗ്രഹമുൾപ്പുകുണ്ഡധരനുംവാണശേഷം.
 നരവീരനാമമജനകന്തെന്നക്കുണ്ടു
 പരവാൻപലപലദുവ്വപസ്സുകൂളയും
 ഉരചെയ്തുമ്മിച്ചുസ്വപുരോഹിതന്തന്നെ
 തരസാപുരോഹിതന്താതനെക്കണ്ടുചൊന്നാൻ.
 ധരണീപതേകുണ്ഡധരനാഹുപൻനിന്നോ-
 ടുമെചെയ്യുവാൻചൊന്നവാക്കുകൾകേട്ടുകൊൾക.

[illegible]

സുന്ദരീരത്നമവസരമല്ലാമേപറഞ്ഞിടും
 മന്നവന്തദോക്തൃതരയേതുമേകെല്ലാബിലം.
 പിന്നെയുംഈ പവരനവളസ്സോമംകരിയാൽ
 നന്നാമാശപസിപ്പിച്ചുചാല്പിന്നാൻനയത്തോടെ.
 തന്നിടാർമേലേബാലശീതാഞ്ചുഹാലബാലേ
 വിന്നരവേണ്ടാലചലേശ്വരമനശ്ശാവിൽ.
 എന്തൊടുകുടിപ്പൊന്നുകൊണ്ടാലുംതവതാതൻ
 തന്നുടെസവിധത്തിലേതുമേമടിയായതേ.
 ധന്യനാംവിശാലനെകങ്ങളടൻവേണ്ടപുറമെ
 യിന്നുഞാനാചരിച്ചുകൊള്ളുവൻമനോഹരേ.
 എന്നുമാചയ്യുഭുവൻചന്ദ്രികയോടുംകൂടി-
 ചെന്നുകണ്ടിതുവിശാലാഖ്യനാനുഭവഗ്രഹനം.
 തന്നുടെരാജധാനിതന്നിലാഗതനായ
 ചന്ദ്രചംശശനാചസുപച്ഛാചിനെക്കണ്ടു.
 വന്നോരുമോദത്തോടുംപൂജിച്ചുവിധിപോലെ
 യുന്നതസിംഹാസനംതന്നിലങ്ങിരുത്തിനന്ദം.
 പിന്നെയുസ്സുച്ഛാചംഭൂപതിവീരനോടു
 നന്ദിപൂജുമാചയ്ക്കാനുനമംവിശാലനം.
 ചന്ദ്രചംശാലകാരഭുതനാകിയവോൻ
 തന്നാൽത്താൻസനാഥനായ്തന്നിതിന്നറിഞ്ഞാലും.
 എങ്ങുനിന്നിപ്പോളിവിടെക്കവന്നതുംപിന്നെ
 സ്സംഗതിയെന്നെന്നതുമരുളിച്ചെയ്തേണം.
 ഇങ്ങിനെവിശാലരാജൻതാൻറചാക്കുകകൂട്ടി
 തിങ്ങിനമുദാപറഞ്ഞിടിനാൻസുച്ഛാചവും.
 ഞാനൊരുദിനംനായാട്ടികലുള്ളരുമോഹാൽ
 കാനനാദരത്തിങ്കൽസഞ്ചരിച്ചീടുന്നേരം.
 മാനസതുല്യമായിട്ടുനോരസരോവര-
 സ്ഥാനത്തുചെല്ലേ പൽപുത്രിയെക്കണ്ടിടീനൻ.
 മാനസംതന്നിലോറംകൊതുക്കുമുഴക്കയാൽ
 മാനിതീരതായ്ചിളങ്ങുംചന്ദ്രികയെ.
 മാനവീയനാംഭവാൻതന്നോടുചാപിപ്പാനായ്
 ഞാനിഹപന്നീടിനേനിപ്പോളെന്നരിച്ചുക.
 മേദിനിചതേപുത്രീതന്നതീവിധിപോലെ
 യോദധിമാടിനിക്കനൽകീടുകമടിയായതേ.

സാരംസുപ്താവിൻവാക്യങ്ങളേവംകേട്ടു
വീതിമാൻവിശാലനമീവണ്ണമുരചെയ്യാൻ.
ഭൂതധാത്രിയിൽഭവാനുതനിക്കുതുല്യനായി-
ട്ടേതാങ്കന്തുപൻതാനമില്ലതുകൊണ്ടുഞാനും.
പ്രീതിസംയുതംഭവാനുതനിക്കൊത്തൊണ്ടുതന്നെ
കാതരക്ഷിയാമെന്നുവൃത്തിയെനൽകീട്ടുവൻ.
ധൃത്തനായിട്ടുക്കണ്ഡധരനെടുതുനിശ്ചിതം-
മാത്രസംയുതംസമരാക്ഷണംതന്നിൽവെച്ചു.
മിത്രചുത്രലക്ഷത്തിനായച്ചുശേഷമേ-
വൃത്തിയവാരാണസിപുരിയിൽവെച്ചുപിന്നെ.
ബലസമ്മോദംവേദിപ്പിച്ചീടുവെന്നുമുന്നേ
സത്യംചെയ്തിരിക്കുന്നൊന്നെന്നുധരിച്ചുലും.
ശക്തിമാനാകുംഭവാനെന്നുടെനഹിയത്താൽ
ദുർദ്ധ്വനായകണ്ഡധരനെക്കൊന്നിട്ടുടൻ.
ഉത്തമനായഭവാനുതനിക്കുവൃത്തിതന്നെ
ച്ചിത്തസുന്തോഷത്താടെനൽകീടാമെന്നുതന്നും;
ഭൂമീശനായവിശാലൻതന്റെറൊക്കുകേട്ടു
ധീമാനംസുപ്താവുമീവണ്ണമുരചെയ്യാൻ.
സോമനർമമിയാചമന്ത്രികാതന്നെയിപ്പോൾ
സാമോദനൽകീട്ടുകനമുക്കുമഹീപതേ.
പിന്നത്താനമക്ഷണംകൊണ്ടുടൻകണ്ഡധരൻ
തന്നനിഗ്രഹിച്ചീടാമില്ലസംശയമേതും.
മന്നവനായസുപ്താവുതൻവരക്കുകേട്ടു
പിന്നെയുംവിശാലഭൂപാലകനരചെയ്യാൻ.
കന്യകാദാനംചെയ്തിടേണമെങ്കിലോകാശി
തന്നിൽവെച്ചല്ലാതെ ഞാൻചെയ്തയില്ലൊരിക്കലും.
മന്ദമെന്നിയെതത്രഗമിക്കുഭവാനുമേ
ചന്ദ്രികാതന്നവേട്ടുകൊള്ളുകവെകീടാതെ.
മേദിനീശനാവിശാലൻവാങ്ങതുകേട്ടു
മോദനസുപ്താവുമീവണ്ണമോദ്യംചെയ്യാൻ.
ഭൂതലവാരാണസിയാകിയപുരിയെക്കന്താ-
രാധിക്രമംകാണുന്നീചമല്ലുകവഴിപോലെ.
ഹേതുവെന്തവിടെവെച്ചാത്മജാദാനംചെയ്യാൻ
ചൈതസാകല്പിയെന്നെന്നതു മുരചെയ്ത.

ജാതകൗതുകാസ്പവർദ്യവൃതൻ.വാക്യാകേട്ടു
 പ്രീതനാംവിശാലനമി.ചണ്ണചൊല്ലിടിനൻ.
 പേദങ്ങരപോലുംകാശിസാമന്ത്യാചൊല്ലിട്ടവ-
 നേതുമേസമത്വങ്ങളുംകയില്ലറിയാകടാ.
 ധമ്മിജ്ഞാതാമവരവിടെച്ചെയ്യുന്നതു
 നിമ്മാമമനന്തമാഫലമോസ്തന്നിടും.
 ക്ഷൽകൃശനെന്നാകിലുംനീചനെന്നിരിക്കിലു-
 മകാശീപുരംതന്നിൽവസിച്ചിട്ടുനവുമാൻ.
 മുക്തിമാംകന്യാവരിച്ചിട്ടുകനിമിത്തമാ-
 ചെത്രയുപവിത്രനായ്ശ്രേഷ്ഠനായ്ചേവിച്ചിടും.
 അന്യദിക്കുകൽവസിക്കുന്നവൻസ്വധ്മിഷ്ട-
 നെന്നല്ലാസാവ്വളൈമൻതന്നെയെന്നിരിക്കിലും.
 മന്നിവിൽഗർഭചാസയോഗ്യനാകയാലവ-
 നെന്നമേശ്രേഷ്ഠനായിബുദ്ധിക്കയില്ലാത്തു.
 മുരമിസ്സാസാരമായ്കൂട്ടുന്നസമുദ്രത്തി-
 ന്നാദായ്കൂടുംതരംഗാവലീസംഗത്തികൽ.
 ഏറാവുംഭീതന്മാരായ്ശാസ്ത്രചിന്തകന്മാരാം
 കുറാമാനുള്ളമിനശപരന്മാർസഹാദരം.
 ചൊന്മനസ്സുമുചിമുക്തമാഹാത്മ്യമുരചെയ്താൻ.
 യാതൊരുമന്ത്രിൻനിജദേവനാശത്തോളവും
 വൃതമാമവിമുക്തംതന്നിൽവാഴുന്നിതെന്നാൽ.
 മോദമോടവൻജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോഴൊഴു-
 യാതനെന്നാലുംവിശപനാഥൻതാൻരക്ഷിച്ചിടും.
 ദ്രാഗ്ദ്ധനെന്നാകിലുമാരുവൻകാശീവാസ-
 മോരതൈചയ്യാനുള്ളിലാഗ്രയിക്കുന്നുവെങ്കിൽ.
 സാരനാമവൻധമ്മ്നിഷ്ഠനുംദപിജേന്ദ്രനും
 നേരോടെധനധാന്യവസ്തുഭോജ്യാദികളെ.
 ചാരംശ്രദ്ധയാദാനംചെയ്തീടമോദത്തോടും
 പാരായസവിച്ചിടിലനന്തംഫലമുണ്ടാം.
 യാതൊരുമന്ത്രിൻപാരാണസിയുംപുരിതനിൽ
 വീതരാഗദപഷ്ടനുംബ്രാഹ്മണശ്രേഷ്ഠൻതന്നെ.
 സാദരംവസിച്ചിരിക്കുന്നാകിലുമവൻതൻറ
 മേറ്റുമായദൃഷ്ടസംസാരബന്ധംതന്നെ.

ഭൂതനായകൻ പരിച്ഛേദിക്കുമായതു കാ-
 ണേടതാൽ പ്രകാരവും ദൂരസ്ഥനെന്നാകിലും.
 വൃതനാമവൻ ഭൂസുരേന്ദ്രനെക്കുശിതന്നിൽ
 സാദരം വസിപ്പിച്ചുകൊള്ളണമോക്കുമ്മായ്.
 മണിക്കണ്ണികാതന്നിൽ മജ്ജനം ചെയ്യാരികൾ
 ഫണിഭൂഷനാം വിശപനാഥനെ ദൂർക്കിലോ.
 ഗുണചാന്ദാരാമവർക്കില്ലാല്ലാ ഗർവ്വാസ-
 മണേനരവുപിന്നെയെന്നേ. രക്തനരപന്തെ.
 ഉത്തരദിഗപാഹിനി പാപനീമന്ദാകിനീ
 മുക്തിദാതീ ത്തംകോടിശതസംയുതാവുണ്ണാ.
 അത്യന്തമപ്യാകൃതജലസംയുതാദേവീ
 നിസ്സ്പൃഹമിതൈഷണാശിനീ ജഹ്നുസുതാ.
 വൃത്തനാം ജാതിപുഷ്പജാതശോഭയസ്സദാ
 മൃത്യുനാശനമഹാക്ഷേത്രത്തിന്നുളവാക്കി.
 വത്തിച്ചീട്ടനുവാരാണസി യംപുരിതന്നിൽ
 നിത്യവുമെന്നു ധരിച്ചീടുകന്ദുപാത്തമ.
 സപ്തനിജ്ജരന്മാരും സപ്തഗന്ധപ്തന്മാരും
 സപ്തദംസപ്തകർമ്മസമൃദ്ധിസിദ്ധിപ്പാനായ്.
 ശർവാണീകാന്തനായ വിശപനായകൻ തന്നെ
 നിപ്വാദം വിധിപോലേ സേവിച്ചീടുന്നവല്ലോ.
 ശേപതകിയെന്നു പരാമുദ്രപാദലശരൻമുനം
 ചേതസിദേവിയേടുമായിരം സംവത്സരം.
 ഭൂതശനായ വിശപനാഥനെ സ്സേവചെയ്തു
 മോദിപ്പിച്ചിതു യോഗസിദ്ധിക്കായനന്തരം.
 നീലലോഹിതൻ ധൂപവീരനാം ശേപതകിയ-
 കൈലാസം ചലസ്ഥാനേ വസിപ്പിച്ചിതു പിന്നെ.
 കലാരിതന്നെഴുറി ചുവിയെന്തരവഞ്ചം
 ചാലാവതപസ്സുചെയ്തിടിനാൻ ശേപതകിയും.
 ഭൂതയാത്രീശൻ തൻ റതപസാംസന്തുഷ്ടനാം
 ഭൂതിഭൂഷണൻ ദുർവാസാവിനെ നിശ്ശേഷാൻ.
 ശേപതകി തൻ റയജ്ഞസിദ്ധിക്കായമുനിന്ദ്രൻ
 പ്രീതിയോടലപരതയെച്ചെയ്തിച്ചാൻ വിധിപോലെ.
 മന്നിതിലേവം ഭൂതയംകിയവാരാണസി
 തന്നെ ചൂല്ലന്നു സിദ്ധിക്കേത്രമെന്നതും പിന്നെ.

മന്നവതപഃക്ഷത്രംമുക്തിക്ഷേത്രമെന്നേവം
 മൃന്നാമങ്ങളുരചെയ്യനുമാജനം.
 ഖ്യിന്നതുലംഭോനാജ്ഞാണ്ടുപന്ത്രികർമ്മ-
 ഭരന്നീടേണമെങ്കിലവിടാവച്ചല്ലാതെ.
 ഇന്നുഞാൻമറിച്ചുപയ്യീടുകയില്ലാത്ത-
 മെന്നുപുത്രീയായിവിളങ്ങുംചന്ദ്രികയിൽ.
 മന്നവകുരുഹലമുണ്ടെന്നങ്ങിരിക്കിലൊ
 ധന്യനുംഭവാൻപാരാണസിയിൽചെന്നുവേഗം.
 ഭുന്ന്മനോഹരകണ്ഡധരനബ്ബലാലിന
 ഹൈന്ദവസംയുതംവധിച്ചീടുകവൈകീടാതെ.
 ഇത്തരംവിശാലപാത്രംകേട്ടുസുപദ്യംവു-
 മുത്തരമുരചെയ്യാനങ്കിലോവൈകീടാതെ.
 ധൃത്തനാംകണ്ഡധരൻതന്നെഞാൻവധിച്ചീടാം
 ചിത്തസംശയംവേണ്ടാകണ്ടാലുംനരപതെ.
 ശക്തനാംസുപദ്യംവുമിവണ്ണമുരചെയ്യ
 സതപരാപ്രതിജ്ഞയുംചെയ്യാനന്നതേവേണ്ട.
 പിന്നെയസ്സുപദ്യംവാഹുപനുംഭുതന്മാരെ-
 തന്നുടൊജ്ഞിനായയെച്ചാനതുമനരം.
 ചെന്നുടൻഭുതന്മാരുംസുപദ്യരാജൻതന്റെ [൯.
 ഹൈന്ദവനാഥനാംപ്രിയശപൻതന്നെകണ്ടുചാനനം
 മന്നവനായസുപദ്യംവുതൻനിയോഗത്ത-
 ഹൈന്ദവപാലകകേട്ടുകൊള്ളുകവഴിപോലെ.
 മന്ദമെന്നിടയകണ്ഡധരനായിടുംനൂപൻ
 തന്നോടുയുദ്ധത്തിനായ്ഗമിച്ചീടേണമിപ്പോൾ.
 എന്നതുകൊണ്ടുഭവാൻസർവ്വഹൈന്ദവങ്ങളോടും
 വന്നീടേവണംവിശാലൻതന്റെപുരാതനീൽ.
 ഏന്നേവമുള്ളസുപദ്യംവുതൻനിയോഗത്ത-
 യൊന്നൊഴിയതെയറിയിച്ചിതെന്നറിഞ്ഞാലും.
 തന്നുടസുപാമിയംകുംസുപദ്യംവിഷൻവാപ്രാ
 ഹൈന്ദവനായകൻതാനുംകേട്ടുനതിഭുതം.
 പിന്നെത്തൻഭേന്മാരെയെച്ചുഹൈന്ദവമെല്ലാം
 തന്നുടസമീപത്തുവരുത്തിയതുമനരം.
 ഉന്നതഗരുഡശാപാദികളോടുംചുന-
 രരെന്നിച്ചുപോദശാക്ഷാമിണിഹൈന്ദവങ്ങളോടും.

സന്നദ്ധോദനവിശാലൻതന്റെനഗരത്തെ-
 ചെല്ലനുചേന്നിതുസൈന്യനഗ്നനാപ്രിയാശപരം
 മന്നിടമെങ്ങുംപരന്നണ്ണുചംചോലവരും
 സൈന്യമെക്കെയുംകണ്ടുനേരത്തുസുപച്ഛാവും.
 നന്ദിപുണ്ടതെല്ലിച്ചയ്ക്കിടിനാൻവിശാലനോ-
 ടിന്നിനിക്കാലംവുമൊകളഞ്ഞിടരുതേതും.
 ഭൂമിനനായസുപച്ഛാച്ചതൻഗിരംകേട്ട
 സാമോദംവിശാലനുംതന്നെടൊസൈന്യങ്ങളെ.
 താമസമെന്തുചരുവീടിനാൻസേനയോടും
 ധീമാനാംസുപച്ഛാവിനാജ്ഞാണ്ടുഭാനംചെയ്താൻ.
 സോമനേർമുഖി ചായചന്ദ്രികയോടുംകൂടി
 ശ്രീമാനുംവിശാലനുംസതപരംപുറപ്പെട്ടാൻ.
 സീമചില്ലാതെയുള്ളവാഹിനീസംഘടനോടും
 കാമിനീരത്നമായചന്ദ്രികയോടുംചേർന്നു.
 ഭീമമാംചംപശരാദ്യായുധജാലത്തോടും
 ഭൂമിനാമകൻ വിശാലൻതാനുംസുപച്ഛാവും.
 കാമനാശനനാചവിശപനായകൻതന്റെ
 ധർമ്മാചാരകാശിരാജ്യംപുക്കിതുലോഷ്ടത്തോടും.
 വിഷ്ണുപാദങ്ങളുമാറുള്ളൊരുമഹാശോഷം
 കേട്ടുടൻകുണ്ഡധരനാകിയൊരുപന്ത്രനും.
 പെട്ടെന്നുചെന്നുനോക്കുംനേരത്തുരിച്ചുസൈന്യം
 കോട്ടതൻപുറാനിറഞ്ഞങ്ങുനില്പതുംകണ്ടാൻ.
 പുഷ്പരോഷണസപ്തസൈന്യനന്നാലംഗ്രപ-
 നൊട്ടുമേടിയാതെയുദ്ധത്തിന്നൊരുമ്പട്ടാൻ.
 പിന്നെതസ്സുപച്ഛാവാംഗ്രപനുംകുണ്ഡധര-
 മനവൻതന്നെചധിച്ചീടുവാനതിവേലം.
 സന്നദ്ധനായിത്തന്റെസൈന്യത്താൽകുണ്ഡധരൻ
 രന്നുടെപ്പുരനിരോധിച്ചിതുനല്ലുപാടും.
 ഇങ്ങിനേകുണ്ഡധരൻതാനുമസ്സുപച്ഛാവും
 തിങ്ങിനറെപരാൽനിന്നുസൈന്യങ്ങളുറപ്പിച്ചു.
 സംഗതംശോഭമാമിത്തുടങ്ങുംനരംദേവ-
 സംഘടനാടൊരുമിച്ചുചേന്നായകൻതാനും.
 പ്രൊമനാനതിലേറിത്തന്നുടെഗുരുവോടും
 വ്യോമദേശത്തുവന്നിന്നിതുയുദ്ധംകുറഞ്ഞാൻ.

ഗന്ധർവ്വരക്ഷകിന്നരരസ്തരോഗങ്ങളും
 ബന്ധുരഗാത്രിമാരാംസ്വപ്നേശ്വരങ്ങളും.
 അന്തരിക്ഷാന്തരേലാരസംഗരംകണ്ടുകാശിവാ-
 നന്തമോദനവന്നുനിറഞ്ഞൊരനന്തരം.
 ഇന്ദ്രനംബുഹസ്സതിയാകിയഗുരുതന്നെ
 വന്ദിച്ചുകാശീവൃത്തമറിവൻചോദ്യംചെയ്യാൻ.
 യുദ്ധഭൂമിയിൽതൃക്കുതജീവനാരായിട്ടു
 യോദ്ധാക്കന്മാരേയല്ലാംകൊണ്ടുപോയിട്ടുവാൻ.
 ബദ്ധമോദനവിമാനങ്ങളിൽവാണീടുന്നോ-
 രസ്തരസ്സുകളുടെസംഘത്തെക്കണ്ടീലൊരാ.
 ശുദ്ധമനസഗുരോഭഗവൻവാചസ്പത്യത
 സിദ്ധിയെന്തിവെക്കുന്നതരുളിച്ചെയ്യണമേ.
 വൃത്രനാശനന്തൻവാക്യമിങ്ങിനെകേട്ടു
 ചിത്തമോദനബുഹസ്സരിയുമരുൾചെയ്തു.
 ചിത്തജസന്ദീപനസാധനങ്ങളായ്കുനി-
 സത്തമചിത്തസമ്മാഹനകാരണങ്ങളാം.
 മുത്തണിമുലമാരായിടുന്നൊരിവരുടെ
 മുഖാനന്ദാന്തതരംഗങ്ങളിക്കാശീപുരം.
 മുതുന്നാശനനായവിശ്വനായകൻശിവൻ
 തപാനഭവമുപദേശിക്കുന്നിമിത്തമായ്.
 ശത്രുസന്യക്തപാപന്മാരായിമരിക്കുന്ന
 യോദ്ധാക്കന്മാരിൽവൃഥാഫലങ്ങളുദയവത്ര.
 സുദരിമാരായിട്ടുരസ്തരസ്സുകളുടെ
 മിന്നുന്നവിമാനങ്ങളുടേക്കയ്യോദ്ധാക്കളാൽ.
 ശൂന്യങ്ങളായിത്തന്നേഭവിക്കുംതഥാഗത-
 മിന്നുപോകണമിവരില്ലസംശയമേതും.
 പാപ്തീകാന്തവാസമായിട്ടമിക്കാശിയിൽ
 സ്വപ്നമാമൃതന്മാരായിട്ടുകിലവരെല്ലാം.
 നിവ്വണ്ണലക്ഷ്മീപരിഭസവിതന്മാരാകയാൽ
 സ്വപ്നഭാഭോഗകലമാനസമാരായിട്ടും.
 ശീവ്വണ്ണനാനിമാരാമിവെക്കങ്ങിനെപിന്ന-
 ഷേവലമവരുടെസംഗമംസിദ്ധിപ്പതും.
 ബ്രഹ്മാദികീടാന്തമായുജ്ജ്വരശരീരിക-
 ലിമ്മഹാക്ഷത്രവെച്ചുമുതവപ്രാപിച്ചാകിൽ.

വെണ്മതികലാമൃദ്ധൻതാനവരുടെക്കണ്ണെ
 നിന്മായംതാരകംബ്രമക്ഷരംജപിച്ചീടും.
 പിന്നെയങ്ങവക്കൊരസംസാരദുഃഖമെന്നും
 വന്നുകൂടുകയില്ലെന്നറികൾക്കുതൊ.
 അന്യദിക്കിൽവെച്ചുതന്മാരായോക്കിഹ
 നന്നായിശ്രാദ്ധകർമ്മമാചരിക്കുന്നാകിലൊ.
 പിന്നെയങ്ങവരീശസ്ഥാനമൊക്കെലാസംഗ്രീ
 തന്നിലമ്പോടുജനിച്ചീടുമെന്നറികെടൊ.
 പന്നഗാഭരണനാഭഗാചാനമഹാദേവൻ
 തന്നുടെദേവിയായപാർവ്വതിയോടുകൂടി.
 അന്യനംജന്തുക്കൾക്കുമുക്തിയെക്കൊടുപ്പാനായ്
 വന്നിഹവാരാണസീക്ഷേത്രത്തിൽവാണീടുന്നു.
 അത്രസംഗരമദ്ധ്യയാതാരയോദ്ധാക്കന്മാ-
 രന്യസംപാതത്താലെജീവനെവിടുന്നുവോ.
 മുക്തിഗന്മാരാംവരസ്സരസ്സുകളുടെ
 നേത്രഗോചരന്മാരായ്ഭവിക്കയില്ലയല്ലൊ.
 വിരൂപിഷ്ടുവംപറയുന്നതെന്തിന്നുഞാനു-
 മന്യനാസംഭക്ഷിച്ചുചാല്പവൻദേവപതെ.
 മൃച്ഛനാശനക്ഷേത്രമുതന്മാരായോരെല്ലാം
 സച്ചിദാനന്ദബ്രഹ്മഭാവത്തെപ്രാപിക്കയാൽ.
 അച്യുതാഗ്രജനായനിന്നുടെനേത്രങ്ങൾക്കും
 നിശ്ചയംഗോചരന്മാരായല്ലവർന്നതും.
 ജീവനാംഗുരുതൻറഭാഷിതമേവംകേട്ടു
 ദേവേന്ദ്രൻതാനമാശ്ചാന്തനന്ദസമേതനായ്.
 ദേവസുന്ദരീസംഘാതനുടെപ്രയത്നവും
 കേവലംവൃഥാഫലമെന്നതുമോർത്തിടിനാൻ.
 വീരനായിടുംസുപർവ്വാചിനാടനന്തരം
 നേരിട്ടാൻകണ്ഡധരൻസേനയോടുപേതനായ്.
 പാരിടമെല്ലാമിളകീടുമാറവർതമ്മിൽ
 പോരതിഭയങ്കരമാംവണ്ണമെന്തിടിനാൻ.
 വാരണരഥതുരഗാദിപത്തികൾതമ്മിൽ
 ഘോരമാംവണ്ണമുദ്ധാതുടങ്ങിയതുമേനം.
 പാരെല്ലാമേററൊപൊടികൊണ്ടുമാറയുന്നതു
 വാരിധിജലമെല്ലാമിളകിമറിയുന്നു.

സൃഷ്ടദേവനുംമേഘംതന്നുള്ളിൽമറയുന്ത
 വീരന്മാരായുള്ളവർക്കെയെന്നിന്നീടുന്നു.
 ഭീരുക്കളായുള്ളവർപെടിച്ചുമണീടുന്നതു്
 പോരതിൽമരിപ്പവർക്കെചല്ലാപ്രാപിക്കുന്നു.
 നാരദൻവീണാഗാനംചെയ്യാനാരസിക്കുന്നു
 ചോരകളോരോനദിചാലലയങ്ങാലിക്കുന്നു.
 വാരണാശപങ്ങൾക്കെകാലാരാരവീണീടുന്നു
 തേരുകൾപൊടിഞ്ഞവനീതലപതിക്കുന്നു.
 മന്നവനായകുണ്ഡധരൻസുപച്ഛാവും-
 മന്യനചൈവമേവാസമരംചെയ്യുന്നേരം.
 ഉദയംകഴിഞ്ഞുനായസുപച്ഛാവിൻതന്നെസന്യ-
 മെന്നരംകുണ്ഡധരൻതന്നെക്കൈസന്യങ്ങളെ.
 ഒന്നാഴിയായത കൊന്നുഭൂമിയിൽവീഴ്ത്തിനിറം
 മന്യവല്ലിച്ചുരപവീരനാംസുപച്ഛാവും.
 ചെന്നടൻകുണ്ഡധരഭൂപനളിടിപെട്ടു
 തന്നെക്കരവാളാലരന്താനവൻതല.
 പിന്നെയങ്ങമാശ്വനാർതെയുംകുണ്ഡധരൻ
 തന്നെക്കനന്ദനാർതെയുംകാണീടിനാൻ.
 എത്രയുംശക്തനായസുപച്ഛാനാമവാ
 ശത്രുവുന്ദത്തയല്ലാംനിഗ്രഹിച്ചോരുശേഷം.
 സതപരംകുണ്ഡധരൻതന്നെക്കപരംതന്നിൽ
 പൃഥ്വിപാലകനാക്കിവാഴിച്ചാൻ വിശാലനെ.
 സന്തുഷ്ടനായവിശാലൻതാനമനന്തരം
 തൻതനുജനായുള്ള ചന്ദ്രികാതന്നെത്തരം.
 നല്ലേതേസുമുഹൂർത്തകാലേകല്പംതന്നെയും
 കല്പനാംസുപച്ഛാവിനാജ്ഞാതൻകീടിനാൻ
 മല്ലനേർമിഴിയായചന്ദ്രികാതാനംനിജ
 വല്ലഭനോടുംചേർന്നുപാദമാസ്തിജ്ഞിനാൻ.
 ചൊല്ലേഴുംവിശാലഭൂപൻതന്നോടനന്തരം
 മല്ലാസമാടുതാത്രപറഞ്ഞുസുപച്ഛാവും.
 വല്ലഭനോടുംനിജക്കൈസന്യങ്ങളോടുംചേർന്നു
 തെല്ലമേഖലകൾതന്നെഗരംപ്രവേശിച്ചാൻ.
 നല്ലാരിൽമണിയായചന്ദ്രികയോടുംചേർന്നു
 സ്തല്ലീലംസുഖിച്ചുവാണീടിനാൻസുപച്ഛാവും.

ചൊല്ലിനേനേവകാശിമാഹാത്മ്യമത്യുത്തമം
 കല്യാണപ്രഭംഭൂവിതഃശ്ലനാശനംപുണ്യം.
 നല്ലപോലിതുപരിച്ചീടിലുംകേട്ടീടിലു-
 മല്ലെലാക്കയുംതീർപ്പുണ്യവുംവർദ്ധിച്ചീടും.
 ധന്യരാംമുനിചരന്മാരേനിന്നുൾക്കകാശി
 തന്നെക്കൊഹാത്മ്യത്തെക്കേൾപ്പാനാഗ്രഹമുള്ളിൽ.
 ഉന്നതതന്നെനാകിലന്യായാക്കമാർകഥ
 യിന്നിയുംചൊല്ലാംസംവധാനമാക്കേട്ടുകൊൾവിൻ.
 മുന്നമുണ്ടായാൻമിഥിലാപുരജനകനെ-
 നന്നതഗുണഗണസമ്പന്നനായൊരുപൻ.
 യാജ്ഞവൽക്യനാമുനിതന്നുപദേശത്തിനാൽ
 പ്രാജ്ഞനാംറുപൻമോക്ഷാപായത്തെഗ്രഹിച്ചുടൻ.
 ചിത്തസംശയമല്ലാതെകിഞ്ഞുപൂണ്ണാത്മാവായ്
 തതപാനഭവപരിപൂണ്ണനെന്നിരിക്കിലും.
 ജന്മസംസാരമനാംദുഷ്ടാരമെന്നുകണ്ടു
 തൻമനസ്സികലതിദുഃഖംവുണ്ടൊരുദിനം.
 മുക്തിമാഗ്ഗോപദേശംചെയ്താനായ്റുപൻമുനി
 സത്തമനാചയാജ്ഞവൽക്യനോടുചെയ്താൻ.
 ഏതൊരുകർമ്മംകൊണ്ടാണവിലജന്തുക്കൾക്കൊ
 സാദരംമോക്ഷഭവിച്ചീടുന്നമഹാമുനെ.
 അതിനെസ്സർവ്വതപവേദിയോഭവാനുഭവ
 മതിയിലറിയുന്നിതെങ്കിലോചൊല്ലിടേണം.
 സംസാരനാശമത്രദൃതമാംതാതാനിനെ
 സ്സംസാരവിത്താംബ്രഹ്മനിഷ്ഠനാലുക്തമായോ.
 ദുഷ്ടമേതുസർവ്വതപസന്മാർക്കുംകൂടി-
 ക്കല്പില്ലാമനതാരിലോത്തുകാണുമ്പോൾപിന്നെ
 ചൊല്ലിടേണമോദോഗലുണ്ണന്മാരായിട്ടുന
 വല്ലാത്തതാരജ്ഞന്മാരായുള്ളവരുടെചന്ദ്രമാ.
 ജനകൻതന്നൊവാക്യമിവിണ്ണുംകേട്ടനേരം
 ഘനകൗതുകത്തോടെയാജ്ഞവൽക്യനുചൊന്നാൻ.
 നല്ലൊരുമോക്ഷമാഗ്ഗ്വകേൾപ്പാനിച്ഛിക്കയാലെ
 നല്ലതുഭവിച്ചീടുന്നിനക്കുമഹീചതേ.
 ചൊല്ലേറീടുന്നമുനിസത്തമന്മാർക്കുംകൂടി
 ദുഷ്ടമെല്ലാവരുംചൊന്നസാധനംപിന്നെ.

തെല്ലമേമതിയിങ്കൽവിത്താനവിചേകാദി-
 യില്ലാതെയുള്ളതുൾക്കെങ്ങിനേസിദ്ധിക്കുന്നു.
 സാധനസമ്പത്തിയെക്കൂടാതെവിചെയി-
 ല്ലേതാരുവനുംഭവനാശമെന്നറിഞ്ഞാലും.
 സാധനസമ്പത്തിയെന്തവിടെനിന്നെങ്ങിനെ
 സംഗ്രഹിക്കുന്നതുകേട്ടിടേണമെങ്കിലോചൊല്ലാം.
 അഗജാപതിസ്ഥാനമാകിയകാശിയെന്ന
 സുഗരീയസിന്ധയനഗരീശോഭിക്കുന്നു.
 ധരണീപതേതത്രസാധനസമ്പത്തിയും
 മരണംഹേതുവായി.മോക്ഷവുംഭവിക്കുന്നു.
 ശ്രീകശീതന്നിലുള്ളതീർത്ഥസ്നാനത്താൽത്തന്നേ
 ഏകാന്തമനസ്സുദ്ധിഭവിക്കുമെന്നുതന്നും.
 കൈവല്യോജസ്തുക്കൾക്കുനൽകുവാനായിത്തന്നെ
 ശുദ്ധാണികാന്തനായവിശ്വപനായകൻഹരൻ.
 കേവലംവാരാണസീക്ഷേത്രത്തിലുണ്ടിന-
 മാവാസംചെയ്യുന്നിതെന്നറികൂടാത്തമ.
 വിശ്വപനാഥാഖ്യമായവിദ്യമാംഗി വലിംഗം
 വിശ്വപഥോഹനമാകുമേക്കേത്രവിളങ്ങുന്നു.
 ഭക്തിയോടതിനുടൾനംകൊണ്ടുതന്നെ
 തത്വജ്ഞാനെകനശകരമാംപാപമല്ലാം.
 സതപരംനശിച്ചുപോവുന്മൃഗാവലിച്ഛിട്ടും
 ചിത്തസംശയമതിന്നേതുമേയുണ്ടാകാല്ലാ.
 മാനസസരാഗദോഷകാമക്രോധാഹങ്കാര
 ധീനരാജ്യമഹംസന്മാദമവർന്തിതും.
 ജ്ഞാനലോചനംകൊണ്ടുവിശ്വപനാഥാഖ്യലിംഗ-
 മാനന്ദമോടേദർശിച്ചിടുന്നരപതേ.
 കോടിസുയ്യേന്ദുവിദ്യത്വന്നിഭംഭോകവ്യാപ്ത-
 മിടേഴുചിഹ്നമുള്ളഞ്ചിന്നമരീതമായ്.
 നിത്യമായ്നിരഞ്ജനമായ്നിരവദ്യമായോ-
 രത്തമലിംഗമുക്തിദാനാത്മാവിച്ഛിക്കുന്നു.
 യാതൊരുലിംഗത്തിന്റേശോഭയാലനാരത-
 മാദിത്യദേവൻതാനംചന്ദ്രനമഗ്നിതാനം.
 താരകങ്ങളുംവിദ്യത്തുകൾഗ്രഹങ്ങളും
 പാരമാംവണ്ണംശോഭിച്ചിടുന്നരപതേ.

രവിചന്ദ്രാഗ്നിവിദ്യൽഗ്രഹതാരങ്ങളുടെ
 മഹാവിവിംഗത്തെപ്രകാശിപ്പിച്ചാൻമരിയല്ലാ.
 ഇതുവണ്ണമുള്ളവിശ്വപനാമാഖ്യമഹാലിംഗം
 കൈവല്യപ്രദംവിളങ്ങിപ്പോകാശിതന്നിൽ.
 അങ്ങിനെയുള്ളമഹാലിംഗത്തെദ്രുൾപ്പോക്കു
 മംഗലമാനമോക്ഷംസിദ്ധിക്കുമസംശയം.
 അവിടെബ്രഹ്മാത്മകശിവലിംഗങ്ങളോത്തരം-
 ലവധിയില്ലാതെയുണ്ടെറികന്ദുപാത്തമ.
 തത്തല്ലിംഗങ്ങളുടെദർശനാർച്ചനാദികൾ
 ഭക്ത്യാചെയ്തിലോമനജ്ജലിയുംപ്രാവിചിടും.
 വിശ്വപനായകൻതന്നെദക്ഷിണഭാഗത്തിങ്കൽ
 ശുഭപച്ചിന്മയിയായചാപിയുമൊന്നുണ്ടല്ലോ.
 തുടത്തായസേവനത്താൽത്തന്നേകേവലംപര
 തതപവുമകതാരിലുദിക്കുമറിഞ്ഞാലും.
 ഉത്തമനരായുള്ളമുനികുടിയീകള-
 മദ്ധ്യപരകർമ്മപരാജ്യപന്മാരായിത്തന്നെ.
 ചിത്തമോദേനമാക്ഷംസുലഭമെന്നതോത്തു
 ത്തൊത്രവനിത്സുഖവത്തോടേയാണരുളുന്ന.
 ഒട്ടാഴിയാതെയുള്ളമുനികൾയാഗാദിന
 വിട്ടതൊത്രവസദോവാസമോയോരുശേഷം.
 സ്രഷ്ടാവുമദ്ധ്യപരദികർമ്മവിജ്ഞിത്തിയറി-
 ഞ്ഞതോട്ടേവിചാരംപൂണ്ടവിടമെന്തെന്നുവിടന്ന.
 തുഷ്ടാസായുതപത്തുവാജിമേധത്തെച്ചെയ്തു
 വിഷ്ണുപനാഥൻതന്നെസ്സേവിച്ചുവഴിപോലെ.
 വിശ്വസൃക്കത്തങ്ങളാമശപദമധങ്ങളാലെ
 വിശ്വപനായകൻതാനുമത്യാതംസംപ്രീതനായ്.
 പുഷ്പരാത്സവൻതൻമാമുന്മീലമോടുവന്നു
 പുഷ്പശരാരിയുമിവണ്ണമരുൾചെയ്തു.
 കേൾക്കേടോപത്മയാനേനിനക്കുവണ്ടുവര-
 മാക്കുമോടിപ്പാർത്തന്നുണ്ടുഞാൻചൊല്ലിടുക.
 ശങ്കരൻതൻപാശ്ചാത്യീവണ്ണമേകേട്ടനേരാ
 പക്ഷഭവൻതന്നുമേവമങ്ങുണർത്തിച്ചാൻ.
 ഭഗവൻമഹാദേവവിശ്വപനായകവിഭവ
 നിഗമാത്മകൾശരീനായകുടീഭടനും.

സർവ്വമുക്തികളും അഗാദികളാവിട്ടു
 സർവ്വദോഷവേദപാരശാലികളായിട്ടിപ്പോൾ.
 നിവൃത്തിമാണെന്നിത്തന്നെ വാണമുണ്ടെന്നിനം
 സർവ്വദോഷക്ഷേത്രമാകി തകാശിതന്നിൽ.
 നിവൃത്തിവന്നുവസിച്ച് ഏതുമുഖമുണ്ടാ-
 മപ്രാജ്ഞാതിവൃത്തം സേവിച്ചുനിരന്തരം.
 അഗാദാഗങ്ങളിപ്പാഞ്ഞാദിതേജനാരോഹം
 ശോകം പൂണ്ടതിഷ്ഠിണനാരായണനിത്യവിഭോ.
 ഗീർവാണനാരോഹവും ക്ഷീണരായ് ഭവിക്കയാ-
 ലുവിയിൽ മുറന്നുപ്പോലുവെച്ചു മിശ്രിതമായ്.
 വൃന്ദാവില്ലാത്ത മംഗലസമസ്തപ്രജകളും-
 മൊട്ടേറുകൾ പാത്ത രാജ്യനും ദുഃഖിക്കുന്നു.
 ഇത്തരം ത്രിഭുവനപ്രളയമടുത്തതാ-
 യത്ര സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നതു പതുപതേ.
 ഇങ്ങിനെയുള്ള ലോകനാശത്തെ നീക്കിടേണ-
 മംഗലാരാതേ സമസ്തഗുണപരകാരുണ്യം ബ്രഹ്മ-
 ലോകങ്ങളിലേക്കും നാശം കൂടാതെയിരിപ്പാനായ്
 ലോകനായകനീതിയുണ്ടാക്കിച്ചമയ്ക്കേണം.
 ധർമ്മവൃതന്മാർ വാക്യമേവം കേട്ടേരുന്നേരം
 ഭൂതശൗന്തരം സർവ്വലോകോപകാരാത്മമായ്.
 പേതസിദ്ധാരംഭിത്താപരനായ് ബഹുദൈവ-
 മേതു മേയിളകാതെ വസിച്ചുരുന്നേരം.
 ചേധാ വൃതന്നാദനാദിയരുളിച്ചെയ്തിടിനാൻ
 ഭൂധരാത്മജാകാന്തനാദിയവിശുദ്ധപരൻ.
 ജ്ഞാനമാർഗ്ഗം കപരന്മാരായ മുനിജനം
 മാനസത്തുല്യാമമേഷ്ടത്രൈതന്തെന്നായല്ലോ.
 പേദത്തെക്കാളും സേവിച്ചിട്ടുണ്ടു മോക്ഷാത്മമായ്
 സ്വാദരം വിധിനിഷ്ഠാർഹിതന്മാരായ് സദാ.
 പിന്നെയെന്തിഹമസാമന്ത്രിയെ നീക്കിത്തൊ-
 നന്യഥാ ചെയ്തിട്ടു ന്നതെങ്ങിനേ പത്മമോദനേ.
 കാശിയിലിതുകാലപര്യന്തരം രോഗാദിയ-
 മംഗലേന്ദരഗദ്യേപയ്ക്കലോഭമോഹാദികളും.
 വൈകുണ്ഠാക്ഷിധാരയോ വിഷയാത്മകമായ
 ക്ലേശം കാറ്റുണ്ണാവികാരം തഥാലോലപതം;

കലഹമെന്നിത്യാദിയാകിയമഹാഭോഷം
 പലച്ചുണ്ടവയെന്നുമിവിടെയുണ്ടായ്തരം.
 ഉല്പലയോനേമമസ്തംഗംലിംഗദ്രാഷ്ടവ്യം-
 ജ്യേഷ്ഠേനശിഷ്യപോമെന്നറിഞ്ഞാലുംഭവാനും.
 കാഷ്ഠവിത്താദികൾക്കൊണ്ടിവരേവതുംമമ
 മായമെന്നിയേപ്രീതികരന്മാരറിക്കടാ.
 ഇങ്ങിനെവിശ്വസ്തന്മാരാകിയോരിവരെന്തം-
 നെങ്ങിനെവിധിയിങ്കൽമോഹിപ്പിക്കുന്നതോത്താൽ.
 ഇത്തരമെന്നാകിലുംനിജ്ജരഹിതാത്മമായ്-
 ക്കത്തച്ഛമോയതല്ലവിവിടെച്ചെയ്തിട്ടവൻ.
 മൂന്നുനാമരോന്നരചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ
 കന്നൽനേർമിഴിതാൻറത്രപത്തേഴുരിച്ചുടൻ.
 മൂന്നിലങ്ങാവിളിച്ചിടിനാൻമൃത്യുതാനം-
 മൂന്നതക്രോധാൽമൃത്യുതാനിവജ്ജനഭവാനും.
 ചൊന്നപ്പോളുമൃത്യുചെയ്തിൽക്കരഞ്ഞുമൃത്യുതാനം
 നിന്നിതങ്ങസ്തംഭവുരോഭാഗത്തിലവളാട.
 നേത്രത്തിൽനിന്നങ്ങുവാകിയസലിലത്തെ-
 സ്സതപരംപാണികളാൽധരിച്ചിടിനാൻഭവാനും.
 ഉല്പലയോനെന്നിന്നാലജ്ജലമുശയവും
 കപ്പിതമായിതദോലാകാരുദിക്കയാത്മമായ്.
 രഘുരമാംമൃത്യുനേത്രസംഭൃതജലകണ്-
 മോരാരോഭാധിത്രപമായിഹമവിടക്കട്ട.
 ചിലഭാഗങ്ങൾരംഗഭേദാധിത്രപങ്ങളായി.
 ചിലഭാഗങ്ങൾമഹാപ്രാധിത്രപങ്ങളായി.
 ചിലഭാഗങ്ങൾവിപ്ലവങ്ങളായിട്ടേവാ
 പലമാതിരിഭേദാധിത്രപങ്ങളായിട്ടേ.
 ഇങ്ങിനെയോരവിപ്ലവങ്ങളാൽകൊണ്ടുമുനി
 പുംഗവന്മാരുംസ്വധർമ്മങ്ങളെവെടിഞ്ഞുടൻ.
 ഇങ്ങുവാഴുവാൻസുഖമേതുമില്ലെന്നതാത്തു
 തങ്ങൾതങ്ങൾക്കുള്ളോരുവാസത്തെപ്രാപിച്ചിടും.
 ഏവമുള്ളോരുവിപ്ലവമേതുമേഗണിക്കാതെ
 ഏവരെന്നാലുമത്രവസിച്ചിടുന്നാകിലോ.
 കൈവല്യമവർത്തിവിദൂതാലഭിച്ചിടും
 ഭീനവസന്ദഹമെന്നധരിക്കുകമലജ്.

ദേവദേവനാംവിശ്വനായകനേവംവിശ്വാ-
താവിനോടരുളിച്ചെയ്യുന്നല്ലോനവംചെയ്യാൻ.
ജനസംരക്ഷണത്തിയാകിയധാതാവിനാൽ
വിനയത്തോടുമേവംപ്രാതർമിതനായദേവൻ.
കനിവോദേവമുജ്ജ്വലിതമത്തെയുമൊപ്പം
മനസിനിരൂപിച്ചുപിരിച്ചിതപ്പോൾതന്നെ.
ശ്രീമതിയായകാശീക്ഷേത്രവാസികളായ
മാമുനിമരാരവർതമ്മുടെചിത്തങ്ങളിൽ.
കാമവുംപ്രമാദവുംഭോധ്യമലസ്യവും
രാഗവുംമാത്സര്യവുംദേഷ്യവുംസാദ്ധസവും.
സീമയില്ലാത്തവന്നവദ്വിചിതതുകാലം
ശ്രീമഹാദേവൻതന്നെ വൈഭവമത്യന്തം.
ചിലരെന്നരവ്വുമാചിരപലരായിടിനാർ
ചിലരൊരവുംവ്യഥാഭീതന്മാരായിടിനാർ.
ചിലരൊരവുംദ്രാഹപരന്മാരായിടിനാർ
ചിലരൊരവുംലീലാപരന്മാരായിടിനാർ.
ചിലരൊരവുംകാമപരന്മാരായിടിനാർ
ചിലരൊരവുംമാത്സര്യപരന്മാരായിതു.
ഏവമുള്ളതരോഷപ്രാകലന്മാരാരവ-
രേവരംപരസ്പരമരുളിച്ചെയ്യാരോ.
ഘോരങ്ങളായവിപ്ലവജാലങ്ങൾനമുക്കിഹ
നേരിട്ടുവന്നവദ്വിചിതനുമേല്ക്കുമേലേ.
ഏകാന്തമോക്ഷമത്രസുലഭ്യമെന്നാകിലും
രാഗദേഷാലിയസ്മച്ഛിത്തത്തെണ്ണുവിടുന്നേൻ.
രാഗാദിദേഷമുദവാകിലാമഹാപാപം
വേഗേനവന്നവദ്വിചിതമെന്നറിയേണം.
മുപ്പുരവൈരിക്ഷേത്രമാചിട്ടമിവിടെവൈ-
ച്ചുപ്ലവമെന്നാലുംപാപാകൃതമായെന്നാകിലോ.
തപ്പാതെയതുവടഞ്ചിമെന്നതുപോലെ
കൈപ്പാടുവളർത്തിമഹത്തായ്തമല്ലോ.
ആകയാലന്യത്രപോയവാസം ചെയ്തുകൊണ്ടു
ചെയ്തനാംരാഗാദികർമ്മങ്ങളെവിധിപോലെ.
യാഗാദികർമ്മാവശിപോലെന്നമനസ്സിക്കി-
ലേകുന്നമന്തുകരണത്തിന്നത്രാലിപരം.

ചിത്തസംസ്കൃതിഭേദവിചിത്രീകരണപരമാർത്ഥം
 തത്ത്വവുംശോഭിച്ചിട്ടുമാകുതിയുംസിദ്ധിച്ചിട്ടും.
 ഇത്തരംവിചാരിച്ചുമനിക്കളല്ലാവരും-
 മുത്തമകാശീക്ഷേത്രംവെടിഞ്ഞുപോയികിനാർ.
 ആയതുനിമിത്തമായവനീപതേകാശ്വാം
 മാന്യമോഹിതന്മാർ മുക്കിദുല്പാദയല്ലോ.
 സംസാരാത്മ്യബന്ധത്തിങ്കൽനിന്നുവീചതേ
 പുംസാംമോചനമല്ലോമുക്കിയെന്നുരേക്കുന്നു.
 മന്നപശ്രുവിച്ചാലുമവിമുക്കത്തരക്കറി-
 ചുന്യയാമൊരുകമാചൊല്ലിടാംവഴിപാടല.
 മുന്നമൊഴിത്യഭേദൻപറഞ്ഞുകേട്ടവണ്ണം
 നിന്നോടുചൊല്ലാംസാവധാനേനകേട്ടുകൊൾക.
 വേദത്തെയദ്ധ്യയിപ്പാനുഭിത്യസവിധേണാൻ
 സാദരംവാണീടുന്നകാലമെന്നാരുദിനം.
 താരാനായകധവളദ്വ്യതിയാതീടുന്ന
 സാരംസംഗ്രഹപുത്രൻനാരദമനീശപരൻ.
 പാരായണവീണാഗാനചെയ്തിമോദേത്താടും
 സുയ്യഭേദമുറസ്സവിചിന്തകൾവന്നീടിനാൻ.
 നാരദമനീശ്രുതകണ്ടതിസന്തോഷേണ
 സുയ്യനായമാവിധിവൃത്തിച്ചുചൊദിച്ചിതു.
 കിത്രനിന്നിപ്പോളീടവരുന്നമഹാമുനെ
 കർത്തവ്യമത്രമയംചൊല്ലിടുകെന്നതും.
 ഇത്തരംസുയ്യൻതന്റെഭാഷിതംകേട്ടനേരം
 ചിത്തമോദേനമുനിവയ്ക്കുമേവംചൊന്നാൻ.
 മേത്താണുഭേദമുറസ്സോടൊന്നുചൊദിച്ചാനാ-
 യത്രാണാവന്നെന്നെന്നധരിക്കവഴിപോല.
 തത്ത്വമായ്നിശ്ചയിച്ചുചൊല്ലേണമതുസർവ്വ-
 സത്ത്വാനന്തരമിത്വല്ലാസത്താലുചാൻവിദോ.
 ഭൂമിപാലേന്ദ്രനായമരുതൻചെയ്യുള്ളൊരു
 ഗോമേധസത്രബഹുവിപ്രരുംമുനിമാരും
 ഞ്ഞുഗർഭായാമരവരേവരുംകൂടിയോരോ
 ലോകമോഹനകുമാരസംഗംചെയ്തിടിനാൻ.
 സാധുപരംകുമാരസംഗത്തിന്റെരമേല്പുമോക്ഷ-
 സാധനകുമാരസംഗംതദാഭവിച്ചിതു.

അന്നേരം തത്ര തൃന്ദരാകിയമുനികളു-
 മൊന്നൊഴിയും തയ്യളഭൂദേവവരന്മാരും.
 ഇന്ദുശേഖരക്ഷേത്രങ്ങളിൽ വെച്ചുററംകാശീ
 തന്നെ ചത്രസംപ്രദം സിദ്ധിച്ചു വിശേഷമായ്.
 പിന്നെയും വാരാണസിമോക്ഷകാരണമെന്നു
 പിന്നെയും വിസ്മയിച്ചു ചാന്നതുകേൾക്കയാലേ.
 എന്നും മനസ്സികൾ സംശയമുള്ളവായി
 വന്നിതു വോനോടിനതു ഞാൻ ചാൽവാൻ വന്നേൻ.
 സാക്ഷാലിക്കാശീപുരമൊന്നുതന്നെയോളം
 മോക്ഷകാരണം തഥാവിഷ്ണുഭക്തിയും പിന്നെ.
 പുഷ്പരഥാദിയാടിട്ടുള്ളൊരുതീർത്ഥങ്ങളും
 പുഷ്പരവന്ധോകൾക്കേത്രം ഭിക്ഷുക്കുങ്ങളും.
 മോക്ഷദാനത്തിൽ സമർത്ഥങ്ങളെല്ലായ്ക്കൊന്നു
 പുഷ്പരമണമമസംശയം ഭവിക്കുന്നു.
 ഏവമുള്ളൊരുമമപിത്തസംശയം ഭവാൻ
 കേവലം റീതിഭേദം ഭഗവൻ ചിത്രഭാനോ.
 ഭേദമൊരു നിവരൻ തന്നെ ഓടോയിതംകേ-
 ട്വാവിമോദനപറഞ്ഞീടിനാനാദിത്യനും.
 സ്രഷ്ടാവു തന്റെ സുതനാകിയ മഹാമുനേ
 കേട്ടാലുമിതിൽ ഭവാൻ തനിക്കു ശങ്കയിപ്പോൾ.
 ഒട്ടുമേവേണ്ടാശങ്കയുള്ളവൻ ലോകദ്രവ്യ
 ഭൃഷ്ടനായ് നശിച്ചിടുമില്ല സംശയമേതും.
 അന്യങ്ങളൊരു പുണ്യക്ഷേത്രങ്ങൾ തീർത്ഥങ്ങളു-
 മന്യനായ് ഭവിക്കുകയും ഭക്തിയും ക്രമത്താലേ.
 നിഷ്ണയമനുഷ്ഠിക്കണമിന്റെ സംശ്രദ്ധിയെ-
 പ്പണ്ഡരീകാധിപാസനനന്ദനിപ്പിക്കും.
 ഭേദമൊരു വാരാണസിയാം മഹാപുരീ
 ഏവമല്ലെന്നു ധരിച്ചിടുക മനസിനി.
 കേവലം താരകോപദേശത്താലേ കാബ്രമ-
 മേ ചർച്ചപ്രകാശിപ്പിക്കുന്നിതു നിരന്തരം.
 മഹാറാജേന്ദ്രൻ ചമച്ച ചമയുള്ള സപയമ്പും
 തൊറകൂടാതെ ചമയ്ക്കു സാധനചതുഷ്ഠവും.
 കുറുമണിയേയ്ക്കു തരുന്ന നരപ്രമാധായി
 മുറവിട്ടു ഫലമാത്രം കാട്ടുക മറിഞ്ഞാലും.

ഉപാഗമായുള്ള കാശീതാൻതന്നെ സജ്ജനങ്ങൾ-
 ഷഹാമില്ലാതെയുള്ള സാഹായ്യം ചെയ്യിട്ടു മേ.
 അത്രയും പരപത്തിങ്കൽ ഭീരുക്കളായിട്ടു നന്നു
 സത്തുക്കൾ ചെയ്യുധർമ്മംകൊണ്ടുതാനെന്നാകിലും.
 സതപരമതുപുണ്ണമാക്കു ചാൻകാശിക്കെന്തു
 ശക്തിമറാക്കുമില്ലെന്നറികമഹാമുന.
 ഇത്തരമുള്ള വിശേഷത്തിനാൽ കാശിതന്നെ-
 തന്മതപദികളുറ്റം പ്രശംസിക്കുന്നുവല്ലോ.
 ഹരിഭക്തിയും സാക്ഷാൽകാശിയുമൊരുപോലെ
 പരമാമോക്ഷത്തിന്നുഹേതുവെന്നിരിക്കിലും.
 വിത്തദോരാദികളിൽ സ്നേഹവർജ്ജിതന്മാരാം
 മത്സ്യന്മാർ ചിലർ വിഷ്ണുഭക്തരായ് ഭവിക്കുന്നതു.
 യാതൊരു മത്സ്യന്മാർക്കു വൃത്തത്തിലതിപ്രിയം
 ചേതസി ഭവിക്കുന്നിതെന്നാകിലുപരിപിന്നെ.
 മാധവപ്രിയന്മാരായെങ്ങിനെ ഭവിക്കുന്നു
 ധാതുനന്ദനദേവമാമുനേകേകൾക്കു കൾക.
 ഹരിപ്രീതിക്കായ് ധനം ചിലവു ചെയ്യാത്തവർ
 ധരിത്രിതന്നിൽ പരമപുരുഷമോയുള്ളു.
 തിര്യഗ്ഭൂതങ്ങളോരോരവില്പജ്ഞക്കൾക്കു-
 മായ്യാകാശീസാധാരണിയെന്നറികക്കടാ.
 അത്രയും രാഗാകലവിത്തരായ് പരദ്രോഹ-
 കൃത്യതല്ലരന്മാരായുള്ള മത്സ്യന്മാരുടെ.
 ഉത്തരംഗപാപജാലനിവൃത്തിക്കായി സ്സാക്ഷാ-
 ലുത്തമരായ കാശീക്രമത്താൽ ഭവിക്കുന്നു.
 കാശിയിൽ ചെല്ലു ചെയ്യു പാതാകൗഠലത്തിന്നതി.-
 ഭീഷണയാതനെയ പ്രാപിപ്പിച്ചോരു ശേഷം.
 പരപമാക്കു യുദ്ധമില്ലാത്തതിൽപ്പിന്നെ
 ശോഭിച്ചമോക്ഷത്തെയും കൊടുക്കുമറിഞ്ഞാലും.
 നാരദൻതന്നോടേവമാദിത്യദേവൻതാനു-
 മിരണമെന്തിടിതാൻ ജനകമഹിപാത.
 ആകയാൽ സാധാരണസമസ്തജ്ഞക്കൾക്കു-
 മേകാന്തമോക്ഷാത്ഥമാം യാതൊന്നു വേദാനിഷ്ടപരം.
 മോദമോടിവാണായ് ചോദിച്ചിതരിനെന്തൊ-
 ളാദമോ ചോടുപറഞ്ഞീടിനേൻ മഹാമതെ.

ഭൂമി പാലകനായ ജനകൻ തന്നോടേവം
മാമുനീശ്വരനായ യാജ്ഞവൽക്യനു ചൊന്നാൻ.
ഏ പമുജ്ജ്വാതമാഹാത്മ്യത്തോടു സമേതയാ-
യേവ ക്ഷേത്രമന്ത്രൈകൈവല്യപ്രദാത്രിയായ്.
ദേവദേവേശ്വരസ്ഥാനമാകിയ വാരാണസീ
കേവലം വിജ്ഞാനമാമുനിവരന്മാരെ.
തന്മധിമനം കേൾപ്പാനിന്നി യുരുകതാലിൽ
നന്മോഹമുണ്ടെന്നാകിൽ ചൊല്ലുവൻ കേട്ടുകാൾവിൻ.
നിമ്ബലന്മാരാം മുനിമാരോടുള്ള താനും
സമ്മോദപൂർവ്വമേവ മരുളിച്ചെയ്യതല്ലാം.
ഇങ്ങിന്നതു പോലേ ഞാനുരചെയ്യേണന്നു
മംഗലശീലയായ ശാരികാതാനും വാണാൾ.

കാശിമാഹാത്മ്യം തൃതിയാദ്ധ്യായം സമാപ്തം.

ചതുർത്ഥാദ്ധ്യായം.

കുളമുളവെമാഴിവരിക്കുസവിധഭൂവിശാരികേ
കുപ്യാനശീലകമനീയവിഗ്രഹേ.
കഥമമുഹൂരപിമഹിതചലിതമതിപാവനം
കാശിമാഹാത്മ്യമത്യുത്തമം മോക്ഷദം.
വചനമതികൃത്യകുടിവികേട്ടനേരത്തുക-
ബാലികാതാനും പറഞ്ഞു തുടങ്ങിനാൾ.
മുനികുലം പിനയമൊടുള്ള മുനിയവനിച്ഛ
മോദനപിന്നെയും പോലിച്ചിതാദരം.
നിഖിലമുനികുലതിലകസർവ്വതപജ്ഞനാം
നിരുപചന്ദ്രാമൃതരസംസാദരം.
അധികതരമമിതരസമാസഭിച്ചും പുന-
രാശം മന്ത്രപ്തീഭവിച്ചു തില്ലേതു മേ.
പരകപുനരപി നിഖിലഗുണനിലയമാമുനെ
പാരായതകാശിമാഹാത്മ്യമനോഹരം.
മുനികുളം വചനമിതി കേട്ടാരനന്തരം
മോദനചൊന്നാൻ ഭഗുനീയുതദാ.
കലികലുഷശമനകരമതി വിമലമന്ത്രം
കാശിമാഹാത്മ്യം വിചാരിച്ചു മങ്കിലോ.

അവനിപതികുലതിലകനധികഭൂജവിക്രമൻ
 അത്യന്തജോമയൻമഹാകീർത്തിമാൻ.
 വലചമന സമനമിതമതിസുവദനാഭിധൻ
 വാരാണസീപുരജാതനായാൻ പൂർവ്വം.
 ശശിശകലധരചരണകമലവൃഷാപരൻ
 ശാസ്ത്രതപജ്ഞതതിമിപ്രിയംകരൻ.
 അവനവനിതലമഖിലലിഖിനൊട്ടരക്ഷയെ-
 താത്മഗോഹസുഖംവാഴുന്നതുകാലം.
 സകലമുനി സഹിതനഥവിശ്വജിത്തനുള്ള
 സർവ്വസ്വദക്ഷിണയാഗമാരംഭിച്ചാൻ.
 ധരണിപതിവരരചിതമഖദർശനാത്മമായ്
 ധാതുസുതനാംസനൽക്കുമാരൻമുനി.
 അതികുതുകഹൃദയമോടുവനിപതിശ്രേണി-
 ലാത്രചെന്നാനതനേരംനൃപന്ദ്രനും.
 മുനിവരനെനികടഭൂമികണ്ടുനീറതി-
 മോദമോടഹ്ലാദികൾകൊണ്ടുപൂജിച്ചു.
 പദകമലമതിലധികഭക്ത്യാനമിച്ചതി-
 പാവനമായുള്ളപീഠേവസിപ്പിച്ചു.
 വിനമമൊടുതൊഴുതുമുനിവരനോടമഹാപ്ലിനാൻ
 വീരരാഗദോഷമാനസനാംഭവാൻ.
 പരിചിനൊട്ടമമസദനമിതിലുപഗമിക്കയാൽ
 പാവനമായിമേജന്മവ്യംവംശവും.
 ബഹുജനനകൃതസുകൃതചാകേനലബ്ധമായ്
 ബ്രഹ്മൈകതാനമനേഭവദുർഗ്ഗം.
 യതികൾകുലതിലകഭവദാഗമനേനമേ
 യാഗവുംസ്വാഗസംയുക്തമായ്നന്നിതു.
 വിധിവിഹിതസവനമിതിനാലന്ത്യമന്ത്യരാൽ
 വീര്യബലേനദുഷ്ട്രാപമായ്നിത്യമാം.
 വിഷ്ണുധവരനഗരസമപദമതുമാമാമുനെ
 വീരവേദനഗമിക്കുന്നതുണ്ടുഞാൻ.
 സരസിതഹദവജനിഖിലാന്തരാത്മൻസദാ
 സമ്പൂർണ്ണസർവ്വസ്വതാത്മനാകാംഭവാൻ.
 സദയമതികുതുകമിഹപരിചൊടുങ്ങനെള്ളയാൻ
 സാദരംകാരണമെന്തരിയുന്നീലാ.

അകുതളിരിലഭിലാഷി തമയന്തസ്തുജ്ജ്വതാ-
 ന്നന്തപ്രബോധവൃണ്ണാത്മൻമഹാമതേ,
 ധരണി പതിവചനമഹി വിനയസാമിതംകേടു
 ധത്രസുതനാംസനൽക്കമരൻമുനി.
 വിശമേദമധുരതരഗാംഭീർത്വസംയുതം
 വീരനാംഭൂപാലനോടതളിച്ചയ്യു.
 സകലഗുപകുലതിലകസുവദനമഹാഭാഗ
 സാരമെന്നുടെഭാഷിതംകേൾക്കക്കടാ.
 അമരപരിവൃന്ധ സമതയതുതചഗമിപ്പതി-
 നാകാംക്ഷയംവിധിപോലേവിഹിതമാം.
 മഹിതമഖവിഭവമതികൃതകമൊടുകാണുവാൻ
 മാനസകാമമോടരൂവണേനഹം.
 ഇഹമനുജരുടെമഹിതമോ മഹാത്മ്യമി-
 തെന്നൊരത്യാശ്ചയ്ക്കുമോക്കിലോദസ്യരം.
 പ്രഥിതഗുണഗണസഹിതസുവദനേഭവാനതി-
 പ്രാജ്ഞനെന്നാകിലുംകേൾക്കുമോഷിതം.
 സുകൃതനിലയനനുവദകാശീസ്ഥനാംഭവാൻ
 സുരമലോകമിച്ഛിക്കുന്നതന്തുതം.
 പരകുറുപപരമതിവിനശപരമാകിയ
 പാകാരിസാപ്തേനകിംഫലമോക്കിലോ.
 വിധിസഹിതമാഹപരമശിവനകാശ്രംഭവാൻ
 വിശപജിത്താകുലിയാഗാസമർപ്പിക്കു.
 അവൻ വരകുലതിലകസുവദനധരിക്കുനി
 അന്യഥം.സർവ്വകൃതംവിനശ്രൽപരം.
 പരമശിവപുരയിലിഹകൃതനിഖിലകർമ്മവും
 പാരാതവിശേഷശപരാപ്പണംചെയ്തിലോ.
 അകമലതമധികതരന്തുലാമണ്ഡനീടു-
 മാന്തുതപജ്ഞാനവുമുളവണ്ഡനം.
 വിധിതയവചനമിതികേട്ടുഭൂപാലനം
 വീണനമസ്തരിച്ചുവരുണത്തിനാൻ.
 അജതനയമമസുകൃതനികരപരിപാകത്താ-
 ലാകൃഷ്ടനായെന്നത്തേന്നംവിധംഭവാൻ.
 കനിവിനെടുമമസദനമിതിയ്ക്കുവരികകാരണാൽ
 കാരുണ്യമുദത്തകൃതാത്മനായ്നാണാൻ.

പാകമേധിതമഖിലയോഗീശപരവിഭോ
 പാരിച്ചകാശിമാഹാത്മ്യമനോഹരം.
 ഇതിനുപതിവരവചനമതുസപദികേട്ടപേരും
 രീരണൈചയ്യാൻസനൽക്കരേരൻതദാ.
 അരികുറുപസുചദനഭവൽകൃതമാകമീ-
 യദ്ധപരമോരംപ്രിമംതന്നെയെങ്കിലും.
 റിഞ്ചുകലനതചരണകമലഹരപതന
 വിതാഖദനവിഹിതകർമ്മാചയ്യം.
 തുഹിനഗിരിസുതയുടെമണാളനായിന്നിനി-
 ത്തണ്ണമിതിനെസ്സുപ്തംചെയ്തനീ.
 മഹിതരകലുഷഹരഹരചസതിതന്നുടെ
 മാഹാത്മ്യമിന്നറിഞ്ഞീലനീറുച.
 ശൃണുനിഖിലചിന്തചചിന്തായചാപ്തന്നുഞാൻ
 ശ്രോത്രേധരിക്കിലകുന്നുപോകാമവും.
 മുനിനികരവരമധിതകേഴ്ചിതകീകുല
 മുന്നമുണ്ടായിതുമോനാപ്തനാമുനി.
 കമലശരരിപുചരണകമലഭേനേനതാൻ
 കാളിന്ദിതന്നുടെതീരേമനോഹരം.
 ഉടജമതിൽമരുവുതുളപാഴുതവനുശിഷ്യരാ-
 യുണ്ടായിമാണ്ഡ്യനുംമുൾഗുലൻതാനും.
 അപരമഗുരുചരണകമലപരിചയ്യ-
 മാദരമുൾക്കൊണ്ടുനഷ്ടിച്ചനാരതം.
 ശ്രുതിപാഠമതിലധികതല്പരരാസ്ത്രി-
 ശുദ്ധചിത്തന്മാർവസിക്കുന്നതുകാലം.
 അരികുതുകുമാടുമുനികുലോത്തമനാമമേന-
 നാത്മശിഷ്യന്മാരവരിൽമാണ്ഡ്യവൃന്തം.
 ബലിയുടെയമഹിതമഖഹവനവിധിചെയ്തവാൻ
 ബാധമോദാനിയോഗിച്ചയച്ചിടിനാൻ.
 മുനിതിലകഗുരുവരവരാജ്ഞൈശ്വര്യോദരം
 മൂർദ്ധവിനാൽപരിഗൃഹ്യമാണ്ഡ്യവൃന്തം.
 സപദിദനസുതവരമഹാബലിതന്നുടെ
 സത്രശാഖെല്ലകംവൃക്കളളിടിനാൻ.
 വിധിസഹിതമജനമതിനാജ്ഞാണുവന്നോരു
 വേദവേദാംഗപാരംഗതരായിട്ടും.

മുനിക്കളയുമുയിക്കളയുമവനിസുരർതമ്മയും
 മോദനേതരുകണ്ടീടിനാൻമാണ്ഡവ്യൻ.
 ദനുജകുലവരനുമമമുനിതിലകനക്കണ്ടു
 ദണ്ഡപൽപരദേനമിച്ഛുനീറുടൻ.
 അധികതരവിമലമുട്ടപീഠമുനീന്ദ്രനെ
 യാചനിപ്പിച്ചുപൂജിച്ചുവിധിപാലെ.
 പുനരമിതകുതുകമാടുവലിയുമുയി പർവ്വത
 പൂജിച്ചിതുഹോമകർമ്മത്തിലാദരാൽ.
 തദനുഭവനിഖിലപരികർമ്മങ്ങളുമുനി
 താപ്തർവ്വമേഘമുചയുൻവിധിപൂർവ്വകം.
 അവനിസുരചരതമമബ്രഹ്മജ്ഞപർവ്വത-
 മാനന്ദമോടിരിക്കുന്നേരമേകദാ.
 മനസിപതകിനകുതുകമാടുവലിയുമാദരാൽ
 മാണ്ഡവ്യനത്തെഘോരവമുണത്തിച്ചാൻ.
 അഖിലമുനിതിലകതവഗുരമുനിചരൻമൈതന-
 നത്വന്തമാഹ്രതനായിട്ടുമേതുടമ.
 ഇവിടെചരുവതിനുഹൃദികരുണയുളവാകാസ്സോ-
 നെന്തുനിമിത്തംവേദാനറിഞ്ഞീട്ടകിൽ.
 ശ്രദ്ധണയുഗമിഹമശ്രവിപ്പതിന്നേററവും
 ശ്രദ്ധയോടുകൂടിവാഴ്ത്തമാമുന.
 വലിയുടെയവചനമിതികേട്ടുമാണ്ഡവ്യനും
 വേദപാദപദപറഞ്ഞീടിനാനാദരാൽ.
 മഹിതഗുരവരനീഹവരാഞ്ഞരീനുകാരണം
 മറെറാണമല്ലെന്നരികുചൊവൊല.
 മുദിതമുനിയുനിതിലകനാകാമമഗുര
 മുദിഗ്ഗലനാംശിഷ്യനാടുമൊരുമിച്ചു.
 വിശദതരവിബുധനദിയാൽവിളങ്ങീടുന്ന
 വിശപമോക്ഷപ്രദമന്യകാശിപുരം.
 വിരവോടതികുതുകസഹിതംഗമിച്ചീടുവാൻ
 വീതശങ്കംപുറപ്പെട്ടുമൃഗംതദാ.
 അതികരുണയൊടുതവഹിതാർത്ഥമായെന്നെയു-
 മാജ്ഞാപനംചെയ്തയച്ചാനിഹപ്രഭോ.
 മുനിവചനമിതിദനുജപതിസപദികേട്ടതി
 മോദമുദിക്കൊണ്ടുചോദിച്ചിതേവംതദാ.

കനിവിനൊടുതവഗുരുവുമെന്തരുദേശമായ്
 കാശീപുരത്തിന്നുപോയതുപോലുമേ.
 ബതകിമപിമനസിലഭിഷിതഫലമേതുമേ
 ബ്രഹ്മവിത്താംമെന്നമാമുനിക്കില്ലല്ലോ.
 മധുരതരമിതിബലിപചസ്സകളെക്കേട്ടു
 മംഗ്യപ്രമാമുനിതാനമരുകചെയ്തു.
 അസുരവരഗുണനിജശരീരനാശംകൊണ്ടു-
 മാതുരമോക്ഷകഫലദായംകാശിയിൽ.
 അക്ഷലരിലറികനരജന്മംലഭിച്ചാകി-
 ലാക്കാണുപോവാൻമതിഭവിക്കാത്തതും.
 പരമശിവപുരിരചിതനുഭവേണുഭവേണിവ
 പാരമക്ഷയുമായ്ത്തന്നേഭവിച്ചീടും.
 ദനുജകുലവരമുനികളോത്തമൻമഹഗുരു
 ദാത്തിശാന്ത്യനപിതൻബ്രഹ്മചിദാംബരൻ.
 നിജതനവിനുടെയഹരിപതനചയ്ത്തവും
 നിസ്സംശയംകാശിതന്നിൽവാഴുമുദാ.
 അഹമപിചരവമഖസമംപ്ലിശേഷംപുന-
 രമ്പോടുതത്രപോകുന്നെൻമഹാബലം.
 ഗുരുചരണകമലപരിചരണപരനയ്സദാ
 ഗോപതിക്കേത്രോവസിപ്പിടുന്നേൻചിരം.
 ബലിയുമമമുനിയുടെയവചനമിതികേട്ടുടൻ
 ബലസന്തോഷംവണങ്ങിയുരചെയ്യാൻ.
 സവനമിഹിനുടെപരിസമംപ്ലിശേഷംഭവാനു
 സാദരംകാശിക്കുപോകുന്നിതാകിലോ.
 നഗ്രമവരനിലയമുനിതിലകഭവതാസമം
 നിശ്ശങ്കമാതുരാനുവരുന്നേൻവിഭോ.
 അമമുനികൾവരനൊടിതിബലിയുമുരചെയ്തുട-
 നലോപരകർമ്മസമാപനവുംചെയ്തു.
 ജ്ഞികളെയുമതിമഹിതവിഹിതവിശ്രാണനം-
 ലുതപിക്കുകളെയുംമാനിച്ചീത്തേറവും.
 പുനരവരമധികതരതപ്തരാജ്യോദയം
 വൃണ്ടഗമിച്ചോരുന്നരംബലിരാനും.
 അതികുതുകസഹിതമമംഗ്യപ്രനോടുമ-
 ണ്ണപ്ലസൈന്യത്തോടുമൊത്തുപുറപ്പെട്ടാൻ.

മതിശകലധരവസതിതന്നെയുംമൗനനാമം
 മാമുനിരെന്നയുംകാണാൻനടന്നിതു.
 വിവിധനഗവനനഗരജാലങ്ങൾപിന്നിട്ടു
 വീതചേരുംചിരംകൊണ്ടവർസാരം.
 ദുരിതഗണവേദഹനരൂപയാംകാശിയെ
 ദൂഷിച്ചിതുമുനിയുംബലിയുംതരം.
 മരകതകമണിമയചലമുദാഡ്യങ്ങളുയേ
 മുക്താഹലവക്രകുശാലധൃങ്ങളായ്.
 പവിഴകിസലയലലിതശാഖങ്ങളാംസുര
 പാദപൈശ്വലങ്ങളാലത്രന്തരമുതായ്.
 മദസലിലപരിമളസമകൃഷ്ടചിത്തമായ്
 മാതംഗചക്രകണ്ണാനിലാധുതമായ്.
 സുതൃതിജനനികരകണ്ണാമുതരാവമായ്
 സേപജ്വാവിഹാരസമ്പന്നമായുവുന്ന.
 മധുനികരകരനിവഹമതിനടരവാരലതി
 മാത്രംമുഖരീകൃതാശാഭിരമമായ്.
 ചികമധുരവചലിതപത്രയുക്തങ്ങളായ്
 പാകംഭവിച്ചഹലൈശ്വലനമുണ്ടായ്.
 ശുഭമുഖചികിരനിവഹസോപ്യശാഖങ്ങളാം
 മൃതചനങ്ങളാലത്രന്തരമുതായ്.
 ശരദുഡപസമവൃഷ്ടവേലമണിഗണ
 സംഘട്ടനോജ്ജ്വലിതനിനാക്കേസ്സമം.
 ഹരവൃഷ്ടപദഗതിയൊടനഗുണമതായ്ലപനി-
 ചുങ്ങുവിളങ്ങുന്നഘണ്ടാവലികളാൽ.
 അരിസുഭഗതരമഹിതയാമുള്ളകാശിയേ-
 യത്തുളതംകണ്ഠാർബലിയുംമുനീന്ദ്രനം.
 നിരതിശയവിമലതരചിത്തമണിസുംഭ
 നിർമ്മിതമഞ്ജുപുവല്ലികലാഡ്യമായ്.
 അപരിമിതമണിവചിതമായ്ജപിച്ചിടുന്നോ-
 രംബികാഗേഹത്തിനാലതിരമുതായ്.
 അധികതരഭയജനകളെഭർത്താവാവേണ
 അങ്ങളളപാപമല്ലാംഹരിക്കുന്നതായ്.
 നിരവധികദൃതിഭരവിവശതരമത്ത്വരം
 നിർഭരദൃഷ്ടാവായ്നിരവല്ലായ്.

ഭംഗം ഹിതമുനിസുരനരാദിസംസേവ്യനാം
 ഭണ്ഡഭരനാൽ ക്ഷതചിഹ്നവൃന്ദയായ്.
 ശിശിരകരതചിരതരശേഖരനാംഹിമ
 ശൈലജാനായകാധിഷ്ഠതയായ്സദാ.
 സരസിതഫലവേമുഖസുരാദിസംസേവ്യയായ്
 സാധുസമ്പൂർണ്ണയായുള്ളോരകാശിയെ.
 ഭനുജപതിബലിയുമുഷിവാരുമഥകണ്ഠൻ
 ഭണ്ഡവൽഭ്രമേവതിച്ചുവനിച്ചുഥ.
 പുനരധികതരഹൃദയഭക്ത്യാസമേതരായ്
 പുകിതുകാശീമഹാപുരംസദരം.
 അതിവിമലജലഭരിതമുപ്യരീത്മണ്ഡലി-
 ലാമ്പാടുമജ്ജനംചെയ്തുവിധിപോലെ.
 സകലജനകുലധാരാശവലിംഗങ്ങളെ-
 സ്സാനനമന്യോടുപൂജിച്ചുവനിച്ചു.
 പുനരതിതകൃതകരമൊടുബലിയുമുഷിവർത്തനം
 പുകിതുമൗനതപോധനേന്ദ്രാശ്രമം.
 പുരുമുദിതഹൃദയമൊടുബലിയുമുനിയായകൻ
 പൂജിച്ചിതാരിഥ്യസല്ലാഭപൂർവ്വം.
 ബലിയുമുഷികുലരിലകനായമാണ്ഡവ്യനും
 വനിച്ചിതുചമനപാദാംബുജംതദാ.
 തദനുബലിചരമുദനികുലോത്തമൻമൗനനും
 താല്പര്യമോടെകുശലവുംചോദിച്ചുൻ.
 സവനമതിന്നടെയനിവിലോഭനവുതലാ
 സാദമാദമോഹോചാദിച്ഛാരനന്തരം.
 വിവിധതാനിഗമപരികഥിതധർമ്മങ്ങളെ
 വീതവേദംബലിതന്നോടതർച്ചെയ്യാൻ.
 ഉചിതമസമയമതറിഞ്ഞുബലിരുന്ന-
 മൃഡമോദമുനിചരമോഹോച്ഛാദിയായ്.
 വിശദതരഹൃദേമുനിതലകടലവന്ബ്രഹ്മ
 വിദ്യാവിശാരദകേരളമേദോഷിതം.
 മനസിതവകിമിഹഫലകാംക്ഷയാകാശിയെ
 മാനുനേസവിച്ചുകൊള്ളുന്നിതുവോൻ.
 അതുസകലമപികഥയകരുണയൊടുസാമ്പ്രത-
 മാകണ്ഠനാഥനന്നാകിലോത്തമൻവിഭോ.

ഭനുജവരവചനമിതികേട്ടോരനന്തരേ
 ഭംഗശീലൻമൌനനേവമരുൾചെയ്തു.
 സുനികർരിപുവരമഹാബലേകാശിയ-
 സ്സേവിച്ചിടുന്നതൊന്നുമുക്തികാംക്ഷയാ.
 അമരഗൃഹമതുമനസി കാമിച്ചമനനെ-
 ന്നാകിലുമത്രവാണിടുകയില്ലല്ലോ.
 ഇഹപരമശിവനചലവരദഹിതനായകൻ
 ഈശ്വരൻമോക്ഷൈകസാധനംതാരകം.
 രനുവിനടെപതനമരിലതികരുണയാസമം
 താല്പര്യമോടുപദേശിക്കുമേവനും.
 സകലജനദുരിതഗണഹരണകരണക്ഷമം
 സ്വന്തതാഴെചലുസാധനംപാവനം.
 പൂരമനനിലയമിതുദുല്പദൈത്രയും
 പൂർവാജ്ഞിതവാപദോഹികൾക്കേക്കിടപാ.
 നിഖിലഭനുക്വലതിലകനിത്വംസ്വപയമ്ത്തിൽ
 നിഷ്ഠരാഷ്ട്രീഭുജനങ്ങൾക്കുപാക്കിടപാ.
 അപരദിശിമരണമതുസംഭവിച്ചിടുകി-
 ലാദിതേയതപഃപണിപ്പെട്ടുലബ്ധമാം.
 പരിവിനന്ദപരമധമയോനിജനാകിലും
 പാക്കിലിക്കാശീപുരേമരിച്ചിടുകിൽ.
 പുനരവനജനനമൊരുകാലവുമില്ലെന്നു
 വ്യർത്ഥമേവബ്രഹ്മരീച്ചാകാണ്ടീടുക.
 ശശിശകലധരനടയനുഗമിതിലാകയാൽ
 ശക്തകാതേവസിക്കേണമേവനും.
 ഒരാപാഴ്വരുമറികഹ്വദിശങ്കാകുലൻപര-
 മൗനമോപദംബ്രാപിക്കയില്ലല്ലോ.
 മഹിതതരസുതമപവരൈക്യകേരതുകാ
 മഹാരാജേടത്തു നിന്നാപരിച്ഛിദിലും.
 കഠിനതരശോകരൂപേണതജ്ജനനാ
 കൈവലുമങ്ങുസിദ്ധിക്കില്ലകേവലം.
 അമരരിപുനികരവരതാദൃഗപിധന്നമി-
 ണ്ണംഗപരിത്യാഗമാത്രേണനിശ്ചലം.
 പരമമുതപദേതിജവേനലഭിക്കുന്നു
 പാക്കിലെന്നുകൂമണസിദ്ധിക്കുന്നു.

കല്പഷ്കരമതിലാലുഗതപ്രായമാകുമി-
 ക്കായാതിലുള്ളദുരാശയാദുഷ്ടജനം.
 സതതമപിവിമലതരമാംനിജാത്മാവിനെ
 സ്സംസാരശാകസമുദ്രത്തിൽമുക്കുന്നു.
 അകതളീരിലിരിവുപെരുതുണ്ടെങ്കിലുംചില-
 രനെപഹാപുണ്യംതമസ്സുരയോറവും.
 സുദൃഢതയൊടനവധികമുദ്ധതകണ്ഠോണ്ടു
 സ്വപാതമറിഞ്ഞതിലിച്ഛാവജ്ഞനീലാ.
 സുരനികരരിപുകുലജസതതമതിനാൽഭവി
 സ്വപാത്മാമാക്ഷാത്മികളാകിയമന്ത്രിമാർ.
 കഠിനതരകല്പഷഹരനിഖിലതീർത്ഥങ്ങളും
 കൈവല്യദണ്ഡലോക്ഷേത്രങ്ങളുംസദാ.
 അതിവമലഹൃദിസുദൃഢഭക്തിസംയുക്തരാ-
 യസ്ഥോടുസേവിച്ചുകൊള്ളുകയുംവേണം.
 അഖിലപതിപത്തുപതിപരാത്മാശിപന്തനി-
 ക്കാവംസമാകുമിക്കാശീപുരത്തെത്താൻ.
 മനസിമുഹൂരതിഭരിതഭക്തിയോടുംകൂടി
 മോക്ഷൈകകാംക്ഷയാസേവചചയ്യുന്നിതു.
 മനുജവരസുചദനമഹാബലിയിങ്ങിനെ
 മൌനമുനീന്ദ്രവാക്യംകേട്ടുനന്തരം.
 മതിയിലതികൃതകുടുംഭമതിമതിമതാംബരൻ
 മാബലികാശീനിവാസത്തിലോറവും.
 കൊതിപെരുകിസപദിദൃഢനിശ്ചയനായതു
 കോവിദനായമുനിയറിഞ്ഞന്നേരം.
 സദയമഥദിതിജകുലവരനൊടമിതാദരം
 സമ്പ്തിതംചൊന്നാൻമഹാബലേകരകണി.
 തവമനസിപരമശിവപുരിയിൽനിരന്തരം
 താപ്തയുഗ്മേന്ദോപസിച്ഛിദ്യവാനെങ്കിൽ.
 മമവചനമിഹബതനിശ്ചയമാമതം
 മാനിച്ഛവാണുകൊണ്ടാലുംമഹാബലേ.
 കരുതുകിതുനേജവരമനസിമദമോസ്യ-
 കാമരോഷഭവേലോഭമോഹാദിയാ.
 കല്പഷ്കരബഹുവിധമനോവൃത്തിയുള്ളൊക്കെ
 കാശീമഹാക്ഷേത്രവാസമനസ്സമാം.

പരിചയം മരിവെച്ചിരിക്കുമ്പോൾ ചെന്നു
 പാതകഭാഗം മഹാഭാരതമല്ലോ.
 ഇഹരചിതദരിതനിവഹത്തിനാൽ ചോരയാ-
 യീടടങ്ങാതന്നുടുപ്പം ഭൂമി ചൂഥം.
 പരിചിന്നാടുവരിയുമയ്യതത്രയം മൈത്രദോ-
 പൈശാച്യമനുഗമിക്കുമിനിക്കടോ.
 ശമമോമാടതിവിമലഹൃദയരായുള്ളവർ
 ശങ്കരക്ഷേത്രവസിക്കുന്നതാകിലോ.
 കുടിലമതിശക്തധരനവിലങ്കഗീർവരൻ
 കൈവല്യമാത്രനൽകീടുമവർക്കടോ.
 നവനൽനസമവനസുവനേധരവതേ
 നാലീകബാണാരിതന്നടമന്ദിരേ.
 വസതിപുനരധികതരദൃഷ്ടമെന്നാത്തു
 വാസവാദിശ്രേഷ്ഠനായമഹാബലി.
 ഹൃദയമതിലമിതകർമ്മത്വാസമേതനാ-
 യീശപരലിംഗപ്രതിഷ്ഠയുചെയ്യടൻ.
 മുഹൂർത്തിലഭിഗേധിപചരണമതുവരിച്ചു
 മൊനമനീന്ദ്രാണവാദവൃക്ഷജ്ഞാണ്ടു.
 നിജസവിവബലാഹാദിടമേന്മഹാബലി
 നിർഭാഗനംഗഹാപുഷ്പാണിതു.
 അഖിലവൃദ്ധിമണിയതരയഭവാൻ തന്നാ-
 ടാകയാൽ ഞാനെന്നു ചൊല്ലുന്നഭൂപാത.
 മനേരിച്ചുസനേമിതികുവെച്ചു ചെയ്യുന്നത
 മഹാത്മ്യമരമിയലപരക്കൊണ്ടുനി.
 അമരകുലപതിസമതമനസിരൂപതേഭവാ-
 നാഗ്രഹിക്കുന്നതായാഗ്രമല്ലതുമേ.
 അതിമഹിതസവനമിതുവിശ്വപരനായ് ഭവാ-
 നാതു സമുപ്തനാചെയ്യവഴിപാലെ.
 പരിചയം മഹാഭാരതപരിത്രലിയെപ്രാപിച്ചു
 പാരമ്പര്യമവദാത്തു മിക്കനീ.
 ഭൂനവതിവരനിതീസനൽക്കുമാരൻ തന്റെ
 ഭാഷിതം കട്ടരചെയ്യാൻ സഗൽഗഭം.
 അടിയനുടസുകൃതപരിപാകമിപ്പോൾ ബലാ-
 ലാക്ഷണം ചെയ്യവന്നു പോലഭവാൻ.

സദയമിഹവരമസി വപുരമഹിമകേരളീച്ച
സാദരമനുനക്തതാത്മനായൈചഞ്ചതാർ.
വൃക്തജനനികരമതിലാദ്യനാസ്തന്നുഞാൻ
സുഖമുണനിൻപദാംബുജംകൃഷ്ണേന.
വിനയനമസഹിതമിതിമുനിചാടുമചയ്യൻ
വിശേഷപരാക്രമംചെയ്യാൻനിജാലപരം.
അതിമുദിതഹൃദയമുനിചരമയഥാഗത-
മാസ്തുനിജനിജസ്ഥാനമകംവുകാര.
അമരവരവിഭവനമസുചന്ദനവർഷപുന-
രന്യകാലേഖകീച്ചിടിനാൻമോക്ഷവും.
മുനിവരരെടമടുമുനിശ്ചരനെത്രയും
മോദനചൊല്ലിത്തുടങ്ങിനാൻപിന്നെയും.
കലുഷഹരമിനിയൊരിതിഹാസംപുരാതനം
കാശീഗുണാഖ്യാനമിന്നുകേട്ടിടമിൻ.
സകലവൃക്ഷലതീലകനായഭൂപൻപുരാ
സംഭവിച്ചാൻദിവദോസനെന്നിങ്ങിനെ.
നിചിലഗുണഗണനിലയനമിതഭൂവികൃമൻ
നീതിമാൻധർമ്മതപസ്സൻഭയാപരൻ.
തരുണിമണിജനനിവഹമെലിമാണിക്യാം
അയ്യെന്നുവെച്ചാമിനീതന്നോടാ.
സസുഖമവനാഖിലജനപാലനവുമെന്തു
സാദരംകാശീരാജ്യബഹുവത്സരം.
വിവിധതരവിഭവമൊട്ടുവാണിതെന്നാകിലും
വാശവുലിനകരയുത്രനങ്ങായിലാ.
അചരിപതിയുടെമഹിമിതായതാരതാമ-
മാത്മജലാഭാത്മമോദാരവൃതങ്ങളും.
വിവിധവിതരണവുമൊദവതാമുജയും
വിപ്രാനദനവുമെന്തുവിധിപാലെ.
പുനരവിചസ്യതജനനചിഹ്നമെന്നാകിലും
പുണ്യരീകാക്ഷിക്കകങ്ങളിദല്ലതുമേ.
ഹരനടൈശ്വര്യമമതിനടുത്തുനീക്കംഭേന-
ന്നാഖ്യാതനായമഹേശ്വരനേശപരൻ.
ഗജചന്ദനസമജസമചിത്രബലാനപിതൻ
ഗംഭീരനത്യന്തശീശ്രഫലപ്രദൻ.

സുതരഹിതരവനടയപദകമലഭസവയാ
 സുഷ്ടവാഃസന്താനമാത്രലഭിക്കന്തും.
 ജ്ഞാനമനസി കരുതിയവരിമണിതാരയു-
 മീരണചെയ്യാൾകണവനോടേകദാ.
 വചനമയിശ്വരനൃപതിതിലകമവല്ലഭേ
 വാസവതുല്യപ്രഭാവമഹാമതേ.
 ഭൂമിമനുജജനനമതിസുകൃതഫലസാദ്ധ്യമാം
 ഭൂപതിജനംവിശേഷിച്ചുമോക്ഷിലോ.
 പരിചര്യമിഹസുലഭമായിട്ടുമേതുമേ
 പാത്രമായിലാസുഖത്തിനനാമഹോ.
 മനുജവരസുതവദനദർശനമതിപ്ലാസ്തിൽ
 മാന്ദഭോഗാനഭവങ്ങൾകൊണ്ടെന്തരോ.
 സുതരഹിതനരനുബതപരഗതിയുമില്ലെന്നു
 സുരിജനങ്ങൾപാഞ്ഞുകേൾപ്പുണ്ടുഞാൻ.
 നൃപതികുലവരനിഖിലശാസ്ത്രതപജ്ഞനാ
 നിന്നോടുഞാൻപറയണമെന്നില്ലല്ലോ.
 തനയവിരഹിതനടയപിത്രഗണമഹേശഭാ
 താപനപിണ്ഡവിച്ഛേദമോത്തോറവും.
 കഠിനതരനിരയഗതിമിന്നിച്ചമിന്നിച്ച
 കണ്ണുനിർവാന്തധോഭാഗപതിക്കുന്നു.
 ദയിതയുടെവചനമിതികേട്ടോരനന്തരം
 ദാക്ഷിണ്യമോടേപറഞ്ഞാൻനൃപേന്ദ്രനും.
 കമലദലലിതരലോചനേപാവനേ
 കാന്തകമനീയവിഗ്രഹേകേൾക്കനീ.
 ബഹുലതരനിയമജപഹോമാദികമുണ്ഡം
 ബാലേവിധിപോലനുഷ്ടിച്ചനാമദോ.
 ഇഹവിവിധകൃതമഹദ്ദുപായത്തിനാലുമി-
 ന്നീക്ഷിച്ചതില്ലഹോപുത്രമുഖാംബുജം.
 അപനിയതിലിഹ പുരുഷയത്നത്തിനാൽത്തന്നെ--
 താമ്ഭമസാധിക്കയില്ലെന്നുമോക്ഷനീ.
 പുരുഷസുഖകരതനയസമ്പത്തുകളോടു
 ഹീനനാംഞാനിന്നുചെയ്യേണ്ടതെന്തോ.
 ഇതിനൃപതിചരവചനമകണ്ഠതാരയു-
 മീരണചെയ്യാൾനൃപനോടുസദാദരം.

പരമേശ്വരനിലത്തുവെച്ചുവെക്കുന്നതുസത്യമാം
 പെരുന്തുമ്മറന്നിരുന്നുകൊണ്ടിരിക്കും.
 അതിമുദിതഹൃദയമൊടകീയുവരങ്ങളെ-
 യാശ്രിതന്മാക്കുനൽകുന്നിതുഭവേന്ദവർ.
 അപരിപതിവരവൃന്ദകാരണഭവേവര-
 യാശ്രുഭവൻപ്രസാദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും.
 ഹൃദയമനുഗ്രഹനിവഹനാഥൻനികളന-
 ന്നാഖ്യാതനാമഭവൻകൃപാവാരിധി.
 ഗണനികരസമിതമധിവസതിവിമലാലയം
 ഗച്ഛതിമാത്രമേറ്റമുറ്റമുറ്റവിടോ.
 അന്യമവനസ്യതമനുജകുടുംബനന്ദനത്തെ
 യന്മോഹനൽകിവാഴ്ത്തുപരാപതേ.
 അവനുടെയപദകുലസേവനമയ്ക്കിട്ടുവാ-
 നാജ്ഞാമമതന്നാകിലനഭിനം.
 വിധിസമിതമഹമിഹവുരോഹിതൻതന്നോടും
 വിതചേദംഗമിച്ചിട്ടുവൻഭൂപതേ.
 നിജരമണിയുടെവചനമിതിനിശ്ചിതനായൊ
 നിമ്ബലാഞ്ചനാവാംഗപനമുരചെയ്യാൻ.
 കമലശരമഥനഗണവയ്ക്കുൻനികളാഖ്യൻ
 കാമിനിസ്നാനസാധകനെന്നിലോ.
 രമേശതരമവിടയനഭിനമവിഗമിക്കുനി
 രാജ്യോത്ഥാഗ്രാത്ഥജകാഷ്ഠയാവല്ലഭേ.
 തന്നേനിജപരിവചനമിതിനിശ്ചിതനേകേട്ടോര
 തരായിപാനനന്ദാകിയതാരയം.
 നിജഗുരുവിനെയുമെപ്പുറസ്സുവിചാരാൽ
 തിത്രവുമുജിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുംഭവനം.
 സരസിതരുമിരുമിതിതന്നെഫലകാഷ്ഠയാ
 സാവത്സരമകമച്ചിച്ചുസാദരം.
 ഇതിധരണിപതിമധിയിതയാതവർഷമച്ചിച്ച-
 മിക്കിച്ചതില്ലേതുമേവത്രലക്ഷണം.
 അവനിപതിപരന്നൊരുദിവസമകാഞ്ചനോ-
 ടത്വത്വമോദനമോദിച്ചിരിക്കാൻ.
 സുദൃഢകലമണിരമണിപരകയ്ക്കിനികളന്റെ
 സേവാർത്ഥമാശ്ചരിച്ചിട്ടുനിത്യതല്ലോനി.

കമലമുഖിദിനമനതദൃന്തംകാണ്ടിഹ
 കാന്തമനോരഥംസംബ്രമാണ്ണനിതേ.
 പരിവചനമിതിവിരവെടംകണ്ഠതാമര്യം
 പാരതെകന്തനോടേവമുരചെയ്തം.
 മാമിതഗുണവശഗുണനികംഭോൻറസേവയാ
 മാസമീരാമകഴിഞ്ഞിതുപുണ്ണമായ്.
 ഇനി യമി ചകിരപിസുതസംസിദ്ധിലക്ഷണ-
 മീക്ഷണംചെയ്യിലത്താനോഭൂപതേ.
 നിജപരണപരിചരണചെയ്യുമന്യന്മാർ
 നിസ്സംശയമീനികംഭോൻഗണാധിപൻ.
 അഭിലഷിതമഖിലമപിപൂരണംചെയ്യുന്നി-
 താരമാസംകാണ്ടുതന്നനരപാത.
 ഭരിതഗുണമദഭിമതസിദ്ധിയാവാത്തതു
 ഭാഗ്യമില്ലായ്യാലെന്നപായേണ്ടു
 ഇതിമണിയുടെവചനമകണ്ഠനിശ്ശയ-
 മിജ്ജഗത്തപമറിഞ്ഞവനങ്കിലും.
 അധികരഹൃദയപരിശോകസന്തപ്തനാ-
 യത്നതഃകാപാകലനായതുനേരം.
 അഗലകണമരണതരമിഴിയിനയതികൽനി-
 ന്നാകീണ്ണമാവണ്ണമൃഗകോപത്താടും.
 അനപരരോടവനിപതിവരനമനചൊല്ലിനാ-
 നത്വപരിപ്ലനാഃശാവാപാപിയായ്.
 മയി പിഗതകന്തനൊടുവാഴ്ന്നിനികംഭോൻ
 മന്ദിരമിപ്പാദപാടിഭസ്മമാക്കവിൻ.
 അരിനു പുനരതുബതതാമസമേതുരമ-
 നത്വതരസ്സനാംഭൂപൻറശാസനം.
 ഭടനി പഹമതുരപാഴ്വതുകേട്ടുതിവിദൂതം
 ഭേണിച്ചിതുന്നിനികംഭോലയംതൽക്ഷണം.
 മുഹൂധികതരന്ധിതമതികളവർതൽഗൃഹം
 മൂലമോടേപരിച്ചുണങ്ങിത്തീടിനാർ.
 നിജപരിതരതിനയപർഭഭിക്കുമുലമയ്
 നിർഭരശ്രദ്ധനായാൻനികംഭോൻതദാ.
 സ്വഗൃഹമതിലവനിപതിതാനറങ്ങുംവിധയ
 സ്വപദപ്ലവിരവോടുചെന്നാൻനികംഭോൻ.

ഇപതിവരകലാതകദമ്ഭതകേരുകടൈ
 നിർഭാഗ്യവാനായനീമദീ പാലയം.
 ഭേദനിവഹമതിമദസമേതമച്ചിഹ
 ഭഞ്ജി ക്ഷയാലതിപ്രീതനായ്ക്കുനിതാ.
 അതികുറിനമസഹതരമാമിതുചെയ്തയാ-
 ലാത്തു ഭോധതനായ്ഭവിച്ചീടുനീ.
 അഘമാണകരണമിദമറികഭഗവദ്ക്ഷേത്ര-
 മത്യന്തദൃഷ്ടിണം ചെയ്തനിമിത്തമായ്.
 കലുഷതരഹദയശൃണനരപതികലാധമ
 കാശീപുരമചമുളളജനങ്ങളാൽ.
 പരിചൊടി കിനിയാരുസഹസ്രസംവത്സരം
 പാരാതെക്കൂറുമായ്ത്തന്നേഭവിക്കട്ടെ.
 തുഹിനകരധരവസതികോപിഷ്ഠരാകിയ
 തപദപ്രധനാക്ഷവാഴ്ചാൻയോഗ്യയല്ലേതും.
 തപരിതമിനിവിചിത്രഭഗവദ്യഥാമകയാൽ
 തൃക്കുപാഗമിക്കുനീഭൂപകലാധമ.
 സ്വപനമതിലിതിപ്രപതിവരനൊടരുചെയ്തുകൾ
 സ്വസ്ഥാനമാസാദ്യവാണൊൻനിക്കുഭേദം.
 അവനിപതിവരനടനണന്റേഴുന്നീരാധി-
 കാത്തനായ്ക്കുന്നിതുസ്വപ്നസന്ദർഭം.
 അപരദിനമുഷിസിബതഃഫലയവീര-
 മത്യന്തശക്തരാംതാലജംഘനാൽ.
 അനവധികഭേദനിവഹസചിതമവനാട-
 നാഹന്തകാശീപുരംനിരോധിച്ചിതു.
 ഇപതികലാവരനഥദിവാദാസനന്നേരം
 നിസ്സംശയംചുറപ്പെട്ടയുദ്ധത്തിനായ്.
 കരിതരഗരഥനരപദാതികൾതങ്ങളിൽ
 കൂറിനൃമോടകലഹിച്ചുനന്തരം.
 വിവിധതരശരനികരശകലിതശരീരമായ്
 വീണമരിച്ചാരനേകഭേദജനം.
 അധിരമയനദികൾപലവഴിയിലുമാലിക്കുന്ന
 രൂക്ഷമാണ്ണിന്നെയുംസംഗരംചെയ്യുന്നു.
 സമരമതിലമിതബലനാദിവാദാസന്റെ
 സൈന്യദൃശ്യംവുമുനയ്ക്കുമായ്ക്കുന്നിതു.

അതുസമയമവനിപതിസമരമതിൽനിന്നൊഴി-
 ണ്ണൊത്തുചിഴക്കുനോക്കിത്തമിച്ചിടിനാൻ.
 അധികതരബലസഹിതഃഹാഹായവീരരും-
 മാഹവശ്ശരരാതാലജംഘന്മാരും.
 നൃപസദനമഖിലവുമിടി ചൂപൊടിച്ചുടൻ
 നിശ്ചിതമാക്കിടിനാൻനഗരംബലാൽ.
 അതിയേറേമുഖപിരിശിശിപിരവൊടോടിനാ-
 രാതു ചാരണസീവാസിക്ഷേവരും.
 അതുലകരബലമുടയതാലജംഘന്മാരും-
 മാജിസമന്തരഃഹാഹായവീരരും.
 ഹരനഗരമരിൽമരുവുമഖിലരരുമാക്രമി-
 ചുംടിക്കളഞ്ഞുടൻസിംഹനാദംചെയ്തു.
 അതിനിനദസഹിതജനദേരിഘോഷത്താടും-
 മാത്മദേശംഗമിച്ചുത്തു പാണാരവർ.
 അവനിവരകലപരഃപ്രിയാദാസനംപുന-
 രത്യന്തദുഃഖാകലചിന്തനായ്തദം.
 നിജചരിതമഖിലമറിയിപ്പരിനാഞ്ജോണ്ടു
 നിശ്ചിമിച്ചുൻദരപോജാശ്രമത്തിനായ്.
 അടിമലരിലവശമെടുചിണുവാലാലനാ-
 ടാതു ചാടിച്ചിടിനാൻദരപോജനം.
 നൃപതികലവരകൾലമല്ലയോസന്തതം
 നിന്നുടരാജ്യത്തിലുംസൈനികത്തിലും.
 പ്രജകളിലുമതിമഹിതഭേദാദകതലിലും
 പ്രാജ്ഞാമതലേകൾലാതന്നെയല്ലയോ.
 മുമ്പതിലകവഹനമിരിക്കേട്ടുദുഃഖംവൃണ്ടു
 മേദിനീപാലനംവന്ദിച്ചതുനേരം.
 അധികതരനയനസലിലക്തിന്നചക്രനാ-
 യാഭ്യപസംനംനിക്കുഭയംപാദികാ.
 അഖിലമഖിമുനിതൊടറിയിച്ചതുകേട്ടുള-
 വൊട്ടുഭീനസ്വാന്തനായമുനീശപരൻ.
 സദയമവനിപവരനെ ചാക്കുകാളക്കൊണ്ടു
 സ്വന്തപനഃചെയ്തുചൊല്ലിടിനാൻപിന്നെയും.
 അയിനൃപതികലമകുടചമിതവരരന്തഃമ
 ഐത്തനാകാലാമവിഷിയയല്ലോഭവാൻ.

തവനഗരമരിനടയവിഭ്രംശജാതമാം
 താപമെല്ലാംസഹിച്ചീടുകഭൂപതേ.
 സുജനവരശ്രൗഞ്ചൈവോദഗന്മാർനിജ-
 സ്വപാത്തശോകംസഹിക്കുന്നതില്ലെങ്കിലോ.
 ജഗതി പുനരരികനിചിലപ്രജാനാശവും
 ജാതമായിട്ടുമ്പോഴെന്തെന്നിണ്ണയം.
 സുഖരഹിതമധികതരദുഃഖസ്വപത്രവമീ-
 സംസാരമായതിൽപത്തിപ്പവന്നഹോ-
 നന്ദികിമപിസുഖലവമിതാകയാൽദുഃഖവും
 നല്ലസുഖബുദ്ധിയോടനുഭവ്യമാം.
 ശ്രൗഞ്ചധരണിപതിതിലകളെവേരേററുണരം
 ശ്രേഷ്ഠമനുജ്ജ്വലിത്തരകൊണ്ടീടുക.
 അതിചിമുലതരമിഹനിജാപരാധത്തിനാ-
 ലാഗതമായദുഃഖത്തെനിരൂപിച്ചു.
 മനസിതവമുഹൂരന്തവിടുന്നതേക്കിലോ
 മാനവനായകനോഗ്രമല്ലതുമേ.
 പരമശിവഗണവരനതായനികുടന്നു,
 പാരംപരിഭവംചേർത്തുനിൻമാനസം.
 അവനിപതികലവരസുഖത്തെയിട്ടിടുകി-
 ലായതുണ്ടാവുന്നതെങ്ങിനേചൊൽകെടോ.
 ശശിശകലധരപുരമതിങ്കൽസ്വഭാവന
 ശംഭുഗണങ്ങളെല്ലോസേവ്യമാനങ്ങൾ.
 വിനയമൊഴുമവരായപുജചെയ്യാക്കിലോ
 വിപ്ലങ്ങളേററുണ്ടാക്കുമെവർത്തനം.
 നിജമനസിപളരമുദമദമന്തിമിത്തമായ്
 നീയഹോതന്മന്ദിരംനശിപ്പിച്ചിഹ.
 അതിമഹിതവിഭവയുതമാംഗിരീശാലയേ
 അന്വോടുപറ്റ പംക്തിടാതെയാഴുവാൻ.
 മതിയിലതികൊതിതവവളന്നീടുകിലതു
 മാനവനായകസാധ്യമായിട്ടുമാം.
 ബഹുഫലദയജനഭജനംചെയ്യുവാഴുന്ന
 ബ്രഹ്മാദികളായവന്മാരകന്മാക്കാ.
 ദുരിതഗണഹരണപട്ടവായിട്ടമിക്കാശി
 ദുഷ്ടാപചെന്നറിഞ്ഞീടുകഭൂപതേ.

ഇഹപരമശിവപുരിയതിങ്കൽ സ്വധർമ്മിയരേ-
 മേതൊരുജന്തുനന്നാലുംമരിച്ചാകിൽ.
 നതുസമയമരിച്ചഹിതമാംബ്രഹ്മഭാവത്തെ-
 യാത്രഗമിച്ചീട്ടുചെന്നറിഞ്ഞീടുക.
 ക്ഷിതിരമണനിർണ്ണയിച്ചുകാരനിത്യാം
 ക്ഷേത്രരൂപണബ്രഹ്മൈവവിളങ്ങുന്നു.
 പരമശിവനഖിലജഗദീശനംസന്തതം
 പാരാതെരഭൂപമായതത്രാഴ്ന്നു.
 ക്ഷിതിധരജയുഷപതിസ്വഭൂതിയകാണിപ്പാൻ
 ക്ഷേത്രരീത്ഥാകൃതിയേയുംഗമിച്ചിതു.
 പുരമനപദവിമുഖമായ് മലമുത്രേണ
 വൃശിതമായസൈന്യത്തോടുമക്ഷേത്രം.
 ഇനിയുരങ്ങിവസമിഹസേവാത്ഥമിച്ഛിക്കി-
 ലെങ്ങിനെയുണ്ടാംസ്ഥൂലിനിനുള്ളടം.
 ഇതിമുനികൾകലരിലകനായഭരപോജ-
 നീശപരക്ഷേത്രമാഹാത്മ്യമുറച്ചു.
 സകലമപികനിവിനൊട്ടുകേട്ടോരനന്തരം
 സന്യാജിച്ചാനന്തദുഃഖംഭിവാദാസൻ.
 മരിശകലധരവസതിയായവാരാണസി
 മാഹാത്മ്യമേവമറിഞ്ഞോരനന്തരം.
 നിജമനഃപിഗുരുകതുകമൊടുമവിടെവാഴ്വാൻ
 നിശ്ചയിച്ചുവോട്ടുപതിനായകൻ.
 വിനയമൊടുമുനിതിലകനെപ്രസാദിപ്പിച്ചു
 വീണവന്ദിച്ചുചൊല്ലിടിനാൻപിന്നെയും.
 ഇതുകരുണയൊടുമിഹഭവാന്തരുകൈയ്ക്കായാൽ
 ഗൗരീശവംസഭാംകാശിതൻമാഹാത്മ്യം.
 സരസതരമഖിലമചികേട്ടുമന്മാനസെ
 സ്സന്താപമെല്ലാമകന്തുയോനിയേ.
 തദനമമഹാഹിംസതുകതുകമുഖമാകന്തു
 തത്രാവാർണ്ണസീതന്നിൽവാണീട്ടുവാൻ.
 സ്ഥിരവസതികരവിധിയെന്തല്ലകവിശേഷേണ
 തീവ്രബുദ്ധേതപമെന്നോട്ടുസാദരം.
 മനുജപരിവൃദ്ധവപനമിതിനിശമനംചെയ്തു
 മുഖദീശൻതാനുമേവമരുൾചെയ്തു.

അർത്ഥപരിവർത്തനം നിന്നുണ്ടാകാതിര-
 മന്യമാസംഭവിക്കുന്നതില്ലെന്നു മേ.
 രജനികൾക്കു കലധര ചരണപരിചയ്ക്കു
 രാഗരോഷഭേദം ഹീനമെന്നു നായ്.
 ദേശമൊഴിഞ്ഞു മതിയെന്നു മോക്ഷമാം
 ദേവയാത്രാദിവിധാനനിരന്തരായ്.
 വരിയൊരുതരക്കു കഴിഞ്ഞു കിടന്നു
 വാണു കലയ്ക്കു വിധിപോലവിട്ടെല്ലെന്നു.
 വചനമൊഴിയുതലിന്നിന്നു മനസ്സെ
 വന്നിപ്പോലിന്നു യോഗമൊഴിച്ചിതുവൻ.
 അഹമഖലഗുഹ്യപരമപരമപരമ-
 മർദ്ദനം ചെയ്തു സേവ്യപുതുക്കെത്തിനെ.
 ഹിമധരണീധരവരസുതാമണവാളനാ-
 മീശപരൻ താൻ പ്രസാദിപ്പതുക്കെത്തിനെ.
 അതു സകലമവികലമുന്ദീതിലകുഞ്ഞാനി-
 ന്നാചരിപ്പാനൊരുക്കുന്നു സാമ്പ്രതം.
 നൃപതിവരവചനമിരികേട്ടോരനന്തരം
 നിമ്ബലാത്മാകരോജനം ചൊല്ലിനാൻ.
 ജഗദുദയവിധയപരിപാലനകാരണം
 ജന്മസുതാവരം വേദം ജടാധരം.
 പരമശിവമരഗണനതമവിലനായകം
 പാപ്തം കിന്നം പരമേശ്വരം പരം.
 ത്രിപുരമരമുരഗവരഭൂതിവിഭൂഷണം
 ത്രീക്ഷണം സമർപ്പകസംക്ഷിണം മോക്ഷദം.
 സതതമപിഹിമമുഖമീശനാം ദേവനെ
 സ്സംയമതീതമാഭിഷിക്തനാക്കീടേണം.
 അധികതരസുരഭിലദയംഗസമുഷ്ണതാ-
 ലമർദ്ദനം ചെയ്തു കൊള്ളേണം നിരന്തരം.
 സതതമതിവിനയമൊട്ടു സത്യപുഷ്പങ്ങളാൽ
 സംദരം വൃഷ്ടിച്ചുകൊടുക്കു പ്രതിദിനം.
 കനിവിനൊട്ടു കലുഷഗണനാശനമാകിയ
 കാശീനിവാസനധൂപിച്ചുകൊള്ളേണം.
 നിജഹൃദയമതിലമരമലവിജ്ഞാനേന
 നിരാജനം വഴിപോലെ നൽകീടേണം.

അതിവിമലമധികതരഭക്ത്യാനിരന്തര-
 മാത്മാനമാത്രനിവേദിച്ചുകാളേണം.
 നിരതിശയവിനയനയവിശ്വപ്രസയകൃതനായ്
 നിത്യവുംവൃജിച്ചുകാളുള്ള കിലീശപരൻ.
 ജന്മമരണഭയഹരണകരണനഖിലേശപരൻ
 ജന്തു പശ്യാന്തസ്ഥിരൻപരമേശപരൻ.
 പരമശിവനഗവരസുതവരൻശങ്കരൻ
 പരംപ്രസാദിക്കുമില്ലാത്തസംശയം.
 തന്നെപത്തുപതിനിജചിദാനന്ദരൂപമം
 സ്ഥാനംനിരന്തരാനന്ദകുറുപ്പിപതേ.
 റൂപതി പരനിതിമുനിഗിരംകേട്ടനന്തരം
 നിർഭാനന്ദമോദേ പമുരചയ്യ.
 മുനി ബിലകഭവദുരിതമംത്രാഭയാനേന
 മുഖ്യമാമീശപരവൃജപയ്ക്കീടുന്നേൻ.
 ഹൃദി സദയമിഹശൃണുമുനേനഹാശകതരാം
 ഹേമയതാലജംഘാദിവിർമ്മാരാൽ.
 അതികഠിനമഹാകൃതമാധോരൂപഭൂപാൽ
 അഭ്യുദയീക്കുന്നചിത്തം വിശേഷിച്ചും.
 അവാരണാഭ വിശമന പുരമതിലയക്കുവാ-
 നത്വന്തശക്തനായോരപുത്രൻമമ.
 സ്വപദിത പരനസിമതികരുണയുള്ളവായിനി
 സ്സംഭവിപ്പാനായനഗ്രഹിക്കേണമേ.
 മനുജകുലവരവചനചിതിനിശമനംചെയ്യ
 മാമുനീന്ദ്രൻതാനുമേവമരുമെയ്യാൻ.
 നിത്യമിതുതപവിതമതായകാർഷ്യാദൃതം
 നിശ്ശങ്കമിന്നുചെയ്യുന്നുണ്ടുഞാൻദൃഢം.
 പുരുഷ പരതപതനയനടനെയുള്ളവായ്ഞം
 പുത്രകാമേഷ്ടിയിന്നുവാടുചെയ്യണം.
 സപദിമഖകരണമതിനിന്നുവേണ്ടുന്നോരു
 സംഭാരജാലവുംസംഭരിച്ചീടുക.
 പുനരവനിപതിമുനിഗിരംകേട്ടനന്തരം
 പുത്രേഷ്ടി സാധക സംഭാരമാക്കെയും.
 വിര ചിന്താദുമുനിവരനര മൃപോലെത്തന്നെ
 വീതചേദമോരുകീടിനാൻസദരം.

പുനരമിതകൃതകസധിതമേദപാജനം
 പുത്രകാമേഷ്ടിയൈച്ചയ്യാൻ വിധിപോലെ,
 തന്നെനൂപചരണനിജഭായ്യായ്ക്കേപ്പുന്ന
 താഴെനാപ്യയായിടുന്നനാരികിൽ.
 അമരവരസു കന്ദസമനായുളവാസ്തനി-
 തംതു പ്രതദ് നന്നെന്നാകേനന്ദനൻ.
 അചനപിലഗുണനിലയനമിതബലവീർവ്വാ-
 നത്യന്ധിമാനതീവദാജാമയൻ.
 സമരഭൂവിവിരവിനാട്ടുഹേമയന്മാരെയും
 സതപരംതാലജം ഘനാരെയുമവൻ.
 തപനസുതപ്തമതിലായച്ചാനനന്തരം
 താതാനാട്ടുംകൂടിവാണാൻപ്രതദ്നൻ.
 മതിശകലധരവസതിയാകിയകാശിതൻ
 മാമാത്യാചപമുരച്ചേർമുനികളേ.
 അധികരചിയിനിമുമിതിലുണ്ടുനിങ്ങൾക്കകി-
 ലമ്പോട്ടാചാൽവെന്നാന്നവർഭൂമുനി.
 അരുളിയതുനിഖിലചിഹ്നങ്ങളോടിന്നുണ-
 നാദരയോടായും പണ്ണമോതിനേൻ.
 മദനഹരദുരിതഹരവദഹരശങ്കര
 മന്ദാകിനീധരശൗരീമനോഹര.
 ശമനമദനകരശശധരകലാധര
 ശാന്തേതരമനോദൂരദയാപര.
 പരമശിവഗിരിശമുധനിഖിലജഗദീശപര
 പാലിക്കെയന്നുവാണിടിനാർത്തതയും.

ശ്രീകാശീചാന്ദാത്മാ മതൃത്മാത്മാം സമാപ്തം

പഞ്ചമോദ്ധ്യായം.

ധന്യരീലേകളിലൊപ്പതലോപാല്പനി
 യിന്നിയുംകാശിമാമാത്യാചത്വത്തമം.
 എന്നതുകേട്ടകിളിമകളുംമുദാ
 വന്ദിച്ചുപാല്പിത്തുടങ്ങിനുള്ളിങ്ങനെ.
 പിന്നെയുംമാമുനീന്ദ്രന്മാർഭൂമിനെ
 വന്ദിച്ചുപാല്പിടിനാർചിനയാനപിതം.

ധന്യമൗലേഭവൻകുശിമാഹാത്മ്യ-
 മൊന്നെഴുതുകേട്ടേറവുംമാനസം.
 ഉന്നതത്രപ്തിഭവിച്ചിരിപ്പൊഴിന്ന-
 മൊന്നുണ്ടുങ്ങടമോടിപ്പുണ്യമാമുനേ.
 പാരമഹത്വമേറുന്നകുശീപുരം
 പാരാഭയസേവചെയ്യുണ്ടതുമെങ്ങിനെ.
 നേരോടൊചാല്പേണമെന്നാലനന്തരം
 പാരാഭയങ്ങളെപ്പോയപ്പുണ്യമേതന്നെ.
 സപാതംപലപ്പുതരംസംധിച്ചിടാനെന്ന
 വാരതകൂട്ടമ്പോട്ടുചെന്നാൻകുളുനീ.
 ചതുരണശ്രേഷ്ഠശ്രദ്ധയകേരക്കവിൻ
 സാരമൊതപംപറഞ്ഞീട്ടവനഹം.
 കുമാരസ്തൂഭംഭങ്ങളമതുംവു
 കുമാരകാലങ്ങളെത്തുവഴിപോല.
 ധർമ്മോഷങ്ങളെപ്പാരമ്പുരസ്സരി-
 ചുമ്മഹാഭവപുരിയെല്ലെങ്കിലേണം.
 പാരംപ്രതിഗ്രഹത്തിൽപരാവൃത്തനായ്
 നേരേശമദമത്തോടുസംയുക്തനായ്.
 മാർവൈരിദ്യാനതല്പരചിത്തനായ്
 വാരാണസീപുരസേവചെയ്യിടേണം.
 കോട്ടമകാപരപക്രത്യങ്ങടചെയ്യാതെ
 ലോഷ്ഠാശ്വകാഞ്ചനതുല്യഹൃദയനായ്.
 പഞ്ചാക്ഷരജപതല്പരനായ്സദാ
 പഞ്ചവാണാരിപുരത്തല്ലെങ്കിലേണം.
 പിന്നഗ്രഹസ്ഥാനനാകിലാധർമ്മത്തി-
 ലന്യുനതല്പരനായ്സപാജ്ജിതമായ.
 വിഷംബഹിദ്വാനമമ്പോട്ടുചെയ്യഥ
 നിത്യാപയോഗ്യമാംവിത്തവുങ്കുടലാണ്ടു.
 തീർത്ഥപ്രിയനായ്തിഥിഭരണിപ്പുനായ്
 മുതുമുണ്ടയപുരസേവചെയ്യിടേണം.
 സപാലപ്രായപാത്തിലത്യാനനിഷ്ഠനായ്
 നിത്യംഗുരുപരിചയ്ക്കുനിരതനായ്.
 ധർമ്മപരനായ്സദാബ്രഹ്മചാരിയായ്
 ത്രാബകുന്ദതൻപുരസേവചെയ്തേണം.

ഏതാരുമത്ത്വരേൽസേവ്യയെന്നുള്ളതാ
 ഹാദരാചമാല്ലീട്ടവൻകേട്ടുകൊള്ളവിൻ.
 യാതൊരുതന്നെപജാത്യാനുസാരമാ-
 മേതൊരുധർമ്മവിധിച്ചിരിക്കുന്നിതോ.
 തദ്ധർമ്മനിഷ്ഠരാൽത്തന്നെവാരാണസീ
 നിത്യവുസേവ്യയാണെന്നറിഞ്ഞിടേണം.
 അന്യരും മുളുവർതമുമാടേ സഖക്കു
 മന്നിടക്കുഗ്രാമതുല്യയാദയവത്ര.
 ആകയാൽ ധർമ്മസ്തോരണത്തെരായ്
 രാഗരോഷഭേദചഞ്ചലജിതരായ്സഭാ.
 ചന്ദ്രമൂഢോപാസകരാത്രിമുക്തിയെ
 തന്നെവെളിപ്പെടുവാണീട്ടുജനങ്ങളിൽ
 സേവിച്ചിടേണമവർസോക്ഷാൽ ബ്രഹ്മ
 കൈവല്യമാത്ര നൽകുന്നുവാരാണസീ.
 മൂന്നുപരാശര പുത്രനാംവ്യാസൻ:-
 ലന്യനവിഭേഷമുണ്ടുകകാരണേൽ.
 പന്യഗഭൃഷണൻവാരാണസീപുരം
 തന്നിൻനിന്നപ്പാത്താമിനാൻപ്രാസനെ.
 എന്നതുകേട്ടുമനികുഭുഭുതമി
 തന്നെവെളിച്ചമോദിച്ചാരതുനേരം.
 ദോഷാകരപരനായവിശുപരന
 ഭേഷംപരാശരജകൻ പളരുവാൻ.
 ദോഷമെന്തെന്നനുഷ്ടിച്ചുമനികുല
 ഭൃഷണനായപരാശരനന്ദനൻ.
 ദോഷജ്ഞങ്ങളോടിന്നതുമൊല്ലീട്ടു-
 കീഴൽതീരംവണ്ണമാത്മവിത്തരംഭവാൻ.
 തോഷമോടേമുനികുലർഗിരംകേട്ടോരു
 ശേഷംഭുതാനുമേവമരുടെചയ്യ.
 വാസുദേവന്റെകലാമയനാകിയ
 വ്യാസമനീശപരൻസത്യവതീസുതൻ.
 പാരാതെശിഷ്യഗണങ്ങളോടൊന്നിച്ചു
 വാരാണസിപ്പെഴുന്നെള്ളിടിനാൻപുരം.
 തത്രഗമിച്ചാരനന്തരംതാപസ
 സത്ത്വമനായസംവത്സമുനീശപരൻ.

മുതലായും കരുണാകരം ശങ്കരം
 കാശ്യാനീപ്രിയവല്ലഭീശപരം.
 മുഗ്ദ്ധദൃശേഖരം വിജയപടനായകം
 മുക്തിപ്രദം മുക്തിദാത്രിതാമ്രദീപകം.
 കൃത്തിവനനം കൃതാന്താനുകാശിണം
 ഭക്തപ്രിയഭവഭഞ്ജനം ശാശ്വതം.
 ചിത്തദൃശതരംഗ്യാനിച്ഛന്ത്യലാ
 തത്രവാഴുന്നതുകണ്ടിതുവ്യാസനും.
 ഗന്ധനാംസംവത്സരമുനിതന്നാട
 പൂജാശ്രമപദത്തിന്നടുത്താദരാൽ.
 തന്നാടശിഷ്യഗണങ്ങളോടും തത്ര
 സന്നഭവേവസിച്ഛിദിനാൻ വ്യാസനും.
 വേദാന്തതപവിതരം മുനിശിഷ്യന്മാർ
 വേദാഭ്യയനമേവോടുകൂടിച്ഛിതു.
 അഭ്യന്തരോത്തമകോലാഹലത്തിനാൽ
 തദ്വ്യാനവിഷ്ണുഭവിച്ഛിതതുനേരം.
 സിദ്ധനാം സംവത്സരമുനിനായകൻ
 സ്വപ്നാനന്ദമുദവടിഞ്ഞുനോക്കുന്നേരം.
 വ്യാപ്താനന്ദപ്രസാദസ്വീകുന്നേരം
 വിപ്ലവാനന്ദം വ്യാസനകുണ്ഡനനരം.
 നല്ലവണ്ണം താനറിയുമെന്നാകിലും
 മെല്ലെവേദാഭിച്ഛസംവത്സരനിമിത്തം.
 ആദരഭക്തിചാൽകഭവാനെവിട്ടുനിഹ
 നേരേസമാഗതനായതും കാശിയിൽ.
 വാസംഭവാനെത്രാലമൊന്നെന്നതും
 ഭാസ്യരബുദ്ധപദകൈകോസാഭരം.
 ഇത്തരം സംവത്സരമുനിതൻഗിരം
 സത്യവതീസുതൻകേട്ടോരനന്ദരം.
 ഉത്തമമേതു മുച്ഛിലതുനേരം-
 മന്മായനാഭിനിതാനമുദൈച്ഛസുരം.
 ചിത്തേഹസിച്ഛവൻപോലുമുച്ഛിദിനാൻ
 ചിത്രമിദമഹാബ്രഹ്മൻമഹാമുനേ.
 സത്യവതീസുതനാകിയവ്യാസനെ
 സ്സൗമ്യനാഭവാൻ താനറിയുന്നില്ല.

വർത്തമാനൻസർവ്വലോകത്തിലുംപുരു-
 ഷോത്തമൻസാക്ഷാലനശ്ചുവാണീയുതൻ.
 ദൈവപായനൻസർവ്വവിദ്യാനിധിമഹാ-
 താപസവയ്ക്കനാമിദ്ദേഹമച്ഛപ്പാഴ്ത്ത.
 തന്നുടെശിഷ്യഗണങ്ങളോടൊന്നിച്ചു
 പുണ്യമാക്കൈമിശാരണ്യത്തിൽനിന്നിഹ.
 വന്നിതിപ്പോരത്തന്നെവാരാണസീപുരം
 തന്നിൽപ്രസംഗംനിമിത്തമെന്നോക്കെടൊ.
 ഇന്നൊരുകായ്കവശാൽവന്നതല്ലെന്നു
 നന്നായറിഞ്ഞുകൊണ്ടോലുംതപോനിയേ.
 സത്തമനാകമിദൈവപായനമുനി-
 യത്രവഃഘ്നീതന്നാലവിടെത്തന്നേ.
 ഉത്തമതീർത്ഥങ്ങളൊക്കെയുമുണ്ടെന്നു
 ചിത്തതാഴികൾധരിച്ചുകൊണ്ടിടുക.
 നമ്മൾക്കുധർമ്മവ്യവസ്ഥാപനാർത്ഥം-
 യാഗ്യായഭോഗകൃത്താണീമുനീശ്വരൻ.
 ജ്ഞാതരുംജൈമിനിതന്നുടെഭാഷിതം
 ശ്രുതപാമുനീന്ദ്രനാംസംവർത്തനന്നേരം.
 പ്രകൃതാക്ഷരംജൈമിനിയോമുനിതന്നോ-
 ടിത്തരമല്ലംഹസിച്ഛാചാല്പീടിനാൻ.
 ജൈമിനകാശിയിൽവന്നോരനീയിഹ
 സാമഹീനംപറഞ്ഞീടരുതീവിധം.
 ധർമ്മസമേതവർകൾഭഗവാൻപ്രാസ-
 നമുചോടിനരുൾചെയ്യട്ടെസദരം.
 ഭാസാമഹാഭോഗനാകമീധന്യനെ
 വ്യാസമഹാമുനിയെന്നറിയുന്നുഞാൻ.
 എന്നാകിലുംധർമ്മാധനചെഷ്ടിത-
 മിന്നിഹവ്യാസനയുക്തമല്ലേതുമേ.
 എന്നതുകേട്ടോരനന്തരംവ്യാസനും
 തന്നുടെശിഷ്യർക്കൊഴിമഹാത്മ്യത്തെ.
 കെന്നാഴിയാതെകുറുപ്പിക്കണമെന്നോത്തു
 മന്ദസ്തിരംചെയ്തിവണ്ണമരൾചെയ്യ.
 ബ്രഹ്മൻതപാനിയേസംവർത്തമാമുന
 സന്മതേഞാൻധർമ്മാധനചെഷ്ടിതം-

ഏതൊന്നനുഷ്ഠിച്ചിതെന്നു ചൊല്ലിടുക
 ഹന്തഭാഹ്നി ക്ഷന്നധമം വിരിഞ്ചനം.
 ഇത്തരം വ്യാസവാക്യം കേട്ടു നന്ദര-
 മുത്തരം സംവർത്തിത്തരം ചൊല്ലിനാൻ.
 വ്യാസമഹാമുനിശ്രേഷ്ഠധരികൾക്കൊ-
 കാശിയംകുന്നിതിതു ശങ്കരീപുരീ.
 രീതമുണ്ടല്ലൊ റിലും വെച്ചതിലേല-
 മുത്തമയാണെന്നറിഞ്ഞീടതു പോലെ.
 ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ വെച്ചു തത്തമയെന്നതും
 ചിത്തേതേവാൻ ധരിച്ചിടുക സമ്പ്രദായം.
 ഇത്തരം വർത്തിക്കുമിങ്ങാശിതന്നുടെ
 യുത്തമമായുള്ള ദർശനത്താൽത്തന്നേ.
 ഉത്തംഗപാതകൗഘങ്ങളിലധ്യം
 സതപരാനാശം ഭവിക്കുമസംശയം.
 അത്ര ചരാനസീതനിൽ വാണിടുകിൽ
 മുക്തിസാധിച്ചിടമുണ്ടു സംശയം.
 മൃത്യുഞ്ജയവാസമാകുമിങ്ങാശിയിൽ
 രാത്രിതൃപ്തപാസിച്ഛാലതിൻഫലം.
 നിത്യമനേകസന്ദ്രജനം ചെയ്തു
 സത്തപസ്സിൻ ഫലത്തെക്കൊളയിക്കമാം.
 അത്ര കാശി മഹാക്ഷേത്രം നന്ദരത്തിങ്കൽ
 മുതുവെപ്പാപിപ്പവൻറാഴ്ന്നിരിക്കൽ.
 ത്രുപമാംബ്രമൈക്യം കരകരകരകം
 ബലാഭരമുപദേശിക്കേഴുപരൻ.
 അപ്രത്യയതേനകോടിജന്മങ്ങളിൽ
 മുക്തിപ്രദങ്ങളായ നൃങ്ങളായുള്ള.
 ഉത്തമനിത്യകർമ്മങ്ങൾ കൊണ്ടു ഞ്ഞാ-
 മെത്തു മോക്ഷമറിയരുതേതു മെ.
 കാശി മഹാക്ഷേത്ര മാമിവിടെ പ്രാണ-
 നാശം ഭവിച്ചിടുകിലവനങ്ങനും.
 ഇതുകാരണപ്രാപ്തപരയാംഗതിയെയു-
 മീഷലനെ ഗമിച്ചിടും മഹാമാത.
 അത്ര മാഹാത്മ്യമുള്ളൊരിമ്മഹാക്ഷേത്രം
 മുത്തമശിഷ്യഗണങ്ങളോടൊന്നിച്ചു.

ചീത്തസമ്മോദനവന്നോരനന്തരം
 സത്യവതീസുതനായഭോനിഹ.
 ഗംഗാസലിലസമ്മേളിതമായതി
 രംഗലമോചകൃഷ്ണരണീജ്വല.
 തിങ്ങുന്നഭക്തിമോട്സ്നാനമാചരി-
 ചുംഗജാരാതിയംവിശേഷപരൻതന്നെ.
 അച്ഛനുംചെയ്തതില്ലായതുതന്നയാ-
 ണപ്യതാഴോൽഭൂതനാംഭവാനിനിഹ.
 മെച്ചമരംധർമ്മബാധനചപ്രീതം
 നിശ്ചയമാചരിച്ചുന്നുഞാൻചൊന്നതും.
 ആകയാലിന്നുഭവൻഗമിച്ചുവോടു
 ഭവഗേതത്തിൽ വിധിയാചരിച്ചാലും.
 ലോകമരംധർമ്മതപജ്ഞനാംഭവാ-
 ന്കുചസപ്തമറിയുമല്ലോമുദന.
 എന്നതുകാണ്ടുപാരംശയ്ക്കനാംഭവാൻ
 തന്നോടുത്തൊന്നുചൊല്ലുന്നതില്ലേതും.
 എന്നുസംവർത്തമഹാമുനിതൻഗിരം
 ധന്യനാംഭവപദായനൻകേട്ടനന്തരം.
 ഉന്നതമോദനേശിച്ഛഗ്നങ്ങളോ-
 ടൊന്നി ചൂടൻവിധിപോലെതീർത്തങ്ങിൾ.
 സ്നാനവുംചെയ്തുതപജ്ഞനാംമുനി
 മീനദ്ധപജാരിയംവിശേഷപരനെയും.
 മേനാത്മജയാമഗ്നരീയയുംവാര-
 ണാനനനാകിയവിഘ്നേശപരനെയും.
 മാനസഭക്തിയോടച്ചി ചുവന്ദിച്ച
 മാനാദിധീനനാംഭവപദായനൻതദം.
 ദിവ്യചിദോപിയെയുമഭിവന്ദിച്ച
 നിർവാണമണ്ഡപേരചന്നിതനാദരം.
 തദ്രസ്യകത്തങ്ങളെല്ലാംജപിച്ചുവോടു
 തദ്രസാധാരണായിരിക്കാനേരം.
 കുദ്രസ്യതാഭരണൻവിശപനായകൻ
 ഭദ്രദൻപാവുരീകാതൻമഹേശപരൻ.
 സ്വപദുതല്പൻവ്യാസതപമറിയുവാൻ
 വിദ്രതംബീദസ്തമായതിനിന്ദ്രമം.

വേഷംധരിച്ചുമുനിജനമാക്ലായ-
 ഷോഷവുംചെയ്തുവാണീട്ടംസഭാന്തരേ.
 സർവ്വമുനികളുംഗോക്കിയിരിക്കവെ
 സർവ്വജ്ഞനാംഗ്രാസമാമുനിതന്നുടെ.
 നേടിച്ചമന്നിടിനാൻശങ്കയെന്നിയെ
 പാരംനിഷിദ്ധനെന്നാലുംമുഹൂർത്തി.
 ചൈവപരായനനാമുനിയുമതുക്കണ്ടു
 കോപവിദ്വേഷസ്ഥാകുലനായുടൻ.
 ശ്രീപാപ്തരീകാന്തനെന്നറിഞ്ഞീടാതെ
 ശഠപനഭസ്മീകരിപ്പാനെന്തങ്ങിനാൻ.
 അങ്ങനരമാത്രഭഗവാൻപുരാന്തകൻ
 പന്നഗഭൂഷണൻവിശപശപരൻപരൻ.
 ഇന്ദ്രാഭിവൃന്ദാദകവുന്ദസേവിത-
 നിന്ദിരാപല്ലഭ്യുജിതാംബ്രിഭായൻ.
 ചന്ദ്രമുഖൻലോകശങ്കരൻശങ്കരൻ
 കന്ദർപ്പൻചരിമറഞ്ഞാനതുനേരം.
 നിഷ്ഠുരുകായുതശാരദേന്ദ്രപ്രഭോ
 ധിക്തജിജാഗത്രകപ്രഭായുക്തനായ്.
 മാന്താഞ്ചലചന്ദ്രാഗ്നിലോചനനീശപര-
 നാന്താത്തിനാശനൻദേവൻമഹേശപരൻ.
 കാത്യായനീദേവിതന്നാൽപരിഞ്ജ-
 മുത്തിയായ്നന്നായുധോജപലിതങ്ങളാം.
 പത്തുകരാംഭോരഹങ്ങളോട്ടുതദാ
 പ്രത്യക്ഷനായ്പുരോഭാഗവിളങ്ങിനാൻ.
 ഇന്ദ്രമന്ദഗ്രഭാഗേപരിശോഭിക്കു-
 മിത്രിലാക്ഷീശനാമീശനെക്കണ്ടുടൻ.
 സത്യവതീസുതൻമുന്ദാംമുനിഗണ-
 മത്യുത്ഭുതംവൃണ്ടുതച്ചരണാംബുജ.
 ഭക്ത്യാനമിച്ചമൃഷ്ടനീരമ്പൊഴിധി-
 സ്തോത്രങ്ങളാലീശനെസ്തുതിച്ചീടിനാൻ.
 ശങ്കരശംഭോരഹാദേവഗോപതെ
 രികൾക്കുലാധരവിശപനാഥവിഭോ.
 പങ്കജജന്മാഭിനിജ്ജരസേവിത
 പങ്കജബാസ്വപചന്ദ്രാഗ്നിലോചന.

വൻകുരിവീരപർമ്മാബരശൃംഗന്റെ
 പങ്കവിനാശനപാപ്തീവല്ലഭ.
 തുംഗഭൂമിഗവിഭൂഷണോദേവ
 ഗംഗാധരഗന്ധധാജസവിത.
 വിഗജകാഭൂടമണ്ഡലമണ്ഡിത
 പങ്കജബാണാന്തകനമസ്തസഭം.
 ഇങ്ങിനെപ്രസാദിയൊരുമിജനം
 തിങ്ങിനടകത്യാപു കഴ്ന്നോരനന്തരം
 അംഗജാരാതി മാംവിശ്വപരപരൻമുനി-
 പുംഗവനാകിയപ്രസന്നോടെന്നരം.
 കോപി ചുങ്കക്കാണ്ടുനതോന്നമാറിങ്ങിനെ
 ശ്രീപരമേശ്വരൻതാനമരുൾപെയ്തു.
 ദൈവപായനമുനേപോകപുറത്തുനി
 യാവസിപ്പാനത്രയോഗ്യനല്ലേതുമേ.
 കോപരാഗദോഷമനസന്മാക്കിയ
 മേപുരിചാസത്തിനഹ മല്ലോക്കൊടോ-
 നിന്നമേകേശരണനെനുള്ളതു
 നന്നായറിയുന്നുണ്ടാനാമരമെതെ.
 എന്നതുകൊണ്ടുനിന്നോടുപായുനി-
 തിന്നതുകൂട്ടുകൊണ്ടാലുംമുനിവര.
 എന്തൊക്കെയോ തിങ്ങിനിന്നാടുദൂരവ
 ചെന്നുവസിപ്പുനിഷ്ണാമനായ്സന്തതം-
 ഉന്നതഭക്തിയോടുകൂടിനിത്യവൃ-
 മമെന്നയാശാധിച്ചുകൊൾകവഴിപോലെ.
 പിന്നെനീ രാഗാദിനിമുക്തനായ്മമ-
 മന്ദിരേവാണുകൊണ്ടിടുകമാമിനേ.
 എന്നിങ്ങിനേഭഗവാൻവിശ്വനായകൻ
 പന്നഗഭൂഷണൻദേവൻദയാപരൻ.
 തന്നുടെപാദഭക്തന്മാർക്കുസന്തതം
 വുന്മാരകദ്രമ തുല്യൻമഹേശ്വരൻ.
 ധന്യനാമാമുനിതന്നാടരുൾപെയ്തു
 മന്ദമരഞ്ഞരുളിടിനന്നീശപരൻ.
 പിന്നെവദവ്യാസനാമുനിനായകൻ
 തന്നുടെശിഷ്യവുന്മേന്മാക്കൊരുമിച്ചു.

കന്ദർപ്പവെരിയാംവിടെശപകനായകൻ
 തന്നാഞ്ഞയശ്ശിരസാവഹിച്ചാദരാൽ.
 ക്ഷേത്രബഹിരാഗഭദ്രേശവസിച്ചുകൊ-
 ണ്ഠാത്താത്തിനാശനനായവിശേഷശൈലം.
 കാൽത്താരടിയിണപൂജിച്ചവരിച്ചു
 ചിത്തത്തുല്പാദനിച്ചിടിനാൻപ്രാപനം.
 എന്നതുകണ്ഠരാഗഭദ്രേഷപട്ടജ്ജ
 ധന്യരാമുപ്യാധികാരികളാൽത്തന്നേ.
 സേവിപ്പിന്നുവാരാണസീയോഗ്യയ-
 ന്നേവരംചിത്തധരിച്ചുകൊണ്ടിട്ടുവിനം.
 കേവലാനിങ്ങൾമോദിച്ചതുകാരണാ-
 ലേചമല്ലാത്തൊന്നുമെന്തുകൊള്ള.
 വാരാണസീപരിമാണത്തെയുമിനി
 യീരണാചെയ്തവൻകേട്ടുകൊള്ളുവിൻ.
 മദ്ധ്യമേശംതുടങ്ങിട്ടുനേരേപുന-
 ത്തമദോലിവില്ലേക്കനോളമായ്.
 സൂത്രംപിടിച്ചുനാലുപിടികളെ.
 മത്തരംമണ്ഡലംകാരമായ്ചൂരിയാൽ.
 തത്രദക്ഷിണയാതാതരേഖതൻ
 മദ്ധ്യത്തിലുത്തമമംമഹാക്ഷേത്രത്തെ.
 കാശിയെന്നിങ്ങിനെയൊല്ലുന്നവേദങ്ങ-
 ല്ലീശവാസസ്ഥാനമാമവിടെത്തന്നെ.
 മുക്തിപ്രതിഷ്ഠയുചെയ്തുകാശിക്കുള്ളിൽ
 നിത്യവിശേഷഫലസാധനമായി
 വാരാണസിയെന്നനാമധേയത്തോടു-
 മീരേഴുപോകങ്ങളിലുംപ്രസിദ്ധമായ്.
 പാരംപരമമംക്ഷേത്രംമഹാത്മ്യം
 നേരേവിളങ്ങുന്നിതെന്നറിഞ്ഞീട്ടുവിൻ.
 നേരോടക്ഷേത്രത്തിനുള്ളൊരുവിനെ
 യീരണാചെയ്തിട്ടുവൻകേട്ടുകൊണ്ടാലും
 വേദരേഖയെക്കൈവടക്കനദികൾക്കു
 നേരേകിഴക്കുവാരണാസിയുംതഥാ.
 പശ്ചിമഭാഗത്തുജാഹ്നവിയുംപാശ-
 ഹസ്തനായിട്ടുംവിന്യാസകേദവനം.

ചിത്തുന്നവാരാണസിയാമിതിനമഃ
 യന്തഃസ്ഥിതമായതിതരംരമ്യമായ്.
 നിത്യംവിശേഷഫലസാധനമവി
 മുക്തമെന്നിങ്ങിനപാരിൽപ്രസിദ്ധമായ്.
 ക്ഷേത്രമൊന്നുണ്ടതിന്നുള്ളോരളവിനെ
 യത്ര ഞാൻസംക്ഷപമായുംചിട്ടവൻ.
 പന്നഗഭൃഷ്ണനുവിശേഷപരൻതങ്കൽ
 നിന്നുവഴിപോലെനാലുകിടക്കയും.
 അസ്ത്രനമാധിരന്തരവില്ലാക്കേട്ട
 മേനുള്ളവിടത്തവിമുക്തമെന്നുള്ള.
 ധന്യമാംക്ഷേത്രംവിളങ്ങുന്നിതുതത്ര
 സന്ദേഹമില്ലകൈവല്യംകരസ്ഥമാം.
 പശ്ചിമദിക്കിലുംപൂർവ്വദിക്കിലും
 നിശ്ചലനായഗോകണ്ഠശപരൻതാനും.
 ഗംഗതൻമദ്ധ്യത്തിൽനിന്നുത്തരാദിശി
 ത്തംഗാനദാവനാഭാരദ്രുതൻതാനും.
 തെക്കേഭാഗത്തുബ്രഹ്മേശാനനമെന്ന
 ചൊൽക്കൊണ്ടുപണ്ഡിതന്മാരുംചിട്ടന്നും.
 വിശപവിച്ഛാതമായിട്ടമതുതന്നേ
 വിശപനാഥായമെന്നറിഞ്ഞീട്ടവിൻ.
 എന്നതുകേട്ടുമുനികൾഭൂമിവിനെ
 വന്ദിച്ചുപോദിച്ചുപിന്നെയുംസാരേരും.
 കേൾക്കുഗോവൻമുനേനിന്തിരുവടി
 യാക്കുമോടേവിശപനായകൻതന്നെ.
 ക്ഷേത്രത്തെനാലുവിധമായരുൾചെയ്തു-
 തത്രവിസ്ഫാരമാംയതുകയുവേണാം.
 തത്രതത്രൈവദേഹത്തെവെടിഞ്ഞോരു
 മത്ത്വരൊത്തസ്തഫലത്തെലഭിച്ചീടും.
 സത്തമനാകുംഭവാനതുതെങ്ങൾക്കു
 ചിത്തസന്ദേഹമൊഴിയുമാദരംതുക.
 ഉക്തമേവംകേട്ടനേരംഭൂതാനും-
 മെത്രയുംമോദകലൻചൊല്ലിടിനാൻ.
 ക്ഷേത്രംചതുർവിധമെന്നങ്ങിരിക്കിലു-
 മെത്രയുംപാവനമാകുമിക്ഷേത്രത്തിൽ.

മുതലുവിച്ചാലവൻഗർഭതന്ത്രം
 പാത്രമായിട്ടുകയില്ലെങ്കിലവം
 ഇത്തരമുള്ളൊരുക്രിഷ്ണപിശേഖി-
 ക്ഷേത്രത്തിനുള്ളെന്നിവിന്മുനിക്കളെ.
 കാശിയിൽവെച്ചുമരിച്ചിടുകിലവ-
 നാത്രസാക്ഷാൽഗമിച്ചിടുന്നുസാലോക്യാ.
 പിന്നെസ്സത്രപതഃയയമനന്തരം
 സാന്നിദ്ധ്യവുംവഴിപോലെഭജിക്കുന്നു.
 പിന്നെഗമിക്കുന്നുബ്രഹ്മൈക്യവുഷണാൽ
 പിന്നെയവൻപരാവർത്തിക്കയില്ലെല്ലോ.
 വാരാണസിയിൽമരിച്ചൊരുജന്മതാൻ
 സാരപ്രമാണസാക്ഷാൽഭജിച്ചിടുന്നു.
 പിന്നെഗമിക്കുന്നുസാന്നിദ്ധ്യമാത്രതാൻ
 പിന്നെയബ്രഹ്മൈക്യയുലഭിക്കുന്നു.
 വിപ്രാതമാമവിമുക്തമരിച്ചവൻ
 സാക്ഷാൽഗമിക്കുന്നുസാന്നിദ്ധ്യമുതലാ.
 പിന്നെച്ചിദാനന്ദരൂപമാബ്രഹ്മത്തിൽ
 തന്നേലയിക്കുന്നുസംശയമില്ലതും.
 സംലോക്യസാരപ്രസാന്നിദ്ധ്യമെന്നിവ
 ചാലവകുപ്തങ്ങൾതോറുലഭിക്കുന്നു.
 പിന്നിട്ടബ്രഹ്മാത്മകനായ്ഭവിക്കുന്നി-
 തെന്നങ്ങറിഞ്ഞുകൊണ്ടാലുമുനിക്കളെ.
 അന്നേരമാരേപൂർവ്വംഭൂമിവിന
 വന്ദിച്ചുചാനാർമുനിക്കളിങ്ങിനെ.
 നിശ്ശേഷവേദാത്മതപജ്ഞനാംഭവാൻ
 വിശ്വപരവാസമാംകാശീപ്രഭാവത്തെ.
 നിശ്ശങ്കമല്ലാമതർഹെയതുകൂട്ട
 വിശ്വാസമററുഭവിച്ചുഭൂമുനേ.
 ചൊല്ലിടവണ്മഭവാൻതങ്ങോടിനി
 നല്ലവിജ്ഞാനോദയമായമാഗ്ഗ്യം.
 കല്യാണംമുനിമാരുടെവാക്കുകേ-
 ടുല്ലാസമോടെഭൂമുനിയുചൊന്നാൻ.
 നാലുവിധമാണ്ണിഭാവിതമാകമി-
 ശ്ശൈലജാവല്ലഭക്ഷേത്രമെല്ലാററിലും.

നീലകണ്ഠൻഗേവാൻവിശപനായകൻ
 ചാലവേണ്ണമെകൃബ്ബാധകമാകിയ.
 താരകവാക്യാപദേശവുംചെയ്യുന്നു
 നേരൊടെന്നാലുമവിടവിടത്തിങ്കൽ.
 മൃത്യുവല്ലാപിച്ചവൻഭോഗവൃക്തം
 മുഷിതിയല്ലാപിച്ചിട്ടുന്നിതതുതന്നേ.
 പാർത്തിജീവനുശതാധസ്ഥയെന്നുള്ളതു
 നീക്കമില്ലാകേട്ടുകൊള്ളുവിനിന്നിയും.
 അന്തർഗ്രഹത്തിങ്കൽവെച്ചുമരിച്ചവ-
 നന്തരമില്ലതെവല്ലാഗമിക്കുന്നു.
 യാതൊരുപായേനലഭ്യമെന്നാലതും
 സാദരമൊല്ലാംശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിട്ടുവിൻ.
 ജന്മാന്തരസാമന്ത്രശങ്കിതചെയ്യുകൂട്ടാ-
 രമ്മഹാദേവാപ്പിതങ്ങളായിട്ടു.
 ധർമ്മമുണ്ടുള്ളതൊക്കെയുവിശേഷപരൻ
 തൻമഹാക്ഷേത്രഗമിപ്പാനിടവരും.
 പക്ഷജന്മാണാരിതന്റെയൊരാധന-
 ത്തിങ്കലതിനിഷ്ഠരാകിയഭക്തന്മാർ.
 ശങ്കരാനുഗ്രഹാൽതന്നയക്ഷേത്രത്തി-
 ലങ്ങുഗമിക്കുന്നുകേൾപ്പിന്മുനികളെ.
 മററുള്ളസാധനകോടികളെക്കൊണ്ടും
 ചെറുമെസാധിക്കയില്ലെന്നറിയുവിൻ.
 ഏറാമഹസ്വമൊയംനമൊല്ലുന്നുഞാൻ
 കുറാമെന്യേകൂട്ടുകൊള്ളുവിനിന്നിയും.
 ഗൗരീശപരാധാസമാധിളങ്ങിട്ടമീ
 വാരാണസീമഹാക്ഷേത്രസമാനമായ്.
 പാരിടംമൂന്നിലുമില്ലുന്നതല്ലിതിൽ
 പാരമധികമാംക്ഷേത്രമുമില്ലല്ലോ.
 സത്യമിതുസത്യമെന്നകതാരതി-
 ചോത്തുകൊണ്ടാലുംമുനികളെസാമ്പ്രതം.
 അത്രാത്ഥധർമ്മസംയുക്തനായ്സന്തതം
 ഗാത്രപതനേച്ഛേയാടുംവസിക്കേണം.
 അല്പമെന്നാകിലുംനാശകൃതായുള്ള
 കീൽബിഷചെയ്യിടരുതൊരുനാളുമെ.

സ്വപ്രമാണേതാൽ കൃതമായ പാതകം
 ക്ഷിപ്രം നശിപ്പിക്കവേണമെന്നു കീഴേ
 തല്പാപനശേച്ഛയോടുകൂടി സ്തഭം
 മുല്ലരാശിയാം വിശേഷശരണത്തൻ.
 ക്ഷേത്രത്തെ നിത്യം പ്രദക്ഷിണം ചെയ്യേണ-
 മത്യന്തദക്ഷിയോടെന്നു ധരിച്ചാലും.
 വാരാണസിയാം പുരിതൻ പ്രദക്ഷിണം
 പാരാത്മനങ്ങൾ രണ്ടിലും ചെയ്യേണം.
 സംവത്സരം തോറമെങ്കിലും കാശിയെ
 സ്സംവൃദ്ധകേത്യാ പ്രദക്ഷിണം ചെയ്യേണം.
 ലിംഗഭൂതങ്ങളിലെല്ലാറ്റിലും സദാ
 തീർത്ഥിനഭാക്തേ വ്യജ്ഞചയ്യിടേണം.
 ത്രിമുഖത്തെ നിത്യം ജപിച്ചിടേണം
 ത്രിമുഖത്തെയും ശീലിച്ചു കൊള്ളേണം.
 ത്രിമുഖത്തെയും പ്രാണമന്ത്രത്തെയും
 വിദ്യാവിജിതേന്ദ്രിയനായ ജപിക്കേണം
 ഏകാദശി രക്തനായ്കാ മനാഹീനനായ്
 ചെറുരഥോപേയദംഭികൾ കൂടാതെ
 കൂററന്മുതുകേരമീശ പരാവാസമോ
 കുറമററുള്ളോരു വാരാണസിപുരം.
 നിത്യവും വാണകെണ്ടീട്ടു വന്നു സദാ
 സത്യമംബ്രമരൂപം കണ്ടു മേവ നൂ.
 തീർത്ഥസാമന്ത സംസർത്തായിരിക്കുന്നോ-
 ഭുജത്തമഭാഗീരഥിയാൽ വിമിശ്രതാം.
 വാരാണസിയിൽ മുക്തിസാദ്ധ്യമതിൽ
 പാരമോത്സൃജതാനുജ്ഞതോക്തകിൽ.
 ഒന്നു മറിയത്തെയും ബുദ്ധിപൂർവ്വമോ
 തന്നുടെ തോഴേ ഗതീരമുപേക്ഷിച്ചു.
 ധന്യനുകേവലാ മന്ദാകിനീ ജഹ്നു
 നന്ദനമോക്ഷം കൊടുക്കുന്നീ ഭൂലോം.
 ഏതൊരു ജന്തുവെന്നും കിലും ഭൂതലൈ
 സാദരം ഗംഗയിൽ ഭേദമുപേക്ഷിച്ചാൽ.
 പാതകം തൽസംഗമത്താൽ നശിച്ചാൽ
 പൂതനായ് ബ്രഹ്മഭാവം ലഭിക്കും ധോ.

സച്ചിദാനന്ദസ്വരൂപമംബ്രമർത്തൻ
 നിത്യംസ്വപ്നഭീഭാവംഗമിച്ചിതു.
 സത്യമായുണ്ടെന്നുതന്നെത്തന്നിൽ
 മിഥ്യസന്ദേഹംഭവിക്കരുതെന്നുതോന്നേ.
 മന്നിടപുണ്യായ്സോദോതദവയാക-
 മിന്നദിയുംമാനമുള്ളനദികളും
 ഒന്നാഴിയെത്തന്നാകിനീതോയത്തിൽ
 നന്നായ്നിമജ്ജനംചെയ്തുവഴിപോലേ.
 പാരിടമല്ലാംപവിത്രമാക്കിക്കൊണ്ടു
 പാരമഹിമയോടേവിളങ്ങിപ്പോ.
 കുംഭജനാവർഗസ്യദ്യുനീശപര-
 നംഭോധിത നില്ക്കേളാരുജലമല്ലാം.
 തൻപാണിപങ്കജത്തിങ്കലാക്കിക്കൊണ്ടു
 വൻപിനോടാചമനംചെയ്തുതുകാലം.
 ഉമ്പർനദീജലത്താൽതന്നെവാരിധി
 സമ്പൂർണ്ണകുല്ലാലമാലുട്ടത്തായിതു.
 കൃപാമഹാപ്രഭാവത്തോടുപേതായ്.
 നിർവാണതോയസമുദ്രവ്രവാചയായ്
 ഗോവിന്ദപാദോരവിന്ദസംഭൃതയായ്
 കേവലംഭർതാമാത്രപാപംപ്ലിയായ്
 സർവ്വജ്ഞമസ്തകലാളിതയാകിയ
 ദേവിയംഭാഗിരമീജ്ജനനന്ദൻ
 നിർവാണമോയശങ്കരക്ഷത്രത്തിൽ
 സർവ്വഭാപ്രത്യക്ഷയായിളങ്ങിപ്പോ.
 മിന്നിച്ചുരംഗിളോരോന്നുതന്നെയിന്ന്
 സന്തതംഭോജനംവിസാധനമാണല്ലോ.
 പിന്നെനങ്ങളുടിയോക്കുതന്നെയേകനി-
 തന്നുള്ളതിൽചിത്രമെന്തുവിചാരിച്ചാൽ.
 കീടത്തിങ്കൽമരിച്ചവനാകിലു-
 മേകാന്തപാപകർമ്മശുദ്ധനാകിലും.
 യാതൊരുത്തൻതൻറയസ്ഥിഖണ്ഡാവശി-
 പ്പതയായിട്ടെന്നമനാകിനീതന്നിൽ.
 ഒരവയോഗത്താൽപതിക്കുന്നതാകിലോ
 കേവലമേവവൻതാനുമ്പോൾത്തന്നെ.

സർവ്വപാപങ്ങളും വേർപെടുത്തുവകാതെ
 ഭിഷഗ്ഗുഹാഭോഗസംയുക്തനാസ്തിനേ.
 ദേവലോകത്തിലുപതിനായിരം
 സാവസരം വൃദ്ധനായി വഴുതേണ്ടു.
 ഏവമുജ്ജ്വലമന്ദാകീനീപാവനീ
 ഭവനദീസർവ്വതർത്ഥസമനചിതാ.
 ഏവനരേകേതു ചിളങ്ങുന്നു സന്തതം
 പാതകനാശിനി നരകമുഖം തിളയ.
 ഘോരസംസാരമോഷാതർത്ഥപാരതി-
 ലാഭരാജ്യത്തൻസേവചെയ്യാതെയുള്ളതും.
 സർവ്വതംസേവിച്ചു സർവ്വകല്യാണവും
 നിവ്വാണവും ഭേദനാശേലഭിക്കേണ്ടു.
 ഉത്തമമായുള്ള കാശിമാഹാത്മ്യത്തെ
 യിത്തരംനിങ്ങളോടൊട്ടു ഞാൻചൊല്ലിനേൻ.
 സത്യമിതിന്റെ ഗ്രന്ഥമെന്നു തിന്നാ-
 ലത്രതംഗപാപങ്ങളൊക്കെയും വേർപെട്ടാ.
 ധീമൻകഥാമുതലശ്ശനകമാമുനേ
 മാനുവർത്തനം വീടും ഭൂമിമുനി.
 ദോഷമുദ്ധക്ഷത്രമാഹാത്മ്യമിങ്ങിനെ
 ലോകംനാഭിമുനികളോടോടിനേൻ.
 നിത്യമിതിനെ ശ്രവിച്ചുകാണാൽ തന്നെ
 ബലോദ്ധാരകസംഖ്യാതവഞ്ജരം.
 സർവ്വരംസർവ്വം നശിച്ചീടുമെന്നതു
 ചിത്തേന്ദ്രിയമായ് ധരിച്ചുകൊണ്ടീടുവിൻ.
 പാപസംഖ്യാതൻനാശത്തിനാജ്ഞാണ്ടും
 പാപ്തരീശപ്രീതിലാഭത്തിനാജ്ഞാണ്ടും.
 മാനസതാരിലസുധാഭിമുഗ്ദ്ധ
 ഹീനരായീടുന്നമാനവന്മാരെന്നു.
 ആനന്ദമോക്ഷപ്രദമാമിതു സദാ
 നൂനം പരിഭയംകൾക്കയൊഴിച്ചേണ്ണം.
 മംഗലമാമിതുതന്നെ പരമതത്വം
 തുംഗമാവീടും തപസ്സമിതു തന്നെ.
 ഇങ്ങിനെ ചിന്തിച്ചു നന്ദിതായിട്ടു
 തിങ്ങിനടേതാസ്വതഃ സംജീവിതേണേം.

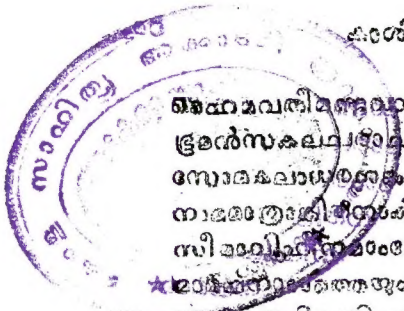
കാശീപുരയിൽ പരൻവിശ്വനായക-
 നീശനി തിന്റെ പാത്രം പ്രസന്നനായ്.
 ആശയത്തിങ്കലഭിഷ്ഠാർത്ഥമൊക്കെയും-
 മാത്രനാക്കി കിട്ടമതിനില്ല സംശയം.
 അഷ്ടോത്തരശതകൾ വെച്ചിടുന്നതേ
 സ്തോത്രം കേട്ടാലിനം തോന്നുമിരിക്കിലും.
 ശിഷ്യമായിട്ടു മിക്കാശിമാഹാത്മ്യത്തെ-
 തുഷ്ടാനിയമേനനിത്യ ചുരുക്കമായിട്ടും.
 സംവത്സരം കൊണ്ടു വീണ്ടെടുത്താൽ
 സംവിൽ പ്രവരനായോ വ്യംഗ്രീമാനായ്.
 സച്ഛണ്ണാനപിതനാകിയ നന്ദനൻ
 ശൈവപുരുഷപരനായ ഉവാസ്തതഃ * * *
 ഘോരസംസാരാസ്തിതന്നെ കടലാലാൻ
 പാരിതിൽ മോഹമുണ്ടാക്കുന്ന മേട്രിപാലം.
 വാരാണസിയിലെ ശുഭിച്ചമന്ദാകിനീ
 നീരതിൽ മജ്ജനം ചെയ്തു വിശേഷനേ.
 പുരിച്ചു കേട്ടാനമി കേണമാതതു
 പാരമസാധ്യമെന്നോത്തു വാഴുന്നവർ.
 തന്മഹാമാഹാത്മ്യമാകുമിപ്പന്നകം
 ചൊമ്മനജഗൃഹത്തിങ്കൽ വെച്ചാദരാൽ.
 അമൃച്ചവനി ചൂനിത്വം പഠിക്കിലോ
 നിശ്ചയം തൽഫലസിദ്ധിയും വന്നീടും.
 ഏവം ബഹുവിധം ചൊല്ലുന്നതെന്തിൻ
 കൈവരും സർവ്വസൗഖ്യങ്ങളും നിണ്ണയം.
 തൈതിലാരണ്യനിവാസികളാകിയ
 മാമുനിമാരോടടുത്തു മിതിച്ചിനെ.
 വാരാണസിയിൽ മോഹാത്മ്യമാദരാൽ
 ലീരണം ചെയ്താനാതാടു ഞാനിപ്പോൾ.
 ശൗരീശകാരണ്യലശമുണ്ടാകയാൽ
 നേരോടെ നിങ്ങളോടേ വരുമെന്തേ.
 പരം പ്രമോദമുണ്ടെന്നാകിലിനിയും
 സാരമായുള്ളതെല്ലാം ശ്രവിച്ചാലും.
 മന്നിതിലോരോ പുരാണശാസ്ത്രങ്ങളിൽ
 നന്നായുരജ്ഞാനപുണ്യമോ സേതുവിൽ.

നന്ദിയോടുകൂടിച്ചുണ്ടാകേണ്ടതാൽ
 തന്നെവരികപോലെതന്നെ ചുവന്നിട്ടു
 സന്നദ്ധതയോടെപ്പോലെയായി
 തന്നിടുകയായിട്ടുണ്ടാകട്ടെ.
 സ്വർഗ്ഗത്തിലുള്ളവർക്കുവേണ്ടി
 പന്നഗദണ്ഡനാദിശാസ്ത്രപരമായും.
 വന്നിട്ടുണ്ടാകേണ്ടതാൽ
 പിന്നെയുംതന്നെത്തന്നെത്തന്നെ.
 മമ്മനായുടേയുംതന്നെയും
 നിജംഗംഗാലാഭിനയംകൊണ്ടും.
 ധ്വജംകൊണ്ടുംതന്നെയും
 കിഷ്കിന്ദിയായതന്നെയും
 തിരുമൊഴിയാതെതന്നെയും
 വാലി മിന്നിത്തന്നെയും
 പൊൽത്തൊഴിയോടുകൂടിയതന്നെയും
 മൂലംതന്നെയുംതന്നെയും
 ഇതൊക്കെയുംതന്നെയും
 ചിത്തമേന്മയായിത്തന്നെയും
 തൃപ്തിയാക്കിയതന്നെയും
 ചിത്തമേന്മയായിത്തന്നെയും
 ശരണമായിത്തന്നെയും
 മന്ത്രമേന്മയായിത്തന്നെയും
 ഗാന്ധർവ്വമേന്മയായിത്തന്നെയും
 തിരുമൊഴിയായിത്തന്നെയും
 പത്തനെയുംതന്നെയും
 സത്യമേന്മയായിത്തന്നെയും
 ചിത്തമേന്മയായിത്തന്നെയും
 ചിത്തമേന്മയായിത്തന്നെയും
 നിത്യമേന്മയായിത്തന്നെയും
 വ്യക്തമേന്മയായിത്തന്നെയും
 ഗാന്ധർവ്വമേന്മയായിത്തന്നെയും
 മൂലംതന്നെയുംതന്നെയും
 രക്തമേന്മയായിത്തന്നെയും
 മൂലംതന്നെയുംതന്നെയും
 എത്രയുംതന്നെയും

ഏതവേഗം യാത്ര ചെയ്താൽ അതിന്നു
 ഏതവേഗം ജന്മം വന്നു വന്നു വന്നു
 ഏതവേഗം രോഗപീഡിതനാകുന്നു
 ഏതവേഗം മൃത്യു വന്നു പോകുന്നു
 തത്ര കാണുന്നതില്ലെന്നു പലരും
 ഏതജനം നമുക്കറിയാമെന്നു ചിന്തി-
 ക്കെത്ര ജനം നമുക്കറിയാമെന്നു ചിന്തി-
 ക്കെത്ര ജനം നമുക്കറിയാമെന്നു ചിന്തി-
 നിശ്ചയം നമുക്കറിയാമെന്നു ചിന്തി-
 നിശ്ചയം നമുക്കറിയാമെന്നു ചിന്തി-
 മന്ത്രിനാഥൻ പലനല്ലെന്നു ചിന്തി-
 പിന്നെയും വേദവിജ്ഞാനാദിയില്ലെങ്കിൽ.
 ഏതയും ഗോപരശാദിമൃഗങ്ങളും
 മനുഷ്യന്മാരെന്നു പറയാൻ തോന്നാതെ
 സകലജന്മങ്ങളും പലതായാൽ പര-
 തപാതമെന്നു സർവ്വസാക്ഷി അർത്ഥം
 ഇതിലോകം നിറഞ്ഞു നില്ക്കുന്ന
 വസ്തുവെന്നുണ്ടതിനെക്കണ്ടിയുവാൻ.
 മന്ത്രിനാഥൻ പലനല്ലെന്നു ചിന്തി-
 സാധ്യമല്ലെന്നു ചിന്തിക്കേണ്ടതാകയാൽ.
 മന്ത്രിജനം പലമല്ലെന്നു ചിന്തി-
 സത്തുക്കളെക്കണ്ടവരോടു സംഗമം.
 നിത്യവും ചെയ്തിലോകം പലതാകയാൽ
 ശ്രദ്ധി വന്നിട്ടുണ്ടെന്നു ഏതെന്നു
 ശാസ്ത്രങ്ങളുണ്ടിവിടെ പലതും സർവ്വ-
 ശക്തനാമിതിനെക്കണ്ടിയിരിക്കട്ടെ.
 തത്വമറിയാതെ നമുക്കു തോന്നാതെ
 നിത്യം പരിചയമുണ്ടാകാതെ പലം
 ഇങ്ങിനെ കാലം കടന്നു പോകുന്നു ചി-
 ലങ്ങളുവാകുമ്പോൾ മന്ത്രിനാഥൻ
 ഏതെന്നു ചിന്തിക്കുന്നവനു ചി-
 ത്തിങ്ങു മന്ത്രിനാഥൻ മറുപടി

സച്ചിദാനന്ദസ്വരൂപനായ് സന്തതം
 നിശ്ചലാവാനുഭവകാജ്ജ്വലതദേഹകൃതനായ്.
 അഞ്ചിതനയുജ്ജ്വലതമഗ്നം വെടിഞ്ഞുള-
 സ്സംഗവും ചെറുഗുഹാധാരാജ്ജ്വലം.
 ഗംഗാജലത്തിലും സേതുബന്ധത്തിലും
 മുങ്ങിക്കളിച്ചാലൊരഥലമെന്തുളളു.
 ഏതനേതീതമതായമുഴുകിച്ചും
 ചിത്തസംശ്ലാഭിഭവിക്കയില്ലോ കേണം
 ചിത്തവിശ്ലാഭിഭവിക്കണമെങ്കിലോ
 തത്പാതമമായുള്ള വസ്തുവരിയേണം.
 സോമനമസ്തമഗ്നിയും വായുവും
 ഭൂമിയുമാകാശവും ജലവും പിടന്ന.
 രാവുപകല്പം ഹൃദയവും ധർമ്മവും-
 മേവമസ്സസ്വകൾ രണ്ടും മന്ദിരാനാം.
 ഇതും പതിനാലുപേർ മനുഷ്യന്മാരുടെ
 വൃത്തമശേഷമറിവു സർവ്വദാ.
 സത്യമകലക്കല്ലെന്തെ സത്യം ചൊല്ലി
 മത്സ്യം ചിശ്വാസവും വരുത്താം ഭരണം
 നിത്യവും മത്സ്യവൃത്തമറിഞ്ഞിടുന്നോ-
 രുത്തമസാക്ഷികളാണിവരേവരും.
 മൃത്യുവരുമ്പോളിവരെ വഴിപാടല
 വിസ്മരിച്ചു നകന്തീച്ചയാക്കുഭവം.
 സത്യത്തെ യാതൊരമശ പമേധത്തിനോ-
 ടൊത്തു തുക്കീടിനാൻ പണ്ടു ബ്രഹ്മാവസ്ഥാം.
 സത്യമധികമായിത്തുങ്ങിയതു കൊണ്ടു
 സത്യം വലുതെന്നു ചൊല്ലിനാൻ പത്മജൻ.
 നാമിന്നു സാമന്ത്ര്യാമരമുണ്ടെങ്കിലോ
 സർവ്വമാപ്തജമുണ്ടെന്നു മെന്നുണ്ടോ.
 ചേതസി സത്യം വെടിയുകിലോറവും
 ഭൂതലപരൻ ശിക്ഷിച്ചതു മെന്നാണെന്നും.
 ഇത്തരമോരോജനങ്ങളുടെ വൃത്ത
 മത്രത്താൻ സംക്ഷേപമായൊട്ടു ചൊല്ലിനേൻ.
 മൃത്യുഞ്ജയസമന്വേശ പരശുര
 നിത്യവും പാലിച്ചുകാൾ കയോനിയേ.
 വിശ്വനാഥമേതവസ്വലഗോപതേ

വിശപമുത്തേകൃപാവാരിരാശേവിഭോ.
 വിശപസംഹാരസ്തൃഷ്ടിസ്ഥിതികർണ
 വിശപസാക്ഷിൻപരമേശ്വരഭവമേ.
 സർവ്വഭൂതാത്മസ്ഥിതവൃഷഭോപജ
 പാവുതീവല്ലഭദേവദേവപ്രഭോ.
 സർവ്വജ്ഞസർവ്വലോകാധരശാപത
 നിർവാണഭനിഖിലാത്മഭനിർമ്മല.
 ഗംഗാധരഗജമർമ്മാബരധര
 തുംഗഭുജഗംഭരണജഗൽപ്രഭോ.
 ജാംഗജഗർവ്വപഹാതകനാശന
 പിംഗജകാധരസ്വാമിൻവിഷധര
 സച്ചിദാനന്ദസ്വരൂപസനാതന
 നിശ്ചലനിത്യനിരഞ്ജനനിർമ്മല.
 നിശ്ചയിച്ചതുമറിവാണതാണോ-
 രമ്മിന്നമുത്തേശ്വരണാഗതപ്രിയ.
 ഏന്നടെപാദങ്ങൾകൊണ്ടുസദാതവ
 മന്ദിരംചൂറിനടക്കുമാറാകേണം.
 ഹസ്തങ്ങൾകൊണ്ടുവേല്ലാദപങ്കജം
 നിത്യവുമ്പുനംചെയ്യുമാറാകേണം.
 നാമുടൊണ്ടുററതവതിരുനാമങ്ങൾ
 സർവ്വദാമേജപിക്കായ്ക്കേണംവിഭോ.
 നാസികകൊണ്ടുനിൻപാദാർച്ചനംചെയ്യ
 ഭാസുരവിലപന്ദ്രശരഭ്യമേല്ലാകേണം.
 നേത്രങ്ങൾകൊണ്ടു ശിവലിംഗമെപ്പോഴും
 മാർത്തിവിനാശനകാണുമാറാകേണം.
 ഉത്തമാംഗേനഭവല്ലാദപങ്കജം
 നിത്യംനമസ്കരിക്കായ്ക്കേണംമമ.
 ഗാത്രത്തിനാലതിമാത്രംഭവാനടെ
 ഭൂതൃപമനപഹംചെയ്യുമാറാകേണം.
 മാനസമെപ്പോഴുംതപല്ലദാംഭോരുഹ
 സ്ഥാനത്തുതന്നേവസിക്കേണമേവിഭോ.
 ആനന്ദമുത്തേമമബുദ്ധിയുംതവ-
 ഭ്യാനനിരതയായ്ക്കേണമേവിഭോ.
 ഭക്തപ്രിയഭഗവൻകരുണാനിധേ
 ദുഷ്ടിപ്രദമുക്തദാദിനിഷേധിത.

കാശീമാഹാത്മ്യം

വിഷമവരികളോടുള്ള ഗന്ധം
 ഭൂമിസകലപ്രാപ്തമാനസ്ഥിതം.
 സ്വാമകലാപ്രാപ്തമാനസ്ഥിതം-
 നാമമേതുവിശിഷ്ടംകിയോരെന്നുടെ.
 സിദ്ധിമാഹിതംമരണകനശോഭനയു-
 ★ മരിച്ചവർക്കുതന്നെയുംചെയ്യേണ്ടതും.
 മേൽമേൽപ്പിടേണ്ടിപ്പുകഴ്ന്നിട്ടും
 ശ്രീമാദേവനമസ്താമമേപ്പോഴും.
 മന്ദമതികളായുള്ളജനങ്ങളി-
 ലെന്നൊക്കെയൊക്കെനഗ്നശാസനാൽ.
 വന്യരായിട്ടുമാശിമാഹാത്മ്യത്തെ
 യിന്നോവമിങ്ങനെയുംവണ്ണമോതിനേൻ.
 സാരമൊരൂലാത്മമിങ്ങനെയൊക്കെയോ
 പാരമാധീനപ്രമാണിമിത്തമോ.
 പാരംപിഴയിരിപ്പുണ്ടെന്നിരിക്കിലും
 സുരജനങ്ങൾക്കുമാപ്പാൻവന്നുണ്ടെന്നാൽ.
 നേരിടുന്നതകളാലാശ്വാലകൻ
 സെന്ദ്രമേരുന്നപുഷ്പങ്ങളെക്കൊണ്ടും.
 പാരമൈതരമാലാകട്ടിയോലാത്തു
 ഗൗരീശങ്കരശിരസാധരിക്കുന്നില്ലേ.
 ശിവിനമാധുർയ്വമില്ലെന്നിരിക്കിലും
 വാരണസിതന്റെമാഹാത്മ്യമാകയാൽ.
 നല്ലജനമിതുകണ്ടുകൊണ്ടൊടുമേ-
 നല്ലേസിദ്ധിപ്പെടുന്നതെന്നസാമ്പ്രതം.
 ചൊല്ലുള്ള കാശീമാഹാത്മ്യമിതികൃ-
 മല്ലാലോകപരിപക്ഷിപുംകരിക്കിലും.
 വല്ലാത്തതല്ലാമകന്നിഹസെന്ദ്രവ്യം
 കില്ലില്ലാമെന്നാശമുക്കിയുവരും.
 കല്യാണശീലയാശാരികയിങ്ങിനേ
 ചൊല്ലിമാദംപുണ്ടുവാണാമസമഗ്രം.

ഇതി ശ്രീ കാശീമാഹാത്മ്യം

പഞ്ചമഃ സ്കന്ധഃ

സമം പൂർവ്വം

